

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Bibel, vom Jahr 1105: Prophetencodex - Cod. Reuchlin 3

[S.l.], [12. Jahrh.]

Iudices

[urn:nbn:de:bsz:31-64884](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64884)

כן שכיניו עמי ומביתו אצל עמי
 ואיך את אבא עיניך בששני זמני עמית
 שכיניו ויש יחודה ויפיו יחודה אבדן
 והפריחו בידם ויבטו כבוד עשרת אלפים
 איש וכלקו דבית יחודה וכפרו יתמנו
 בצעמא ופריחו ביד יהוה ויבדחו כבוד
 עשרה אלפין צבא ומינאו את ארע בך
 כבוד וילחמו בו ויבו את הנבעני ואת
 הפריחו ואשכחו מ ארע בך כבוד ואתו
 קרבא ביה וכחו ית בצעמא וית פריחו
 וינע ארע בך וירדפו אחרי ויאחו את
 ויקצע את בכותנו וירגלו ואפך
 ארע בך וירדפו סרוחי ואחרו יתה וק
 וקציו ית קרסולי דיהו וריבוקי ויארז
 ארע בך שכשם מלכין סודת דיהום
 ורגליהם מקצצום היו מלקטים תחת של
 שלחו באשר עשיתי כז שלם לי אליהם
 ויביאו יהושלם ומת שם ואמר ארע
 בך שבשון מלכו קרצול ירהו ורגליהו
 מקצצו היו מלקטין לחמא תחות פטריו
 כמא דעבודתן שלם לי יי ואתוהו לחול
 לירושלם ומית תבין
 וילחמו כע יהודה בירושלם וילכו אותה
 ויכהו לפי חרב ואת העיר שלחו באשרוי
 ואמחו קרבא כע יהודה בירושלם וכבשו
 ותם ומחוהא לפיתגם דחרב וית קרדא
 אוקידו בערא ואחר ירדובע יהודה להלחם
 בצעמא וישיבההו והנעב והשפלה ובתר
 כן צחתי כע יהודה לאעזא קרבא בכמנעה
 ותכ טורא ודרימא ושפילתא וילך יהודה
 אל הכמעט הישב בחביון ושם חביון לפנע

אשר קנה ועקב באת בני חסור אביו
 שכס במאה קשוטה ויהי לכנ יוקף
 לחלה רית גרמי ולסך דאמיקו בני א
 ושרא בני ערם קברו בשכס באחסנת
 הקלא רבו ועקב מוכס הקור אמחו
 ושכס במאה חוסר והוון לכנ יוקף לאחסנת

ואלער בזאקו מת ויקברו ארע
 בצבשת פטחכ בט אסור נתו לו בחר
 אפרים ואלער מ אחר וקברו ומה
 בצבשתא רפנחם כרה דאיתוהוב
 ליה בסורא דבית
 אפרים

כל אמר ויחולקו ויהי קרסולי סורא וסיה
 סן סורט טל בחירי הנעב לשי
 סר פוקוון דהויטונ בה לו ואית דלעני קסו
 ססקות וסיפא סכ ינח טר להו וקידון בולחוקהיה
 סרסל רכורה חותק ססון לנטה הנלוח בן בטרד רבן
 סרעט והנשיאיים עצבות

והי אחרי מות יהושע וישאלו בני
 ישראל ביהוה לאמר מי ועלה לפי אל
 הכבעת בתולה להלחם בן יהודה בתר
 דפית יחושע וישאלו בני ישראל בנפחא
 דיה לסימר מי יסקלם לתכבעמא
 בקדמיתא לאנחא קרבא ביה ויאמר
 יהוה יהודה ועלה הנב נתני את הארץ
 בידו ואמר לי יהודה יסק הא מסורת
 תתבני ארעא ביריה ויאמר יהודה
 לשמעון אחיו עלה אתי בערלי ונלחמה
 בכמעט וחלכתי עם אמי אתך בערלי וילך
 אתו שמעון ואמר יהודה לשמעון אחיו

סר פוקוון
 ססקות
 סרסל רכורה
 סרעט והנשיאיים
 סר פוקוון דהויטונ
 ססקות וסיפא
 סרסל רכורה חותק
 סרעט והנשיאיים

ויבא ית יהוה ויפלו יסורי ישראליהו ויבא ית יהוה ויפלו יסורי ישראליהו
 ויבא ית יהוה ויפלו יסורי ישראליהו

קדוה ארבע וכן את שש ואת אחיבן
 ואת מלמי ואילו דבית יהודה לוח כעצמה
 ויתב בחברון ושום חברון מלקדמיון
 קדוה ארבע ומחו ית שש וית אחיבן וית
 מלמי וית משם אל שש וית ושם
 דביר לפנים קדוה ספר ואיל מתבן לוח
 ותב דביר ושום דביר מלקדמיון קדוה
 ארבי ויאמר מלכ אשר יבנה את קדוה ספר
 ולמה ופתתי לו את עכסה כתי לאשר
 ואמר מלכ דימחי ית קדוה ארבי ואיב
 וכבשונה ואתון ליה ית עכסה ברתי
 לאיתו וילכדה עתמאל בו קטן אחיבן
 הקטן ממש ומתו לו את עכסה כתי לאשה
 וכבשה עתמאל ברתי אחיבן דביר וית
 מיניה ויהב ליה ית עכסה ברתי לאיתו
 ויהי כבאה ותכיתתו לשאר מ את אמה
 ושדה ותענה משל החמד ויאמר לה
 כלב מה לה והיה בכי שיה ומלכותה לי
 למישאל כז אבואה אחסנה ואמתר כית
 משל חמרא ויאמר לה מלכ מה לך ותאמר
 לו הסה לי ברכה כי ארץ הנצב נתתני ונתתה
 לי גלת מים ויתן לה כלב את גלת עליו
 ואת גלת בחתמת ואבירת ליה תב לו
 אחסנתא ארו לארע דרומא ויהבנתו
 ותתנו לו אתר בית שקיא דמיא ויהב ליה
 כלב ית בית שקיא שילאה ית בית שקיא
 תגאה ובעקבי חתו משה
 על מעני התמרים את בני יהודה מוסר
 יהודה אשר כעב שר וילך וישב את
 העם ובע שלמיה חבנה דמיסה מליקו
 מקדוה דירחו עם בני יהודה למדבר

ל
מל
ספר

נדה
עו אשירה
היה
דלורה חמיה
קטן

יחוס
שם
טובע
טענה

וג

יה

יה

יה

יחוס
שם
טובע
טענה

עלת חתמת

עלת חתמת

עלת חתמת

עלת חתמת

עלת חתמת

עלת חתמת

עלת חתמת

עלת חתמת

עלת חתמת

עלת חתמת

עלת חתמת

עלת חתמת

עלת חתמת

עלת חתמת

עלת חתמת

עלת חתמת

עלת חתמת

עלת חתמת

יהודה דכדרום עיר ואילו ויתבו עם
 עמא וילך יהודה את שש עו אחיבן
 ויתבו את הכעני יושב צפת וחברון
 אותה ויקרא את שם העיר חרמה ואת
 יהודה עם שמעון אחיהי וכחו ית
 כעצמה יתב צפת וצירו יתה וקרא
 ית שם א קדוה חרמה וילכד יהודה
 את עדה ואת גבולה ואת אשקלון ואת
 גבולה ואת עקרון ואת גבולה וכפש
 יהודה יתענה וית בחובה וית אשקלון
 וית בחובה וית עקרון וית בחובה
 ויהי יהיה את יהודה וירש את ההר
 כי לא להוריש את שש העמק כי רב
 ברזל להם והיה מיבדא דול כעצמה
 דבית יהודה ותריכו ותיתבו טורא
 ובתר דתבו לא יכולו לתרכא ויתתבו
 מיבדא ארו ותוכו דפר לא לרו
 ש ויתע לכב את חברון כאשר דבר משה
 וירש משם את שלטה בע הענק ויה
 ויתבו לכב ית חברון כמא דמלך
 משה ותרוך מתבן וית לתא בע עפרו
 צברא ואת הנכסו שכו דרושלם
 לא הורישו בע בעצמן וישב הסוכו
 את בני בעצמן בירושלם עד היוסיהו
 וית זסוכא ויתב בירושלם לא תריכו
 בע בעצמן ויתבו זכוכאי עכבי בעצמן
 בירושלם עד זוכא דרו
 ויעלו בית זוכא צמק ביתא ויהו עמם
 וכליקו דבית זוק את איתן לביתא
 ומיבדא דרו בפשהו ויתרו בית זוק
 בביתאל ושם העיר לפנים לוח ושלוה

ל
מל
ספר

ל
מל
ספר

יה

יה

יה

יה

יה

יה

יה

יה

יה

יה

יה

יה

יה

יה

יה

וישבו י כל יום - חמור ויבדו - בארץ -

מאליו רבות וקח לביתו וישם קדש
 מלקדמיו ליה ויראו השומדים איש
 ויצא מן העיר ויאמרו לו הלא עמ
 את מבוא העיר ועשינו עמך חסד
 והיו נטריא נבדא נפיק מן קרתא
 ואמרו ליה אחוונא בעות מעלמא
 דקרתא ונעמיד עמך טובא וירא אבא
 מבוא העיר ויקו את העיר לפי חרב
 ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו
 ואחוונתו ית מעלמא דקרתא ופחות
 קרתא לפיהם דחרב וית נבדא וית
 כל דר עתה שיוצבו וילך האיש ע
 ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה
 ליה הוא שמה שר היום הזה ואול
 נבדא לארע חיתא ונבדא קרתא
 וקרא שמה ליה הוא שמה שר יומא
 הדין ולא הוריש מנשה את מרת
 שאן ואת כנתיה ואת תענן ואת
 כנתיה ואת זשב דאר ואת כנתיה
 ואת זשבו ובלעם ואת כנתיה ואת
 זשבו בעדו ואת כנתיה ויואל הכנעני
 לשבת בארץ הואת ולא תרוכו
 דבית מנשה וית בית שאן וית
 כפר נהא וית תע וית כפר וית נתני
 דאר וית כפר וית נתני וכל וית כפר
 וית נתני בעדו וית כפר נהא ושדו
 כנענאה למיתב בארעא הדיא והיו
 כי חזק ישראל וישם את הכנעני
 למם והורש לא הורישו והחבר
 תקדח ישראל ונמצו ית כנענאה למפי
 מקין ותרבא לאתריכוטון

ואפרים לא הוריש את
 הכנעני הישב בער וישב הכנעני בק
 בקרבו בער ודבית אפרים לא תרוכו
 ית כנענאי דיתכו בער וית כנענאי
 בנענאון בער זבולן לא הוריש את זשבו
 קסדון ואת זשבו נהלל וישב הכנעני
 בקרבו והיו למם דבית זבולן לא תרוכו
 ית נתני קסד וית נתני נהלל וית כנענאה
 ביניהן והיו למסקי מוסין
 אפר לא הוריש את זשבו עכו ואת
 זשבו עידון ואת אחלב ואת אבוט
 ואת חלבה ואת אפק ואת רחב דבית
 אשר לא תרוכו וית נתני עכו וית נתני
 עיד וית נתני אכל וית נתני אפ וית רחב
 וישב האשרי בקרב הכנעני וישבו
 הארץ כי לא הורישו ויתב אפראה
 בער כנענאי ויתב ארעא ארץ לא
 תריכוטון
 הוריש את זשבו בית שמש ואת זשבו
 בית ענת וישב בקרב הכנעני זשבו
 הארץ וישבו בית שמש ובית ענת
 היו להם למים דבית צפת לא תרוכו
 וית נתני בית שמש וית נתני בית ענת וית
 בער כנענאי ויתב ארעא ויתב בית
 שמש ובית ענת היו להן למסקי ומסין
 וילחשו האמרי את בני דן והיה כי לא
 עתים לרדת לעמק ודחקו אימוראן
 ית בני דן למורא ארץ לא שבקונון לך
 למינות למיטרא ויואל האמרי לשנת
 בהר חרם באילון ובשעלבים ותכבר
 יד בית יוסף והיו למם ושרי אימוראה

על כול בני ילם עוקדי רוב מניימיה מן בית הוריש טובה צד
 עתה ידך ונכנס ונתן חלבה לבע עדיה בבית יעקב ויסתה ויסתה
 מוסיה ויבנה במטה כפתי בלח ליתנה המונה הייטול כנעני ויסתה
 כנעני לו בל כנעני וילחשו

ועל דין דין כי כל דתה וקדש מוסתיה ויסתה ויסתה
 עין מלא כנעני על יד עמי אילנה ויעשו ויסתה על ארץ ויסתה
 ויסתה כי יעשה וי ייעל כול עמי ויסתה ויסתה ויסתה

לכתב בסוד חרס באי ופשע בים השופת
 יד בית יוסף והיו למסקי מוסין וצבולת
 האמר ממעלה עקרים מהלע ומעלה
 תחום אימורא ממסקא דעקרים מני
 מופא ולעיל ועל מלאך
 יהוה מז הגל אל הבוכים ויאמר אשה
 אתכם ממערים ואמא אתכם אל הארץ
 אשר נשבעת לאבותכם ואמר לא אפר
 ברית אתכם לעולם וכלוק צבא בשליחות
 מזקדם מן גלגלא לבוכים ואמר אפיקת
 תבון ממערים ואפיקת תבון לארעא
 דקובית לאבנתסון ואפיקת לא אשע
 קרובי דעמבון לעם ואתם לא תבדו
 ברית לשכני הארץ הזאת מובחתיכם
 וטע עון ולא שמעתם בקולי מה זאת עט
 עשיתם ואמרו לא תבדו קדם לתכלי
 ארעא דא אפיקתון תבדו ולא קבלתון
 למימרי מהרא עבדתון ועם אפיקת לא
 אותם מפניכם והיו לכם לעדים ואלהיהם
 יהיו לכם למוקש ואת אפיקת לא אתתון
 ותהו מן קדמיתון והיו לבון למעקון וט
 ופעותהו והו לכו לתקלא והיו כנס
 מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל בני
 בני ישראל וישאו העם את קולם חכס
 והוה כד מליל צביא דא תפית צביא אחאון
 עבכל בני ישראל ואריבון מלעמא יד
 קלהו וכבו וקראו שם המיקום ההוא
 בוכים ויזכרו שכל יהוה וקרן שם אדאתא
 ההוא בכים וציוסו תמן נכסת קודשין
 קדם מן ושלח יהושע את
 העם וילכו בני ישראל איש לשולת לשת

62
 כל ימי
 מוסין
 מן גלגלא
 מוסין
 ידום
 וכלוק
 צבא
 בשליחות
 מזקדם
 מן גלגלא
 לבוכים

אפיקת
 תבון
 לארעא
 דקובית
 לאבנתסון

ידום

אפיקת מן גלגלא לבוכים ויאמר אשה אתכם ממערים ואמא אתכם אל הארץ אשר נשבעת לאבותכם ואמר לא אפר ברית אתכם לעולם וכלוק צבא בשליחות מזקדם מן גלגלא לבוכים ואמר אפיקת תבון ממערים ואפיקת תבון לארעא דקובית לאבנתסון ואפיקת לא אשע קרובי דעמבון לעם ואתם לא תבדו ברית לשכני הארץ הזאת מובחתיכם וטע עון ולא שמעתם בקולי מה זאת עט עשיתם ואמרו לא תבדו קדם לתכלי ארעא דא אפיקתון תבדו ולא קבלתון למימרי מהרא עבדתון ועם אפיקת לא אותם מפניכם והיו לכם לעדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש ואת אפיקת לא אתתון ותהו מן קדמיתון והיו לבון למעקון וט ופעותהו והו לכו לתקלא והיו כנס מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל בני בני ישראל וישאו העם את קולם חכס והוה כד מליל צביא דא תפית צביא אחאון עבכל בני ישראל ואריבון מלעמא יד קלהו וכבו וקראו שם המיקום ההוא בוכים ויזכרו שכל יהוה וקרן שם אדאתא ההוא בכים וציוסו תמן נכסת קודשין קדם מן ושלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לשולת לשת

את הארץ ושלח יהושע יהושע וואו
 בני ישראל גבר לאחסנתיה למרת ית
 ארעא ויעבדו העם את יהוה כל ימי
 והושע וכל ימי הזקנים אשר הארץ
 ומים אחרי יהושע אשר ראו אתכל
 מעשה יהוה הגדול אשר עשה לש
 לישראל ופלחו עמא קדם מן ימי
 יהושע וכל יומי סביא דאוריסי יומי
 בני יהושע דחוו ית כל עבדא דיהו
 רבה דעבד לישראל וימת יהושע
 נון עבד יהוה כז מיהא ועשר שנים
 ומית יהושע ברטון עבדא דיהו בר
 מאה ועשר שני ויקברו אתו בנס
 בחלתו בתמנת חרס בהר אפרים מצפון
 להר געש וקברו יתיה בתחום אחסנתיה
 בתמנת חרס בטורא דבית אפרים
 מ צפונא לטור געש וגם כל הדור ההוא
 נאספו אל אבותיו וקם דור אחר אחריהם
 אשר לא ידעו את יהוה ונבאת המעשה
 אשר עשה לישראל ואת כל דרתי
 ההוא איתכני טו לות אבותיהו וקם
 דרא אחרתא בת יהוה דלא ידעו
 למידחל מן קדם מן ואת ית עבדא
 דעבד לישראל ויעשו בני
 ישראל את הרע בשמי יהוה ויעבדו
 את הנשלים ויעבדו בני ישראל דבש
 קדם מן ופלחו יתבעליא ויעזבואת
 יהוה אלהי אבתם המועיא אתם מאון
 מצרים וילכו אחרי אלהים אחרים
 מאלהי העמים אשר כביטותיהם
 וישתחוו להם וכעשו את יהוה וט

כל ימי
 מוסין
 מן גלגלא
 מוסין

אפיקת
 תבון
 לארעא
 דקובית
 לאבנתסון

ידום

אפיקת מן גלגלא לבוכים ויאמר אשה אתכם ממערים ואמא אתכם אל הארץ אשר נשבעת לאבותכם ואמר לא אפר ברית אתכם לעולם וכלוק צבא בשליחות מזקדם מן גלגלא לבוכים ואמר אפיקת תבון ממערים ואפיקת תבון לארעא דקובית לאבנתסון ואפיקת לא אשע קרובי דעמבון לעם ואתם לא תבדו ברית לשכני הארץ הזאת מובחתיכם וטע עון ולא שמעתם בקולי מה זאת עט עשיתם ואמרו לא תבדו קדם לתכלי ארעא דא אפיקתון תבדו ולא קבלתון למימרי מהרא עבדתון ועם אפיקת לא אותם מפניכם והיו לכם לעדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש ואת אפיקת לא אתתון ותהו מן קדמיתון והיו לבון למעקון וט ופעותהו והו לכו לתקלא והיו כנס מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל בני בני ישראל וישאו העם את קולם חכס והוה כד מליל צביא דא תפית צביא אחאון עבכל בני ישראל ואריבון מלעמא יד קלהו וכבו וקראו שם המיקום ההוא בוכים ויזכרו שכל יהוה וקרן שם אדאתא ההוא בכים וציוסו תמן נכסת קודשין קדם מן ושלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לשולת לשת

שופטים יהיה יהוה עמכם שופט ומושיע
 והשופטם מיד איביהם כל ימי השופט
 מי יחס יהוה נסחתם מימי לדביתם
 ודחקיהם וארי אקום יהוה לחזקתו
 וקחי מיד אדניו בפערה רבדאופיק
 להון מיד בעל רבמהון כל יומי נערא
 ארי מתוב לי ממאראמר ומקביל עלתהון
 ופריק להון מז קדם דחקיהון ומשעיהון
 והוה בכות השפט וטובו והשחיתו מא
 מאמתם ללם אחרי אלהים אחרים לעבדם
 ולהשתחת להם לא הפילו מי מעל ליהם
 ומדרכם הקשה והחיד ממת נערא
 תוכיו ומחבלין מאפתהון למחך בטר
 טעות עמיא למפלחהון ולמיכסר להון
 לא בטילו מעבדיהון בישא ומארותהון
 מקלקלתא ויחר את יהוה בישראל ויאמר
 ועו אשר עשו הגוה הוה את ברית אשר
 צויתי צויתי את אבותם ולא שמיש בקלי
 ותקיה רותא ויו בישראל ואמר הלה
 דעברו עמיא הויו עלקמי דפקודיהם
 על אבהתהון ולא קבילו למימורי גס אמר
 לא אוסיף לחדוש איש מפניהם מן א
 הגוים אשר עזב יהושע וימת אתאנא
 לא אוסיף לתרא אוניש מן קרמיהון
 מן עמיא דשבק יהושע ומית למען
 נמות בס את ישראל השמרים הם אתרה
 יהוה ללכת בס כאשר שגדו אמתם אם
 לא בדיללפאיה סהון ית ישראל הנסרין
 אינון ית אורח דתקנו קרק ית למהן סהון
 במא דנצטרו אבהתהון אם לא ויפח יהוה
 את הגוים האלה לבלתי חדושם מהר

ושבקו ית פולחנא דאלהא דאמנתהון
 דאפיק מתהון מארשארי צדים וטש
 בתר טעות עמיא מיטעות עמיא
 וינסחריהון וסגדו להון וארצו
 קדם יו ויעזבו את יהוה ויעבדו
 לבשל ולעשותרות ושבקו ית פולחנא
 דיו ופלחו לבשל ולעשותרות ויחר
 את יהוה בישראל ויתגס ביד שופים
 ויטפו אתם וימסס ביד איביהם
 מפניב ולא כילו עוד לעמד לפני
 אוביהם ותקיה רותא דלבישראל
 ומפריעון מיד בוזיו וביד ותהון
 ומפריעון ביד בעלי רבמהון מסחור
 סחור ולא יפלו עוד לפיקם קדם בעל
 רבמהון בכל אשר יצאו יד יהוה
 היתה כס לרעה כאשר דבר יהוה וכ
 וכאשר נשבע יהוה להם ויש להם
 מארי בכל אתר דנפקו מחא מזקם
 יהוה הוה מהון לבישא כמיא דמילול
 וי וכמיא דקמים ית להון ועקת לדחון
 לתרא ויקם יהוה שפטים ויושעם
 מיד שפיהם ואקים יו נגדיו ופק
 ופרקונו מיד בזיהון וגם אל שפטיהם
 לא שמש מי וט אחרי אלהים אחרים
 וישתחו להם קרו מהר מן הדרך
 אשר הלכו אמתם לשמע מימת יהוה
 לא עשו כן ואת מוצעיהון לא
 קבילו ארי טש בתר טעות עמיא
 ובצטרו להון כטו בצרע מן אורחא
 דאילו אבהתהון לקבלא פיקודיה
 דיו לא עבדו כן וכי הקים יהוה להם

והושיעם ב יוסים ייר איביהם יו אליהם
 ויחזיק בק וכלי המסות הוים שפוא שלמה נבואו אנושי
 אבנא דסוף פוקון וסוף ייר היקודי אפסודי כאשרם שולחטב
 שפין
 אבנם
 א

וייר בק וסוף יעקב להם לאטון

ולא נתת ביד יהושע ושמך ירד
 עממיא האלין גדיל הלא לתכונתו א
 כפרו ולא מסרונן בידא דיהושע
 ואלה הגוים אשר המדו
 יהוה לבנות בם את ישראל את כל אשר
 לא ידעו את כל מלחמות כנען ואלו
 עממיא ארשבק ל לבנאה בהון ירד
 ישראל כל דלא הוו ידעו יתכל קרב
 כנען רק למען דעת דהוה בני ישראל
 ללמד מלחמה רק אשר לפנים לא ידעו
 לחוד גדיל דידעו דידא דבני ישראל
 לא לפותהון קרא לחוד דמלדמין לא
 הוו ידעו חמשת סרני פלשתים וכל
 הכנעני והערני והחוי ושב הר הלבנון
 מהר בעל חרמון עד לבא חמת חמטא
 טורני פלישתא וכל כנעני וצידתא
 וחויא ותי טורא דלובן מטוה מיסד
 חרמון עד מעלמא רחמת ויהו לנקות
 בם את ישראל לדעת הישמעו אר
 מיסת יהוה אשר צוה את אבתם ביד
 משה והו לבנאה בהון ית ישראל למקע
 הקבלו ית פיקודיא דיו דפקוד ית אב
 אבתהון בידא דמשה ובני ישראל
 ישבו בקרב הכנעני החתי והאמורי
 והפוזי והחוי והיבוסי ובני ישראל
 יתיבו כע כנענאה חיתא ואימורא
 ופרווא חויא ויבוסא ויקחו אר
 כנעניהם להם לנשים ואת כנעניהם נתנו
 לבניהם ועבדו את אלהיהם וכפיבו ית
 בעתהון לחו לכשיו ית בעתהון יתבו
 לבניהון ופלו ית טענתהון

רם וכל קרייה אלמנה

4 7 7 4

היכלים 10

ועשו בני ישראל את אשר
 בעני יהוה וישבחו את יהוה אלהיהם
 ועבדו את הבעלים ואת האשורות
 ועבדו בני ישראל לפת דכיש קדם יהוה
 ואית כשארית פולחנא דר' יזחור ופלו
 ית בעל ארת אשורתא ויחד אר
 יהוה בישראל וימכרו ביד כושן
 רשעתים מלך ארם סרניס ועכנא
 ושראל את כושן רשעתים שמונה
 שנים ותקתרו יא רובי ישראל ומס
 ומסרונן ביד כושן חיצא מלכא דארם
 ועל פרת ופלו בני ישראל את כושן
 חיצא רמם שרון ויזעקו בני ישראל
 אל יהוה ויקם יהוה מן שוע לבני ישראל
 וישועם את שתמאל בן קנ אחיבל
 הקטן טמני העוקו בני ישראל קדם
 י ואקים י פרוק לבני ישראל פקדון
 ית שתמאל בן קנ אחוהי וכלב דזער
 מיבנה וסרו עליו רוח יהוה וישפט
 את ישראל ויצא למלחמה ויבו יהוה
 בידו את כושן רשעתים מלך ארם
 ותעו דיו על כושן רשעתים ושרת
 עליו רוח צבא מוקדם י וודן ית
 ישראל ונפק לאחא קובא ומכר י
 בידיה ית כושן חיצא מלכא דארם
 ותקיפת ידיו על כושן חיצא ותטקט
 הארץ ארבעים שנה ומת שתמאל
 בן קנ ושרת ארעא דארם
 ארבעון שנו ומית שתמאל בן קנ
 ויבוס בני ישראל לעשות
 הרע בעני יהוה ויחוק יהוה את

10

10

10

ויקם בן קנ ושרת ארעא דארם ארבעון שנו ומית שתמאל בן קנ ויבוס בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה ויחוק יהוה את

עליו

עליו מלך מואב על ישראל על מעשו
את הרע בעיני יהוה ואומרו בני ישראל
למען דבש קדם יזתקק לית עליו
מלכא דמואב על ישראל על דעבדו ית
דבש קדם וימאסו אליו את בני עמון
ועמלק וילה ונד את ישראל וימאסו את
עיר התמרים וכנש לותיה יתבני עמון
ועמלק ואל ומואב את ישראל וימאסו את
קרת דירוחו ויעבדו בני ישראל את
עליו מלך מואב שמינה עשרה שנה
ופלחו בני ישראל ית עליו מלכא דמואב
תפני עשרו שנים
בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם
מיוסוע את אהוד בן גרא בזהמיני
איש אשר נד זמינו וישלחו בני ישראל
בירו מנחה לעליו מלך מואב ויעקו
בני ישראל קדם יי ואקום ליה לחזן פריק
ית אהוד בן גרא בן שוכט בעמון צמא
צמיד ביריה דימיניא ושדרו בני ישראל
בידיה תקדו בתא לעליו מלכא דמואב
ועשלו אהוד חרב ולה שני פיות צמד
ארכה ויחצ אתה מנחת לפדיו ע
ירד זמיני ויעבד ליה אהוד חרבא ולה
תרי פמיני צמידיא ארכה חריו ותה
מלך על לבושהו על ירכיה דימיניא
ויקרב את המנחה לעליו מלך מואב
ועליו איש בדיא מאד וקריב ית
תקדו בתא לעליו מלכא דמואב ועליו
בן פטיס לחדא ויהי באשר מלה לחקרב
את המנחה וישלח את העם נשא
המנחה והיה כד שניני לקרב ית

ויעקו
בני ישראל
קדם יי
ואקום
ליה
לחזן
פריק
ית
אהוד
בן
גרא
בן
שוכט
בעמון
צמא
צמיד
ביריה
דימיניא
ושדרו
בני
ישראל
בידיה
תקדו
בתא
לעליו
מלכא
דמואב
ועשלו
אהוד
חרב
ולה
שני
פיות
צמד
ארכה
ויחצ
אתה
מנחת
לפדיו
ע
ירד
זמיני
ויעבד
ליה
אהוד
חרבא
ולה
תרי
פמיני
צמידיא
ארכה
חריו
ותה
מלך
על
לבושהו
על
ירכיה
דימיניא
ויקרב
את
המנחה
לעליו
מלך
מואב
ועליו
איש
בדיא
מאד
וקריב
ית
תקדו
בתא
לעליו
מלכא
דמואב
ועליו
בן
פטיס
לחדא
ויהי
באשר
מלה
לחקרב
את
המנחה
וישלח
את
העם
נשא
המנחה
והיה
כד
שניני
לקרב
ית

תקדו בתא ושלח ית עמא נטלי תקדו בתא
הוא שב מזה הפמילוס אשר את העל
ויאמר דבר סתר לי אליה המלך ויאמר
הס ויבאו מעליו כל העמדים עליו
והוא תב מז מח עמא דעמא גלגל
ואמר פית צמא דממא את ליה למלא
עמא מלכא ואמר בלק וצמא מעליו
כל הקומין עליו ויאהוד בא אליו והוא
ישב בעליה המקרה אשר לו לבד
ויאמר אהוד דבר אלהים לי אלה ויקם
מעל הכמא ואהוד על לותיה והוא יתב
בעליה בית קמא דיליה בל חודוה ויאמר
אהוד פית צמא דיה את ליה למלא עמא
וקם מעל כורסיה וישלח אהוד את יר
שמיאלו ויקח את החרב משל ירד זמיני
ויתקעה בכטו ואושיט אהוד ית יר
שמיאלו וצמיב ית חרבא מעל ירכיה
דימיניא וקבעה במשהו ויבא גם הנצ
אחר הלהב ויכר החלב בשר הלהב כ
לא שלח החרב מכטו ויטא הפר שדפה
ועל את דסתקא בתר שנתא וטמטם
שוכמא בתר שנתא ארילא של חורמא
ממשהו וצמא אוכליה שפיד ויטא אהוד
המכדוס ויכר דלתות העליה בעדו
וצעל וצמק אהוד לאכפדרא ואחד רשי
עליה באפיה ואנת והוא יטא ועבדו
באו ויראו והנה דלתות העליה נשלת
ויאמרו אה מקד הוא את ירדו בחוד
המקרה והוא צמק ושכדוהו עליו וחזו ו
והא דכוי שליתא אחידו ואמרו ברכ
עמיד הוא ית צורכיה באידרוז בית קל

ויעקו
בני ישראל
קדם יי
ואקום
ליה
לחזן
פריק
ית
אהוד
בן
גרא
בן
שוכט
בעמון
צמא
צמיד
ביריה
דימיניא
ושדרו
בני
ישראל
בידיה
תקדו
בתא
לעליו
מלכא
דמואב
ועשלו
אהוד
חרב
ולה
שני
פיות
צמד
ארכה
ויחצ
אתה
מנחת
לפדיו
ע
ירד
זמיני
ויעבד
ליה
אהוד
חרבא
ולה
תרי
פמיני
צמידיא
ארכה
חריו
ותה
מלך
על
לבושהו
על
ירכיה
דימיניא
ויקרב
את
המנחה
לעליו
מלך
מואב
ועליו
איש
בדיא
מאד
וקריב
ית
תקדו
בתא
לעליו
מלכא
דמואב
ועליו
בן
פטיס
לחדא
ויהי
באשר
מלה
לחקרב
את
המנחה
וישלח
את
העם
נשא
המנחה
והיה
כד
שניני
לקרב
ית

ויבטאו ויחילו עד כש והנה אינו צופה
 דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו
 והנה ארצה נבל ארצה מת וארובו
 עד סג והאלהות הפכה דשו על ליתא
 ובסכו ית פסחא ופסחו והא ריבונותו
 טרית רבי על ארעא מית ואחור נמלט
 עד התמזהם והוא עבר את הפסלים
 ומלט השעורה ואחור אושתהוב
 עד איתעכו ביהוץ והוא עבר ירת
 מהעצמא ואשתהוב לשעורת והוה פסא
 ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו
 בני ישראל מן ההר והוא לפניהם והוה
 במיתוהו ותקע בשופרא בטור ארבות
 אפרים ונחתו עמיה בני ישראל מן
 טורא והוא קדמיהו ויאמר אלהם
 ודפו אחרי בנותו יהוה את איביכם
 את מואב בידכם וירדו אחרי וילכו
 את מעבדות הירדן למואב ולא נתנו
 איש לעבר ואמר להוה דופו בטרתי
 ארי מבר וי ית בעלי רבביכו ית מואב
 ביריכו ונחתו בתרוהו ואחור ית מצות
 ירדנא של מואב ולא שכו אינש
 למיטבר ויכו את מואב בעת ההיא
 כעשרת אלפים איש כל שמן ומאיש
 חיל ולא נמלט איש וקטלו ית מואב
 בעידנא ההוא כעשרת אלפי צבא
 כל אימתו וכל צבא צבא ולא אישתחו
 אינש ותבנע מואב ביום ההוא תחת
 יד ישראל ותטקט הארץ שמונע שמו
 ואיתברו מואבא ביום ההוא תחת
 יד אינש ישראל ושדוהת ארעא וישוה

ויבטאו ויחילו עד כש והנה אינו צופה
 דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו
 והנה ארצה נבל ארצה מת וארובו
 עד סג והאלהות הפכה דשו על ליתא
 ובסכו ית פסחא ופסחו והא ריבונותו
 טרית רבי על ארעא מית ואחור נמלט
 עד התמזהם והוא עבר את הפסלים
 ומלט השעורה ואחור אושתהוב
 עד איתעכו ביהוץ והוא עבר ירת
 מהעצמא ואשתהוב לשעורת והוה פסא
 ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו
 בני ישראל מן ההר והוא לפניהם והוה
 במיתוהו ותקע בשופרא בטור ארבות
 אפרים ונחתו עמיה בני ישראל מן
 טורא והוא קדמיהו ויאמר אלהם
 ודפו אחרי בנותו יהוה את איביכם
 את מואב בידכם וירדו אחרי וילכו
 את מעבדות הירדן למואב ולא נתנו
 איש לעבר ואמר להוה דופו בטרתי
 ארי מבר וי ית בעלי רבביכו ית מואב
 ביריכו ונחתו בתרוהו ואחור ית מצות
 ירדנא של מואב ולא שכו אינש
 למיטבר ויכו את מואב בעת ההיא
 כעשרת אלפים איש כל שמן ומאיש
 חיל ולא נמלט איש וקטלו ית מואב
 בעידנא ההוא כעשרת אלפי צבא
 כל אימתו וכל צבא צבא ולא אישתחו
 אינש ותבנע מואב ביום ההוא תחת
 יד ישראל ותטקט הארץ שמונע שמו
 ואיתברו מואבא ביום ההוא תחת
 יד אינש ישראל ושדוהת ארעא וישוה

ויבטאו ויחילו עד כש והנה אינו צופה
 דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו

ויבטאו ויחילו עד כש והנה אינו צופה
 דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו

ויבטאו ויחילו עד כש והנה אינו צופה
 דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו

ויבטאו ויחילו עד כש והנה אינו צופה
 דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו

ויבטאו ויחילו עד כש והנה אינו צופה
 דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו

תבנע שבו ואחריה הוה שמע
 בז ענת ויד את פלשתים שש מאות
 איש במלמד הבקר וישע גמחא את
 ישראל ובתרוהו הוה שמע בז ענת
 וקטל ית פלשתא וישוה מואב צבא
 בפרש תדיא ופרקאת הוה ית ישראל
 ויליפו בני ישראל לעשות
 חרע בעני יהוה ואחור מית ואוכלי
 בני ישראל למעבד דמיט קדם יהוה
 ואחור מית ומכרם והוה ביד בני
 מלך כנען אשר מלך בחצור ושר
 יבאוי מיכרא והוא ישב בחרשת הגנים
 ומכריון וי ביד יבין מלכא דכנען דג
 דמלך בחצור ורב חיליה מיכרא אחורית
 בתקוה מרבי עמיא ויצעקו בני יס
 וישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב
 ביד לו והוא לחץ את בני ישראל
 בחזקה עשרים שנה ויצעקו בני ישראל
 קדם ה' ארו השע מואב רתכו דפרזא
 ליה והוא רחק ית בני ישראל בתקופא
 עשרין שבו ודברה אשה
 נביאה אשת לפידת היא שפטה את
 וישראל בעת ההוא ודברה איתתא
 נביאתא איתת לפידת היא איתת מר
 וישראל בעידנא ההוא והיא ישבת
 תחת תמר דברה בין הרמה ובין ביתא
 בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל
 למשפט והיא ותבא בקרבא בעטות
 דברה מתפרנמא מן דילה ולה דיקלון
 בדיחו פרדיסון ברמתא זימן עכרון
 משח בבקעתא מית שקוא בביתא עפר

ויבטאו ויחילו עד כש והנה אינו צופה
 דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו

ויבטאו ויחילו עד כש והנה אינו צופה
 דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו

ויבטאו ויחילו עד כש והנה אינו צופה
 דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו

ויבטאו ויחילו עד כש והנה אינו צופה
 דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו

ויבטאו ויחילו עד כש והנה אינו צופה
 דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו

והנה אינו צופה דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו

חובבטור מלשגלוק לוחבני ישראל
 לדינא ותשליח ותקרא לברק בואבונעם
 מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא עשרה
 יהוה אלו ישראל לך ומשבת בך
 תבור ולחוק עבד עשרת אלפים איש
 מבני נפתלי ומבני זבולו ושלחת וקח
 לברק בראבונעם מקדש רבות נפתלי
 ואמר ליה הלא פקיד לי יצאך דישראל
 אחיל ותמת צד בטרם אהסור ותדבר
 עמך עשרה אלפי צבא מבני נפתלי
 ומבני זבולו ומטבתי אידך אל נחלקיטון
 את מיסרא שר צבא בין ואת וצבא ואת
 המוצו ונתתו בידך ואיתלב על ידך
 לנחלא דקישון ית מיסרא רב חולא דיבין
 ית רמיהו ותמטור ותיה ואמסרנה
 בידך ותאמר אליו הברק אמתלמי עמי
 והלכתי ואבל אתלמי עמי לא אידך ואמר
 להברק אמתלמי עמי ואחיל ואמלא
 תלמי עמי לא אחיל ותאמר הלא אלה
 עמך אמסכי לא תהיה תפארתי על
 הדרד אשר אתה הדיכי ביד אשה ומכור
 יהוה את מיסרא ותקם רעה ותלך עמך
 קדשה ואמר המיחל אחיל עמך לחוד
 אלה לא תהיה שבתך על אודחא דאת
 אחיל ארי ביד איתתא ומסרתי ית מיסרא
 וקמת דבורה ואחלת עמך לברק לך
 וינעק ברק את זבולו ואת נפתלי קדשה
 ויעל בדגליו עשרת אלפי איש ומעל
 עמו דבורה ובגש ברק ית שבת זבולו
 וית שבת נפתלי לקדש וכליקו עימיה
 עשרה אלפי צבא וכליקת עימיה

דבר

ג

ה

ו

ז

ח

דבר ודבר הדין עבד מקיז מפני חכב
 חתו מסתדיס אהלו קד אלוו בצענים
 אשר את קדש ודבר שלמא איתפרש
 משי למיזי מבני חכב חמיו רבשה ותקח
 למשכניה עד מישר אנצא דעקדש
 וינערו לסוסרא מי עלי ברק בראבונעם
 תבור וחואו לסוסרא ארי סליק ברק
 אבונעם לסוד תבור וינעק מיסרא אתם
 רכבו תשע מאות רכב ברול ואת כל העם
 אשר אתו פחרסת הגיהם אל נחלקיטון
 וכנש מיסרא ית כל רמיהו תשע מאה
 רמיהו ופרחלא וית כל עמך דעומיה
 מתקח כרמי עממי אל נחלא דקישון ו
 ותאמר דברה אל ברק קום מי זה היום
 אשר נתן יהוה את מיסרא בידך הלא
 יהוה יצא לפגד ויחד ברק מקד תבור
 ועשרת אלפים איש אחרי ואמר
 דבורה לברק קום ארי דין ומא דמסר
 לית מיסרא בידך הלא מלאכא דוינעק
 לא צלחא קדמך ותחת ברק מטורא
 דתבור ועשרה אלפי צבא בתרוח ויהם
 יהוה את מיסרא ואת כל הרבב ואת כל
 המחנה לפי הרב לפע ברק ויחד מיסרא
 מעל המרמבה וינעקתליו ותמר לו ית
 מיסרא ותכל רמיהו וית כל משרתא
 לפיתגם דחריב קדם ברק ותחת מיסרא מעל
 רתובא ואפך כריגוהו וברק רדה אחרי
 הרבב ואחרי המחנה עד חרשת הצוים
 ויכליל מחנה מיסרא לפי הרב לא צשאר
 עד אחר וברק רדה בתר רתובא וברק
 משרתא עד תקות כרמי עממיא ואיתקשת

כל משירית סיכרא לפיתגם דחוב לא
 אישתאר עד חד וקיסרא נכ בדגל ונאל
 אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלוכמן
 וזיו מלך חצור וזיו בית חסר הקיני וכו'
 וקיסרא אפר בריגלוהו למשכנא דיעל
 אמת חסר שלמאה ארי שלמא זיו זכיו
 מלכא דחצור וזיו בית חסר שלמאה
 ותצא יעל לקד את סיכרא ותאמר אליו
 סורה אדמי סורה אלו אלמרא וחסר אלו
 האלה ותבכהו בשמיכה ותפקת יעל
 לקדמות סיכרא ואמרת ליה זור ריבני
 זור לותי לא תידחל חר לותיה למשכנא
 וכסותיה בצנכא ויאמר אליה השקיני
 נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאח
 החלב ותשקהו ותבכהו ואמר לה אט
 אשקיני כען זעור מרא אר עמי אנת
 למי שתי ותפתח ותגדא דחלבא ואשקי
 ותיה וכסותיה ויאמר אליה עמד פתח
 האהל והיה אם איש נכא ושאלך ואמר
 הישפה איש ואמרת אין ואמר לה קומי
 בתרע משכנא והיה אם אינש התי וישע
 וישאלני וימר האית כא צנרא ותמרע
 לא ותקח יעל אשת חסר את יתד האהל
 ותשס את המקבת בידה ותכא אליו בלש
 ותתקע את היסד בקתו ותצעט בארץ
 והוא בדם ויסת חמת וצמיבת יעל
 אמת חסר ית פילת משכנא ושויאת
 ית ארזפתא בידה ועלת לותיה ברו
 ונקטת ית סיכרא בעד עיה וצעעת
 בארעא והוא דמיך ואישתלהו ומית
 והעבדק ידה את סיכרא ותצא יעל

ועל
 וקיסרא
 וזיו מלך
 וזיו בית
 חסר הקיני
 וכו'
 וקיסרא
 אפר בריגלוהו
 למשכנא דיעל
 אמת חסר
 שלמאה ארי
 שלמא זיו זכיו
 מלכא דחצור
 וזיו בית חסר
 שלמאה
 ותצא יעל
 לקד את סיכרא
 ותאמר אליו
 סורה אדמי
 סורה אלו
 אלמרא וחסר
 אלו האלה
 ותבכהו
 בשמיכה
 ותפקת יעל
 לקדמות
 סיכרא
 ואמרת ליה
 זור ריבני
 זור לותי
 לא תידחל
 חר לותיה
 למשכנא
 וכסותיה
 בצנכא
 ויאמר
 אליה
 השקיני
 נא מעט
 מים כי
 צמאתי
 ותפתח
 את נאח
 החלב
 ותשקהו
 ותבכהו
 ואמר
 לה אט
 אשקיני
 כען
 זעור
 מרא
 אר עמי
 אנת
 למי שתי
 ותפתח
 ותגדא
 דחלבא
 ואשקי
 ותיה
 וכסותיה
 ויאמר
 אליה
 עמד
 פתח
 האהל
 והיה
 אם איש
 נכא
 ושאלך
 ואמר
 הישפה
 איש
 ואמרת
 אין
 ואמר
 לה קומי
 בתרע
 משכנא
 והיה
 אם אינש
 התי
 וישע
 וישאלני
 וימר
 האית
 כא צנרא
 ותמרע
 לא
 ותקח
 יעל
 אשת
 חסר
 את יתד
 האהל
 ותשס
 את
 המקבת
 בידה
 ותכא
 אליו
 בלש
 ותתקע
 את
 היסד
 בקתו
 ותצעט
 בארץ
 והוא
 בדם
 ויסת
 חמת
 וצמיבת
 יעל
 אמת
 חסר
 ית
 פילת
 משכנא
 ושויאת
 ית
 ארזפתא
 בידה
 ועלת
 לותיה
 ברו
 ונקטת
 ית
 סיכרא
 בעד
 עיה
 וצעעת
 בארעא
 והוא
 דמיך
 ואישתלהו
 ומית
 והעבדק
 ידה
 את
 סיכרא
 ותצא
 יעל

לקראתו ותאמר לו לך ואראג אתאיש
 אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה סוס
 קיסרא נפל מת והיתד בדתו והאמר
 רדה ית סיכרא ונפקת יעל לקדמותה
 ואמרת ליה אנתא ואחוינך ית צנרא
 דאתבשע ועל לותה והא סיכרא שררה
 רמי מית וסיכרא צעיר צעיר יעל
 בעד עיה ויבצע אלהים ביום ההוא
 את זכיו מלך כצעו לפעמי ישראל
 ותבר יזכורא ההוא ית זכיו מלכא
 רכצעו קדם בני ישראל ותלך רבני
 ישראל הליך וקשה על זכיו מלך כצעו
 עד אפור הכריתו את זכיו מלך כצעו
 ואחלת יד בני ישראל אולא ומתקפא
 על זכיו מלכא רכצעו עד דשויצאו
 ית זכיו מלכא רכצעו

ותשר דברה וברך בן אביצעו
 ביום ההוא לאמר
 ושבת דבה וברך בר אביצעו
 ביום ההוא למימר
 בפריע פרעות בן ישראל
 בהתגב עם
 ברכו יהודה כד מרדו בעו
 ישראל באריותא
 אתו עליהון עמיא וטרדונו
 מקירוהו וכדתט
 למיעבד אוחיתא איתגברו אינו
 על בעלי דבניהון
 תיכונח מעל תחוס ארעא
 דישרא בכז על
 פורענות תבר קיסרא ומשיריתיה

ל
 וקיסרא
 וזיו מלך
 וזיו בית
 חסר הקיני
 וכו'

ועל
 וקיסרא
 וזיו מלך
 וזיו בית
 חסר הקיני
 וכו'

ועל
 וקיסרא
 וזיו מלך
 וזיו בית
 חסר הקיני
 וכו'

ועל מכתא ופורקנא	דא תעברו לישראל	דתבו חמומיא	לכתב
בבתי	כעשתא כרוש	עמא פיתגמי	גלי ולא לפאת
אורי תאככו בריכו	ואודו קדם לי שמש	מלכים האזינו	רוחם
אנכי	ליתוה אנכי	אשירה אומר	ליתוה אלוד
ישראל שמשו	מלכיא אצותו שלטונא	ואפרה דבורה	בנצואה
קדם	לאנא משכחא	מודיא ומברכא	קדם לי אלהא
דושרה יתוה	בעאתה משעור בעעוד	משדה אדום	ארץ
רעשה	גם שמייכ נטפו	גם עבוס נטפו	מיוכ לי אורי תה
דיתב לישראל	כד עברו עליה שלטון	בחו עממיא	וט
תביו	לה מתגבריו	אוננו על בעלי	דבציהו לי ביום
איתגליתך	למיתנה מכער בהופעת	יקד על חמומי	אדום
ארשא	ועת אחשמיא	מכו את עעמא	ערו מישראל
הרים גדלו	מעפי יהוה זה כרפי מפני	יהוה אלהי	ישראל
טורא	ועמו קדדו	טור תבור וחרון	וטור כרפלי
מתגשחו ודיו	אמר לדיו עליו תשרי	שביתתא ודיו	אמר
לדיו	עליו תשרי שכיעא	והות רעוא מוקד	לי ואשרי שכיעתה
של טורא רופי	דהוה זעור וחלש מו	בלהו ריו כפי	איתגת
וכלוק	תענה פתגמא	דאיתגלי שלודי	ישל
יקרא ארמיא	דושר אל ביומי שפע	בו ענת בימי	עלקלות ס חכו
חרלו	ארחות והלכו	תגיבות ללכו ארחות	עלקלות ס חכו
ביומי שפע	בר ענת ביומי ישראל	פקח עיי אורחו	ודרו
מהלכו	בשכילויא תכו	לפהו אוליו	באורחו מעצבו חרו
פרו משרא	חרלו ער שקמתו	דבורה שקמתו	אם
מישראל	חרבא קרו	פעחיא דהואה	תכו בארשא דושר
על אה ואוטלסלו	דדוהו ער דאיתגלית	אנא רבורה	אישתגלית
לאיתגמא	בג בית	ישראל יבחר	אלהים חדשים או לחם
שעיס מעג אמ	יראה ורמיח בארבעים	אלת ישראל	כד איתגמא
בתישראל	לנפלה	לשעתא חדתו	דמקדוב איתגבורא
דלא איתגמא	בהו אבתתו את	עליו עממיא	וטרוהו
מקיריהו	וכדו התכו	למיתא ולת	וכלו לחו דכו אתא
עליו שגמא	ועמיה אחרי תרמין	ורופיהו בארבעין	אלפין

ודע
 לי כד איתגלית
 למיתו אורי תה
 כד מיתת אורי תה
 על עמא רעוא ויא
 כע עממיא דתה
 הפסוק דלי יקד
 על טיפורה אורי תה
 דא יכס ליכילת יתה
 ובמחור דישמעל
 לא דס לי יתה בכי
 זבתה ועד בית
 ושרא לכילי וסין
 חרבת דתה אורי תה
 איתגלית ילמוריא
 דלי יתה איתגמא
 נבדו מיתת דרעוא
 וכדו חויתתא אורי תה
 כדו מיתת ענד כה
 יתה

דנדרה - הריכ טע - טוריא ועי מוקדם לי טוריתר טור ורמון וטור כרמל הו בקרנאין וכתב עמין דיוסרין דיוהו עב ואמילוח עליו תשרי
 שכינתא דלי חויה - דיון הוה מוקד ריכ לדיך עלי תשרי שכנתא דלי ולי חויה עב בקרנאין טורא ורמון וטורא ורמון עליו
 תשרי שכר ולי חויה - בקרנאין כד הוה טורפא מן ויכיל נח איתחמא עב טור חרובין ואמר לטור קבור עלי תשרי שכר ולי חויה כד עמרוס ישר
 או שתקשו מן מיה ואנא טור ריכ על כל טוריא ולי חויה שכנתא עב טור חרובין ואמר לטור קבור עלי תשרי שכר ולי חויה כד עמרוס ישר
 כדו יכס - אנא גברית ועלי עמ רגה ויכיל עב לכושתו לא מוקד טור מילא שופק ועבר בני ימא חק ברוסא וכו' יכשתה ועב וכו' אסלית
 תשרי שכנתא עלי תש שכר - ואם על ויכשתה תשרי שכר עלי תש שכר כהויה שעתא כפלת בתה קא מן סטי כרופיא ואמרתי לאיתגמא שכנתא
 על אילן טוריא רוטיא דאיתגמא בגממיהו דליה רעוא מן קדם לי למי שיה שכנתא לא על טורין חרובין ולא על טורין מכרעין
 אלא על טורין שכרין וטוריא וסטי דהוה ויכיל ורמון מן כהויה חות רעוא כו קדם לי למי שיה שכנתא עמיה דהוה ורמון כהויה חויה
 ליק וכליק תבנה כהויה דאיתגמא מן דאיתגמא עליה יקר שכנתא דלי דעא וישראל

רושי משהו לאכול
המתנים
שליחא לשכחא לספר
מלמד
ברוש גלי ומלפון יתעבא
אתנת
דהו מבטלן עסקיהו
בכל
דנא יהו אלון בארמון
בין
פיוע בישראל אורה
נכסין
על גבול בית שיתא
זכותה
ענת מכרי תוקמא לפתב
ערו
אכונעם שכו שכו
ברק
לאוריה עם יהוה
חבר
דא אלהו יתבר
אפרים
מע מכר ירדו
מדבית
קרבא כדבית עמלק
קטל
עממא מדבת
מתין
חשטכרובין
לב
שונטא דישטס

לעתא קדמא בישראל
בעם פדו יהוה
ישאל יס הות עקתא
בארמון וכדו
פנמי אורמא ופפכין
עמדות זטס על
רמיו על אתנא דחסיק
תום ארטא דע
ופשתקו על גמר דאתעבדא
משאים שום
לשערים עם יהוה פאנו
מה דבידיהו בית
דמא תמיו דווש
דיתוב קריו פעתא
בקורו פטו אעמא
ערו דברו שירקס
ושני שיכך פ
ירד ליבגורום גבו
תקוה גיבתי עממא
קדם עמיה תקוה
שורשם בעמלק
מחקקים ופזולו
אפרים קס יהושע
בתוה קס מלכא
ית דבית עמלק
מכר נתו מרשוכין
בקולמוס דספר
בעמק שלח ברליו
דמיכו וטסס
משמשין קדם ביק

לבי להקני ישראל
אמרה דברה בגבולא
היהא לא פסקו
יא להו דיתבין בסע
ופתין קדם יתכס
מיו וחלבי על דבר
כמינ עיריו ופולין
ופתחין לפתב
לחון מקול מחנעים
יתב ערוות יהוה
דהו אנכין להו
מתנות מכסין ופכית
וכותא דה עליו
בארמא דישאל
דלו עדו ערו דסה
ברק וטבה שכיה
דברה שכח ואודא
אכונעם או ירו
יהוה חד משחבולו
הא לא בגבולא
גיבר פנאיהו מיני
אחריו בעמין
משכים בשבט סופר
ברעו קדמיתא
שאל מדבית בעמין
ואצח קרבא
מכר נתו מרשוכין
ושח בשטכר
בפלות ראובן ערלס קדון
עשתמקו למיל דברה
משמשין בקורו מישאל

מלמד
ברוש גלי
אתנת
דהו מבטלן
בכל
דנא יהו אלון
בין
פיוע בישראל
נכסין
על גבול בית
זכותה
ענת מכרי
ערו
אכונעם שכו
ברק
לאוריה עם
חבר
דא אלהו
אפרים
מע מכר
מדבית
קרבא כדבית
קטל
עממא מדבת
מתין
חשטכרובין
לב
שונטא דישטס

מנהגים ושינויים במשנה ופירוש המשנה
מנהגים ושינויים במשנה ופירוש המשנה
מנהגים ושינויים במשנה ופירוש המשנה

ל
ל
ל
ל

כגאון זכור לנא	מט שלחתי בורעית ראובן	לכל אתר דער דור
ערום	לשמע שריקות	למה
קבאל מתב בין	חקרו לב למה תסתון ממשרית	לפנות ראובן גדולים
נעחא	למדע אוראמשרו	תחוביא
הלא ידעמון דמון	כשר לבון למעבר רבית ראובן	למהו עימה הכדון
זגור	הדרון שבו ודון למה	גליא מחשבת לנא גלעד בעס
נכמיון	לחות ימים ועל מפרציו יסמון	אנעות אשר ישב
עממיא דפגורתנו	עברו ירדנא שויא	דירדנא
נפתל	עם חרה נפשו למות	כספניא דבית אשר
כסרו נפשי דרון	זבולו לקבול עממיא דריו	בנעון
ארשא	שבחוקון בליתבו	על מרחמי שדה
על מי בגדו בצע	או נלחמו מלכ נעון בתען	לקטלא
בבין	מלכיא אגחוקרנא	בא מלכום נלחמו
בגור ממוז דכסר	בתען הון שרון וממון שלימי	כסר
ממסיתם	נלחמו הכוכבים	אגחוקרנא
קרבא מאתר דנפתל	מו שמיא איתגם עיבודון	לא
עב	תפון איבגם קרבא	נלחמו עם סוכרא
קישון תדרכי נפסא	גתם נחלק קדומים ערל	כוכבא
דאיתעבדון	תפרעון נחלא	סוכרא נחלק קישון
נחלא דקישון דוט	לוישראל מלקדמיון הוא	ש
הלכו	צבריקון בתקוה או	בית עמון ונכמון
אוישתלפא טופר	דחרות אמריו בבין	דושישת
עברוקי	מפען קדב רתויכו	עקבי סוכ מדחרות
כי לא באו לעורר	יהוה ארו ארו ושביה	מוכותהון
אמר	בצבורים לוטו מדון	ארו מדון אמר מלאך
לפעוד עמא דוי	ית תבנה ארו לא אתו	יהוה
תכד	אגח קרבא בעפריא	נביא דוי לוטו תבדו
תכד תתכד מוכסב	חבר הקיני מנשיכ באהל	לפעוד
כודא	איתת חכר שלפאה	מנשיכ ועל אשת
שאל חלב עתה כספא	בבתי מדרישון תתבד מים	נשיא
		מנשיא דשכסון

348

ועמלק ובעדן ועליו ועליו ועליו והוא כדודע
 ישראל וכלקן מדינא ועמלקא ובעדן
 מדינא וכלקן עליהו: ונחט עליהם
 ושחיתו את זכול הארץ ש באכה
 עשה ולא ישאירו מחנה לישראל ושה
 ושור וחמור: ושור עליהו ומחליו ית
 עלתא דארעא עד מעלמא ועשה ולא
 משארין מוח לקומא נפש בישראל
 ואמר ותור וחמור כי הם ומקניהם ועל
 ואהיהם יבאו ברו ארבה לרב ולהם
 ולצללהם און מספר ויסאו בארץ לשחמה
 איי אינא ונתת הוה סלקון ומשכניהו
 ואתו כמיסת גבא לסג ולהו ולצללהו
 לית מיכין ועליו בארעא לחבלותי:
 ודל ישראל באר מפע מדין וזעקו
 בני ישראל אל יהוה ומאד ישראל
 לחדא מזקם מדינא ועיקו בני ישראל
 קדם יי ויהי עיקו בני ישראל אל יהוה
 על אדות מדין והוה כד זעקו בני ישראל
 קדם יי על עסק מדין: ושלח יהוה
 איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם
 כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי יי
 העליתי אתכם ממצרים ואניצא אתכם
 מבית עבדים ושלח יי צבא נביא לות
 בני ישראל ואמר להוה כדון אמר יי
 אלהא דישראל אנא אפיקות יתכוז
 ממצרים ואפיקות יתכוז מבית עבדותא
 ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל
 לחצונם ואניצא אתם מפעכם ואתעו
 לכם את ארעם ושחיתו יתכוז מידא
 דיצראו ומיד כל דחקיכוז ותרובית

כל מדין
 מספר יי
 עיקו בני ישראל
 עיקו בני ישראל
 עיקו בני ישראל

יתהוז מזקם מיכוז ויהבית לכוז יתארעוהו
 ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם לא תהו
 את אלהי האמרי אשר אתם ושכונם
 בארעם ולא שמעתם בקולי ואמרתי לכוז
 אנא יי אלהכוז לא תודחלו ית טעות
 אומורא דאתו יתכוז בארעוהו ולא
 קבילתו למינדי: ונבא מלאך יהוה
 וישבתחת האלה אשר בעפרה אשר
 ליואש אבי העזרי ודעו בני חכט חט
 חטים בנת להנים מפע מדין: ואתא
 מלאכא דיי ויתבוחות בוטמא דבע
 דבעפרה דליואש אבהי דעזר ועשו
 בריה חכט חטין בעפרתא לעדקא
 מזקם מדינא וירא אליו מלאך
 יהוה ויאמר אליו יהוה עמך צבור
 החל ואיתפל ליה מלאכא דיי ואמר
 ליה מינדי דיי בסעד צבד חילי
 ויאמר אליו געו בני ארע ויש יהוה
 עמט ולמה מצאתו כל זאת ואיה כל
 נפלאותיו אשר כפרו לט אסתנו:
 לאמר הלא ממצרים העלע יהוה ושה
 נטשעו יהוה ויתגעו בבה מדין ואמר
 ליה געו בכעו ריכוז ואית שכונתא
 דיי בסעדנא ולמה שרענא ית כל אליו
 ואן פרישתיה דאישתעא: לנא
 אכתנא למינדי הלא ממצרים אכתנא
 יי וכעו רשטנא יי ומכרנא ביד מדינא
 ונפז אליו יהוה ויאמר לך בכחך וזה
 והושעת את ישראל מכח מדין הלא
 שלחתיך ואיתפע לתייה מלאכא דיי
 ואמר אוןלכוז דיון ותפרוק ית

כל מדין
 מספר יי
 עיקו בני ישראל
 עיקו בני ישראל
 עיקו בני ישראל

כי אתו יי ומכרנא ביד מדינא
 ונפז אליו יהוה ויאמר לך בכחך וזה
 והושעת את ישראל מכח מדין הלא
 שלחתיך ואיתפע לתייה מלאכא דיי
 ואמר אוןלכוז דיון ותפרוק ית

כי אתו יי ומכרנא ביד מדינא
 ונפז אליו יהוה ויאמר לך בכחך וזה
 והושעת את ישראל מכח מדין הלא
 שלחתיך ואיתפע לתייה מלאכא דיי
 ואמר אוןלכוז דיון ותפרוק ית

ישראל מיד מדינאי הלא שלחתי ואמר
 אליו בני אדני כמה אושיע את ישראל
 הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר
 בבית אבי ואמר ליה בבש ריבתי במא
 אמרו ות ישראל תא דרעית ועירא
 בשיבט מנשה ואנא חלש בבית אבא
 ויאמר אליו יהוה כי איהו עמך והבית
 את מדן כאיש אחד ואמר ליה
 ארי הו מיבדל בסעד ותקטול ות
 מדינאי בעדא חד ויאמר אליו אם
 נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות
 שאנא מדבר עמי ואמר ליה אנכשן
 אשכחית רחמין קדכ ותעמיד לי
 אתא דאת ממליל עמי אלנא תמיש
 מזה עד כאן אליך והוצאתי את
 מעמתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי
 אשב עד שוכר לא בשן תשרי מיבא
 עד ביתא לונתך ואפיק ית תקדושת
 ואנח קדמך ואמר אנא אוריד עד
 דתתוב ועדעון כא ועש גי עוש
 ואיפת קפח מעות הכשר שכמלוהמך
 שם בפרור ויוצא אליו אל תחת האלה
 ויגש וידעון אתא ועבד גדיא בר עווי
 ומכילתא דקיסתא אפא פטיר בישראל
 שוי כפלא ותגשילא שוי בקדוהא ואפיק
 לתיה לטחית ביטמא וקרע ויאמר אליו
 מלאך האלהים קח את הבשר ואת המצות
 והנח אל הכלע הלו ואת המרק שפוך ועש
 כן ואמר ליה מלאכא דיה כבית בישראל
 וית פטיריא ואחית לביטא דימי ורת
 תגשילא שדי ועבד טי וישלח מלאך

ויאמר אליו
 יהוה כי איהו
 עמך והבית
 את מדן כאיש
 אחד ואמר ליה

ארי הו מיבדל
 בסעד ותקטול
 ות

אשכחית רחמין
 קדכ ותעמיד לי

מעמתי והנחתי
 לפניך ויאמר אנכי

ואנח קדמך
 ואמר אנא אוריד עד

ומכילתא דקיסתא
 אפא פטיר בישראל

שוי כפלא ותגשילא
 שוי בקדוהא ואפיק

ותגשילא שדי
 ועבד טי וישלח מלאך

אפיק ית תקדושת
 ואנח קדמך ואמר אנא אוריד עד

יהוה את קפה המשענת אשר בידו
 בבשר ובמצות ותעל האש מז הצד
 ותאכל את הבשר ואת המצות ומלאך
 יהוה הלך מעצו ואושיע מלאכא דיה
 ית ריש שוטותא ובדיה וקריב בבשרא
 ובפטריותא ובלוקת אשתא מן טיערא
 ואכלת ית בישראלית פטיריא ומלאכא
 דיה אוסתלק מלקטל עיניה וידא געון
 כי מלאך יהוה הוא ויאמר געון אהה
 אדני יהוה כי שלכז ראיתו מלאך יהוה
 פניב אלפנים וחוא געון ארי מלאכא
 דיה הוא ואמר געון קבל בעיניך דיה
 ארי עלכו חזיתו מלאכא דיה אפון באפון
 ויאמר לו יהוה שלום לך אל תדא לא
 תמות ואמר ליה מי שלכ לך לא תדחל
 לא תמות ויבן שכ געון מדבא ליהוה
 ויקרא לו יהוה שלום עד היום הוה
 עודו בעמדת אבי השורי ובנא תמן
 געון מדבא ופלה עלוהי קדכ יי
 דעבד ליה שלמא ש יומא הדין עד
 כען איתוהי בעפרת אפרה דעור
 ויהי בלילה ההוא ויאמר
 לו יהוה קח את פר השור אשר לאכר
 ופר השנים שבע שנים והרסת אתמסו
 הבשל אשר לאכר ואת האשרה אשר
 שליו תבדת והוה בליליא ההוא ואמר
 ליה מי כבית תר בר תורי דלאכר והוה
 תענא דאית פטס שבע שני ותפער ית
 איגורא דבעל דלאכר וית אשירא
 דעלוהי תקון ובנית מזסח ליהוה אלהיך
 על ראש המעון הוה במערכת ולקחת

אפיק ית תקדושת
 ואנח קדמך ואמר אנא אוריד עד

ותגשילא שדי
 ועבד טי וישלח מלאך

המענה כ בק וכו' על ראש המענה וחללו המענה
 ו מל מלך נבדלית וכו' בין נון וין וי
 ראש המענה נבדלית בין וין וין וין וין
 המענה המענה המענה המענה המענה

עליו האתם הרי כן לבעל אם אתם
תושיעו אתו אשר ירוכ לו יומתעד
הבקר אם אלהים הוא ירוכ לו כי נתן
את מזבחו ואמר קראש לכל הקמועלות
האתו ותפרעו לבעל אם ארסו
תפרקו ותיה דיתפרע ליה ותקטיל
בדם ארסו יהיב ליה שר צפרא אם
צדוד אית ליה איתפרע ליה בעל
ארי ברע ית איצודיה ויקרא ליה
ההוא ירובעל לאמר ירכבו הבעל כי
נתן את מזבחו וקרא ליה בזמא הקא
ירובעל לבימר ותפרע ליה בעל ארי
ברע ית איצודיה
וכל מדיו ועמלק ובני קדם טאכפיווחו
ויעברו ויחט בעמק יזרעאל וכל מדיו
מדינאי ועמלקאי ובני מדינאי אית
איתבעשו בחדא ועברו ושרו כמישר
יזרעאל ורוח יהוה לכשה את גרעו
ויתקע בשופר וזעק אמיצור אחריו
ורוח צבורא מזקדם יי לבישת ית
גרעו ויתקע בשופרא ואיתבניט אינש
אבושר בתרוהו ומלאכים שלח ככל
מצשה וזעק צב הוץ אחריו ומלאכים
שלח באשר ובזבולון ובנפתלי ועלו
לקראתם ואיצודיו שלח ככל שובטא
דמצשה ואיתבעשו אה אינו בתרוהו
ואיצודיו שלח כשיבט אשר ובשיבט
זבולון ובשיבט נפתלי וכל יקו לקדמותו
והאמר גרעו אל האלהים אם ישך
מושיע בודי את ישראל כאשר דברת
ואמר גרעו קדם יי אם איתך פרויק

את הפר השני והעלית עליה בעצב האשה
אשר תמרת ותבני מדבחא קדם אלהי
על ריש תוקפא הדין כפי דרא תיכבית
טרא תעניא ותמיק עליה באעו אשיותא
והקוץ ויחז גרעו עשרה אנשי
מעבריו ויעש כאשר דבר אלו יהוה
ויחז כאשר יראת בית אביו ואת
אנשי העיר מעשות יומם ועש לילה
והבר גרעו עשרה נכרין מעבודדי
ועבר כמא דמליל עימיה יי והוה
מידחול מזבית אבתי וכזאית שקדתי
מלמעבר בממא ועבר בלילא ויע
וישכמו אנשי העיר בבקר והעו נתן
מזבח הבעל והאשרה אשר עליו
כרתה ואת הפר השני העלה על
המזבח הבנוי ואקדומו אינשו קתא
בעפרא והא מיתרע איתרא ובעל
ואשיותא דעליו קציעא ויתתרא
היננא גמק של מדבחא דבני ויאמרו
אינש אלדשו מי עשה הדבר הזה
וידרשו ויבקשו ואמרו גרעו כי
יואש עשה הדבר הזה ואמרו וצד
לחבריה מי עבר ית פיתגמא הדיו
ותבעו ובעו ואמרו גרעו כי יואש
עבר פיתגמא הדין ויאמרו אנשי
העיר אל יואש הוצא את בנך חמת כי
נתן את מזבח הבעל וכי כרת האשרה
אשר עליו ואמרו אינשו קדמא ליואש
אמיק זת ברך ויתקטיל ארי תרע ית
איצודא ובעל ארי קצ אשיותא
דעליו ויאמר יואש לכל אשר עמדו

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת
י"א
י"ב
י"ג
י"ד
י"ה
י"ו
י"ז
י"ח
י"ט
י"י

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת
י"א
י"ב
י"ג
י"ד
י"ה
י"ו
י"ז
י"ח
י"ט
י"י

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט י"י

בידו ית כפי ישראל כמאד מלילת הטה
 אנכי מציע את צת הצמד בערו אם טל
 יהיה על הגנה לבדה ועל כל הארץ חרב
 וידעת כי תושיע בידי את ישראל
 כאשר דברת הא אנטא מחית את צותא
 דעמרא בבית אנדווי אם טלא יהי על
 צותא בלחודה ועל כל ארשא ובשא
 ואידע ארי תפרוק בידו ית ישראל כמא
 דמלילתא והיכון ויטובב ממחרת ויזר
 את הגנה וימץ טל מז הגנה בלא הפל
 מים וההכון ואקדי יכבי ומאד בטהו
 ועצרת צותא ובפץ טלא מז צותא מלי
 להנא מלא ויאמר גרשו אל האלהים
 אל יחר אפרבי ואדברה אד הפעם אנפא
 נארק הפעם כגנה זהו נא חרב על הגנה
 לבדה ועל כל הארץ יהיה טל ואמר
 גרשו קדם ל לאיתקוף רועדכי ואמליל
 ברם בזימנא הדא אינמי כשו לחוד ויב
 ויטנא כגזותא זהו כשו יובשא על צותא
 בלחודה ועל כל ארשא יהו טלא ויש
 אלהים כן בלילה ההוא והיו חרב על
 הגנה לבדה ועל כל הארץ היה טל ועב
 והיה כן בלילה ההוא והיה יובשא על
 צותא בלחודה ועל כל ארשא חודה
 טלא ויטובב יד ובפעל הוא
 גרשו וכל העם אשר אתו ויהו על
 שון חרד ומחנה מידו היה לו מצפון
 מצבעת המורה בעמק ואקדי יבזרעל
 הוא גרשו וכל עמי ארשמייה ושרו
 על עין חרד ומשורת מידו נא ושריא
 לקיבליה מצפונא מצבעתא דמסתביא

לפי שכן

לפי שכן

לפי שכן

לפי שכן

לפי שכן

לפי שכן

למוטרא ויאמר יהוה אל גרשו רכ
 העם אשר אתך מיתג את מידו ביום
 פו תפאר על ישראל לאמר ידו
 הושיעה לי ואמר לי גרשו סג עמא
 דעמד מלמי במקד ית מדינאי בידהון
 דילמא ית ברבון קדמי ישראל למינא
 ודנא פרוקת לנא וענה קדא נא באע
 העם לאמר מי זרא וחרד ושוב ויצפר
 מהר גלש ויטב מז העם עשריכו ושעם
 אלה ועשרת אלפים נשאר ובעו
 אכלי כשו קדם עמא למומר מז דחול
 חע ויתב ויתבחר מיטורא דגלע
 ותבין עמא עשריו הריז אלפיז ועט
 ועשרה אלפין איטורארו
 ויאמר יהוה אל גרשו עוד העם רכ
 הורד אתם אל המים ואצופט לך שם
 והיה אשר אמר אלק זה ילך אתך הוא
 ילך אתך וכל אשר אמר אלק זה לא ילך
 עמך הוא לא ילך ואמר לי גרשו עוד
 עמא סג אחות וטהור לפינא ואבחריו
 לך תפון ויהי דאומר לך דין חול עמך
 הוא מזיל עמך וכל דאומר לך דין לא
 יחול עמך הוא לא יחול ויורד את העם
 אל המים ויאמר יהוה אל גרשו כל
 אשר ילך בלשון מז המים כאשר ילך
 הכלב תצט אתו לכד וכל אשר יכרע
 על ברכיו לשתות ואחות יתעמא לפינא
 ואמר לי גרשו כל דלחק בלישתיה
 מז מיא כמא דמלחיד כלבא תקים
 ותיה בלחודהו וכל דיכרע על ברכו
 למושתיה ויהי מספר

ויהי מספר

המלקחים בידם אל פיהם שלש מאות
 איש וכל יתר העם כרשע על ברכיהם
 לשנות מימי וזהו מבין דשדן בדיהון
 לפניהן תלת מאה צבא וכל שאר
 עמא כרשע על ברכיהן למושתמיא
 ויאמר והוה אלגשוז כע
 בשלש מאות האיש המלקחים אושעס
 אתכם ונתת את מדון בידך וכל העם
 ילכו איש למקומו ואמר יי לעשו
 בתלת מאה צבא דשדן אפרוק יתבו
 ואמסר ית מדינאי בידך וכל עמא יזלו
 צר לאתריה ויקחו את ערה העם בידם
 ואת שופרותיהם ואת כל איש ושראל
 שלח איש לאהליו ובשלש מאות האיש
 החזיק ובחנה מדון היה לו מתחת בעמק
 ונסכרית זוודו עמא בדיהון ורת
 שופרותיו ויתכל צבא ישראל שלחו
 צר לקירוחו ובתלת מאה צבא אתקת
 ומשירות מדינאי שריא לקיבלו
 משופולי מושדא
 ויהי בלילה הזה ויאמר אלינו יהוה קום
 רד במחנה כו נתנו בידך וזהו בלילא
 ההוא ואמר ליה יי קום חות במשירותא
 ארו מסתמון בידך ואם ירא אתה
 לדת רד אתה ופורה צערה אל המחנה
 ואכרחיל את למיות חות את ופורה
 עולמד לפשדותא ושמיט מדו
 ודברו ואחר תחזקנה ידך וירדת במחנה
 וידך הוא ופורה צערו אל קצה החמשים
 אשר במחנה ותשמע מה דימללון
 ובתר כן יתקפו ידך ותחזק במשירותא

ולקחו
 את
 עמא
 כרשע

על
 יד
 ה
 י

המ
 קום
 חות
 במשירותא

יתקפו
 ידך

ל
 ב
 כ
 י

ו
 י
 ש
 ב
 כ
 י

שלשה ראשונים ויתבן שופרות ביד כלם
 וכדים רקים ולפידים בתוך הכיסוסים
 ותלת מצאה צברא לתלתא משתין והב
 שופרא ביד סוהון וכדין ריקמן וכעורא
 בען בדיא ויאמר אלהם ממני תיראו וכן
 תעשו והנה אנכי בא בקצה המזנה והנה
 כאשר אעשה כן תעשו ויאמר להון
 מני סוהון וכן תעברו והא אנא אתי
 בכיפי משריתא והיכמא ראשון בין
 תעברו ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר
 אתי ותקעתי בשופרות גם אתם כבינות
 המזנה ואפרתם חרב ליהוה ולעשן
 ואתקע בשופרא אנא וכל דעמי ותקעו
 בשופרא אף אתון סחרות כל משריתא
 ותפוח חרבא מוקדם ונצחנא שלידי
 גישן ויבא גישן ופאה
 איש אשר אתו בקצה המזנה ראש
 האשמרת התוכנה אך הקם הקימו את
 השמרים ותקעו בשופרות ותפוח הפנים
 אשר בידם ואתא גישן ופאה צברא
 רעומיה בכיפי משריתא בריש משתין
 מייעתא ברכ אקמא אקמו ותצטרא
 ותקע בשופרא ונפעו כד אדכי דהון
 ותקע שלשת הראשים בשופרות
 וישפדו הכדים ויחזיקו ביד שמאלם
 בלפידים וביד ימינם השופרות לתקע
 ויסקראו חרב ליהוה ולעשן ותקע את
 משריתן בשופרא ותפוח בדיא ותקע
 מיד שסא ליהון כבעוריא וביד ימיניהון
 שופרא לטתקע ואפרו חרבא מוקדם
 יהוה ונצחנא שלידי גישן ויעמדו איש

ב
 ד
 כ
 ו
 כ

ו

ל

20

ויעמדו איש ביד ימינו השופרות לתקע ויסקראו חרב ליהוה ולעשן ותקע את משריתן בשופרא ותפוח בדיא ותקע מיד שסא ליהון כבעוריא וביד ימיניהון שופרא לטתקע ואפרו חרבא מוקדם יהוה ונצחנא שלידי גישן ויעמדו איש

ותחתיו פכיו למזנה וירצו כל המזנה
 וירישו ויניסו וקמו צבר באר יה כחור
 כחור למשריתא ויהי סת כל משריתא
 ויבכו ואפכו ותקע שלש מאות השו
 השופרות וישם יהוה את חרב איש ב
 ברשו וכל המזנה וכן המזנה עד
 בית השפוח צרתה עד שפת אמל מחולה
 על טבת ותקעו תלת מצאה שופרא וישא
 לו ית חרבא צבר בחכדיה וכל משריתא
 ואפר משריתא עד בית שיטה לצריות
 עד בק מישר מחולה על טבת
 ויעק אש ושראל מצפת
 ומז אשר ומן כל מצשה וירדפו אחרי
 מדין ואות כעש איש ושרא משיבט
 נפתלי ומשיבט אשר ומן כל שיבטא
 רפנשה וירדפו בתר מדינאי וכל אנכי
 שלה גישן בכל חד אפרים לאמר דדו
 לקראת מדין ולסרו להבאת המים עד
 בית ברה ואת הירדן ויעק כל איש
 אפרים וילכו את המים עד מת ברה
 ואת הירדן ואי גישן שלה גישן בכל
 טווא ובית אפרים למימר חורבו
 לקדמות מדינאי ואחודו עליהון ירת
 מצותא עד בית ברה ותירדנא ואותעש
 כל איש אפרים ואחוד ית מצותא עד
 בית ברה וית ירדנא וילכו את טעמי
 שרי מדין את ערב ואת זאב ויהרג
 את ערב ביער ערב ואת זאב הרג ערב
 זאב וירדפו את מדין וראש ערב זאב
 הביאו אל גישן מעבר לירדן ואחוד
 ית תרין רכבי מדין ית ערב וית זאב

ב

ו

ו

ל

ו

ויעמדו איש ביד ימינו השופרות לתקע ויסקראו חרב ליהוה ולעשן ותקע את משריתן בשופרא ותפוח בדיא ותקע מיד שסא ליהון כבעוריא וביד ימיניהון שופרא לטתקע ואפרו חרבא מוקדם יהוה ונצחנא שלידי גישן ויעמדו איש

הטלחת ערב בשקף ערב וית זאב קטלו
כפשו זאב הדפסו מדוצא ויש
ערב וזאב אהמא לת גרעו מעמבר
לידנא ויאמרו אליו איש אפרים מה
הדבר הזה עשית לנו לבוא קראות לנו
כי הלכת להלחם במדון ויריבון את בנותיה
ואמרו ליה איש אפרים מה פתגמא
הדיו עמדת לנאבדיל מא לא קריתא לא
כד אהמא לאנחא קרבא במדוצא ויהיו
עמיה בתקו ויאמר אלהם מה עשית
עתה ככם היא טוב עוללות אפרים מבני
אביעור ואמר להון מה עבדית כעו
נותכון הלא טביו חלשיא רבות אפרים
מתקפיא רבות אביעור כודכם ערנו
יהיה את שרו מדון את ערב ואת זאב
וכה יכולתי עשות ככם או רפתה רוחם
מעלו בדברו הדבר הזה בידסון מפר
לי ית רבני מדון ית ערב וית זאב ומה
יכולת לפעוד בכיו נחת רוחהון מינה
כמלומה ית פתגמא הדיו
ויבא גרעו המדוצא עבר הוא ושלש
מאות האישי אשר אתו עופים ורודפים
ואתא גרעו לירדנא עביר הוא ותלת
מאה גבריו רעמיהו משהיו ורדפון
ויאמר לאנשי כוכות תצנא בכרות לחם
לעם אשר ברצלי מי עפוסהם ואצמיהו
אחרי זבח וצלמנע מלכי מדון ואמר
לאנשי כוכות הבו כעו פתא דלחמא
לעמא רעמיו ארו משלהן איבון ואנא
רדיח מת זבח וצלמנע מלכי מדון ויאמר
שרי סכות חכה זבח וצלמנע עתה בידך

68

מי נתן לצבאך לחם ואמרו רבני סכות
האכאלו זבח וצלמנע כעו מסורין בידך
ארו פק לחתך לחמא ויאמר גרעו לכו
בת יהוה את זכו ואת צלמנע בידו וישת
את בשדכם את קוצו המדבר ואת חכמכם
ואמר גרעו בכיו כד זמקו לית זכחות
צלמנע בידו ואודיש ותבססו עלבון
מדבר ועל ברקועא ויעל משוס פנאל
וידבר אלהם בזאת וועט אתו אנשי א
פנאל כאשר עט אנשי כוכות וכלית
מתכו לפנאל ומליל עיכיון כהר
ואתכו יתו אנשי פנאל כמאראת
אינשי כוכות ויאמר גם לאנשי פנאל
לאמר בשובי בשלום אתם את המעול
הזה ואמר אף לאנשי פנאל למיבי
כד אתם בשלום אתם ותמנעו לא הסיד
ועתה יתאמר חכה וצלמנע כקדו וכוונתם
עמם כחמשת עשר אלה בלחמיהם מכל
מחנה בני קרב והנפלים במה ועשרים
אלה איש שלח חרב וסח וצלמנע בקדקד
ומסוריהו עמיהו כחמשת עשר
אלפון כל ראשותהון מכל משוחת בני
מד צחא ודאתקטלו מאה ועשר וצחא
גברא שלמי כחמשה וועל
גרעו דוד השכונז באהלים מקדם לנח
והצבה ויד את המחנה והמחנה היה בעת
וסליק גרעו באורח משוחת ערב
דשרן בשכונז במדברא ממדועהו אלנח
ורבתא ומחא ית משוחת ומסוריהו
שריא לדחוצו וצמוצח וצלמנע ורדח
אחריהם וילכו את שוני מלכי מדון את

10

10

10

10

10

אשר בשכם ילדה לו צב היא בן וישם
את שמו אבימלך ולחיתתה רבשכם
ילדת ליה את היאם וישם את שמה
אבימלך וימת גרעון בן יואש בשנת
טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה
אבי העזרי וימת גרעון בר יואש בשנת
טובה ואיתקבר בקבר יואש אביו
בעפרה דאבוהי דער
ויהי כאשר מת גרעון וישבו בני
ישראל ויזטו אחרו הבעלים וישבו
להם בעל ברית לאלהים והיה סת דמית
גרעון ותבוכו ישראל ויטעו בתר
בעליא ושוואו להון בעל קים לטענת
ולא זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם
המציל מיד כל איביהם מסביב ולא
אודרו בני ישראל את פולחנא דיהוה
איהון דשנים ותחזו מיד כל בעלי
דבניהון מסחור סחור ולא עשו חסד
עם בית דבעל גרעון בכל הטובה
אשר עשה עם ישראל ולא עבדו
טובו עם בית דבעל גרעון בכל סגמא
דער עם ישראל
ולך אבימלך בן דבעל שסמה אל
אחי אמו ודכר אליהם ואל כל משפחת
בית אבי אמו לאמר ואול אבימלך
בר דבעל לטכם לות אחי אמה ומלול
שומהון ועם כל ויעות בית אבוהא
למימר דברו נא בארצו כל בעלי שם
מה טוב לכם המישל בכם שבעים
איש כל בני דבעל אם משל בכם
איש אחר וזכרתם כי עצבתם ולשתם

אחי קדשי דהנא להון אחי ערבאי
אינון ויאמרו נתן נתן ויפרטו את
השמלה וישלבו שמה איש נוס
שללו ואמרו מיתן נתן ופרטו ית
כסותא ורבו לתנו צד קדשיה מן
ביהמא ויהי משקל צמי היה כאשר
שאל אלה וטבע מאות והב לזר מן
השהרנים והנטיפת ובער הארצו
שעל מלכו מדין ולזר מן הענקות
אפר בערתי וצליהם והיה מתקל
קדשי דהנא דשאל אלה וטבע מאה
דהנא מן סהרניא וכליליא ולבוש
ארצנא דש מלכו מדין וזר מן ענקיא
דו בערתי וצליהון ועש את גרעון
לאפר ויצג אתו בעיר בעפרה ויצג
כל ישראל אחיו שם והי לגרעון ולבית
לפוקט ועם יהוה גרעון לאיפודא
ואקים יתיה בקרתיה בעפרה ומען כל
ישראל בתרוהו לתנו והיה לגרעון ול
ולביתיה לתקלא וטבע מדין לפע
בן ישראל ולא יספ לשתא ראשם
ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי
גרעון ואיתברו מדינאי קדשי ישראל
ולא אומפו לארץ וישתחו ושווסת ארעא
דושרא ארבעין שניו בימי גרעון
וילך ירובעל בן יואש וישב
בביתו ואן לירובעל בר יואש ויתכ
בביתו ולגרעון היו שבעים בנים
יצאו ירבו מן נשים רבות היו לו
ולגרעון היו שבעין בניו צמקי יתיה
אוי צשיו סגמא הוא ליה ומלצשו

תלמוד

מס

אית

ל

Handwritten text at the bottom of the page, likely a library or archival stamp.

אני מלילובען עכמל יתכן שכם מדה
 טב לכן דימלכון עליכון שבוען צבדאל
 בני דובעל או דימלך עליכון צבדאל
 ותידמלון ארי קדיבון ובשרכון אנה
 וידברו אחי אמו עליו באזני כלבעלי
 שכם את כל הדברים האלה ויש לבס אחר
 אבימלך כי אמר אחיש הוא ומלילו
 אחי אומיה עליו קדם כל יתכן שכם ית
 כל פיתגמיה האילין ואיתפע לסדון
 בדר אבימלך ארי אמרו אחונא הוא
 ויתע לו שבועים כסת מבית בעל בית
 וישם בהם אבימלך אנשים ריקים
 ופחוס וילכו אחריו ויהבו ליה שבוען
 כספא מבית בעל קים ואגר בהון אמ
 אבימלך צבדאל סדיקין וצבדאל ואלו
 סטרוהו ויבא בית אמו עפרתה וחת
 את אחיו בני דובעל שבועים איש על
 אבן אחת ויהרר יותם בודובעל וקטן
 כי חספא ועל לבית אמהו לעפרת וקטן
 ית אחוזו בני דובעל וצבדאל על
 אבנא חדא ואישתאר יותם כפידובעל
 ועירא ארי אנטמר
 ויאספו כל בעלי שכם וכל בית מלוא
 וילכו ומלובוראת אבימלך למלך עם
 אלון מצב אשר בשכם ואיתבמשום
 יתכן שכם וכל בית מלוא ואולו ואמלוט
 ות אבימלך למיהווי מלכא עם מישר
 קמתא דבשכם וצידה ליותם וילך
 ויעמד בדאש חר גיזים וישא קולו
 ויקרא ויאמר להם שמש אלו בעלי
 שכם וישמע אליכם אלהים וחויאו

ליותם ואיל וקם ברש טורא וצדון
 וארים קליה וקרא ואמר להו קביל
 מיני יתכן שכם ויקם עלותכון הילך
 הילכו העצים לפסח עליהם מלך ויאמר
 ליות מלוכה עליו המיחל אולו אילנא
 למטאה עליהון מלכא ואמר ליותאמרו
 עלנא ויאמר להם היות החדלותי ארת
 דשני אפר כי וכברו אלהים ואנשים
 והלכתי למע על העצים ואמר להון
 ויהא האשכוכות מושחי המינה מיקון
 קדם וימינה מתפמדין בני אינשא
 ואיהו למיעבד מלכו על אילנא ויאמר
 העצים לתאנה לכי את מלוכי עלינו ואמר
 אילנא לתאנא איתא את מלוכי עלינו
 ותאמר להם התאנה החדלותי את מיתקי
 ואת תנוכתי הטוכה והלכתי למע על
 העצים ואמרת להון תאנא האישכוכ
 מת חוללי ותת רבלתי שפיתא ואהדויעט
 מלכ על אילנא ויאמר העצים לגט
 לכי את מלוכי עלינו ואמר אילנא
 לצפנא איתא את מלך עלנא ותאמר
 להם הנש החדלותי את תידושי המשמו
 אלהים ואנשים והלכתי למע על
 העצים ואמרת להון צפנא האשכוכ
 ות חמרו המינה מצמכין קדם וביה
 חון רברביא ואיהו למיעבד מלכו על
 אילנא ויאמר מלך העצים אל האמר
 לד אתה מלך עלינו ואמר כי אילנא
 לאטרא איתא את מלך עלינו ויאמר
 האמר אל העצים אם באמת אתם
 משחים אתי למלך עליכם באו חכו

ויהי כהן ויהי כהן ויהי כהן

בעיני ואם אין תצא אש מן הארץ
 ותכל את ארזי הלבנון ואפך אשדא
 לאילניא אם בקשט אתון משדון
 יתלכתי בידך על כון שלו שדו בעול
 ואם לא תיפוק אי שתא מן אשדא ותתל
 ות ארו לבען ועתה אם באמת ובתמים
 עשיתם ותמליטו את אבימלך ואם
 טובה עשיתם עם דובעל ועם ביתו
 ואם בגבול ידיו עשיתם לו וכען אם
 כוונתם ובשלחיתם עבדתו ואמלסון
 ית אבימלך ואם ספתא עבדתו עמם
 יבעל ועם איצט ביתיה ואם כעמלא
 רדוהי עבדתו ליה אשר נחם אבי
 עליכם וישלך את נפש מנג ויכל
 אתכם מיר גדון דאנח אבא עליסו
 ומכר ית נפשוה בעלג לאיתקטלא
 ושדוב יתקו מיר מדינא ואתם
 קייתם על בית אבן היום ותהדגאת
 בניו שבועים איש על אבן אחת
 ותכליכו את אבימלך בז אמתו על
 בעלי שכם כי אחיכם הוא ואתון קמטון
 על בית אבא וזמא דין וקטלטון ית
 בעמי שבועין גבר אשל אבנא חדא
 ואמליכתון ית אבימלך בז אמתיה
 על יתבי שכם ארי אחובון הוא ואם
 באמת ובתמים עשיתם עם דובעל
 ועם ביתו היום הזה שמחו באבימלך
 וישמחו גם הוא בכם ואם בקושטא
 ובשלחיתם עבדתו עם דובעל ועם
 ביתיה וזמא דין חדו באבימלך וחדו
 אתם הוא בכון ואם אין תצא אש

מאבימלך ותאכל את בעלי שכם ואר
 בית מלוא ותצא אש מבעלי שכם ומבית
 מלוא ותאכל את אבימלך ואם לא תיפוק
 אשתא מאבימלך ותיכולית יתבי שכם
 ות בית מלוא ותיפוק אשתא מיתבי
 שכם ומבית מלוא ותמל ית אבימלך
 ותפיתם ויכרו וילך בארה וישב שם
 מפני אבימלך אחיו ואפך יתם ועדך
 ואיל לכאר ויתבתיז מוקדם אבימלך
 וישר אבימלך
 על ישראל של ששנים וימלך אבימלך
 על ישראל תלת שנין וישלח אלהים
 רוחו על אבימלך וכו בעלי שכם
 ויבגו בעלי שכם באבימלך וישלחו
 רוח מיטא בן אבימלך ובן יתבי שכם
 ושקרו יתבי שכם באבימלך לבוא חכם
 שבעים בני דובעל חכים לשון על
 אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל
 בעלי שכם אשר חזקו את דינולחגאת
 אחיו לפיתו חסות שבעין בני דובעל
 ודמהו לשואה על אבימלך אחיהו
 דקטל תהו ועל יתבי שכם דאתקט
 ות דרוהי למיקטל ית אחיהו וישימו לו
 בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים
 ויגלו את כל אשר יעברו עליהם בדרך
 ויגד לאבימלך וישויאו ליה יתבי שכם
 במעון על ריש כוריא ואמין תכל דיער
 עליהו בארחה ואיתחוו לאבימלך
 וזמא געלן עכד ואחיו ועמון
 בשכם ויבטחו בו בעלי שכם ואתא געל
 בן עכד ואחיהו ועכדו בשכם ואיתחוו

ויבטחו בו בעלי שכם ואתא געל בן עכד ואחיהו ועכדו בשכם ואיתחוו

ואתם הוא בכון ואם אין תצא אש

עלוהו יתבי שבם ויצאו השדה ובערו
את ברמיהם וידרכו ויעשו הלולים
ובצאתם אל היהם ויאכלו וישוטטו
ויהללו את אבימלך ונפקו לחקלאוק
וקטפו את ברמיהו ועצרו ועבדו
חיצונו ועלו לבית טעו ותהו ואלו
ושתמו ולטיסו ות אבימלך ויאמר
צעל בו עבד מן אבימלך ומי שבם כי
נעבדנו הלא בו ידעל וכל פקידו
עבדו את אנשי המור אתי שבם ופחדו
נעבדנו אנוני ואמר צעל בו עבד מן
אבימלך ופן שבם ארי נפל חימה לא
בר ידעל הכל שלטונה פלחית אינשו
חמור אבותי דשבם ומדיו נפלחינה
אנחמא ומי יתו את העם הזה ביד
ואמרה את אבימלך ויאמר לאבימלך
רבה צבאך וצאה ומן ומסרתי עמא
הדיו בידו ואעזי ות אבימלך ויאמר
לאבימלך טקים משריתך ופוק ושמע
וכל שר העיר את רביו צעל בו עבד
ויחר אפו ושמע וסל רב קרתא וית
פיתגמי צעל בו עבד ותקט רועידה
וישליח מלאכס אל אבימלך בתרמה
לאמר הנה צעל בו עבד ואחיוצאים
שבמיה והנס צרים את השיר עליה וע
ושליח איזגיו לת אבימלך ברו למימר
הא צעל בר עבד ואחיהו אתו לטכם
והא אינו עמרו על קרתא עליה וענה
קום לילה אתה והעם אשר אתך ואב
בשדה וכש קום בלילה את ושמא
דעמך ונמיו בחקלא והיה בלקו

בין
בין
בין

הם
הם

בין
בין
בין

הם

בין
בין

כורחה שבם השכים ופסטה אל
העיר והנה הוא והעם אשר אתו יצאו
אליה ועשית לו כאשר תביצא ידו
ויהי בעפרא כמדנן שומשא הקדים
ותגע על קרתא והא הוא ועמא
דעומיה נפקו לתר ותעבד ליה כמא
ותשבח דר וקס אבימלך
וכל העם אשר עמו לילה ויארכו על
שבם ארבעה ראשים וקס אבימלך
וכל עמא דעומיה בלילה וכפשו על
שבם ארבע משוחין ויצא צעל בו
עבד וסמדרפתח שטר העיר וקס
אבימלך וכל העם אשר אתו מן
המארב ונפק צעל בו עבד וקס נפלח
ותרע קרתא וקס אבימלך ועמא דעומיה
מוצבמא וירא צעל את העם ויאמר
אל וכל הנה עם ירד מראשי ההרים
ויאמר אליו וכל את על ההרים אתה
ראה באנשים והוא צעל ית עמא
ואמר לטול הא עמא נחית מדישו
טחיא ואמר ליה וכל מן טחיא
דטחיא את חוי כגדריא וספת עוד
צעל דבר ויאמר הנה עם יורד וקס
טבור הארץ וראש אחר בא מדרד
אלו מעננים ואוכף עוד צעל לטול
למלא ואמר הא עמא נחתו מן
תוקפא דארשא ומשריתא חדא אתא
מי אורח מופד מענניו ויאמר אליו
וכל איה איפוא פיד אטר תאמר מי
אבימלך כי נעטר ע הלא זה העם
אשר מאכתיצו צא מא ענה והלחם

בין

בין

בין

בין

בין

בין

בין

עם ים קב בק וסיכ הוא עם הן עם הן עם קול יתמי
ראשי יורה יורדים לפנות ליהנאחו ואספו וביקו ופסח
הול עבד ליהות אלק יועי כרב עם ומשכילי העיר ודימם
וכל העם בעם לעם קטצא דטוחי בר מן פ וסיכ בעם צבד
בעם יתעטי

וילכד את העיר ואת העם אשר בה
 ויתן את העיר וזרעה מלח ואבימלך
 אצח בקרתא כל יומא ההוא ובכשית
 קרתא ויתעבא רבה קטיל ותרעידת
 קרתא וזרעה מלחא
 וישמשו כל בעלי מעדל שבם ויבאו אל
 צדוה בית אל ברית וישמשו מליתבו
 מעדל שבם ואתו לצדוה בית אל למען
 דיום וזע לאבימלך כי התקבצו כל בעלי
 שבם ואיתחוו לאבימלך ארי איתכנישו
 כל יתבי מעדל שבם וישל אבימלך הר
 עליוה הוא וכל העם אשר אתו ויקחו
 אבימלך את הקרדמות בידו ויכרות
 שוכת עצים וישאח וישם על שכמו
 ויאמר אל העם אשר עמו מהראתם
 עשיתו מהרו עשו כמותי וכליק אבימלך
 לסודא דעלמון הוא ובלעמא דעימיה
 ונסב אבימלך ית כולבא בידוה וקץ
 פוכת אעין ונטיח ושווי על כתפיה ואמר
 לשבא דעימיה מה עשיתון עבדית אחו
 עיבדו כותי ויכרוט צם כל העם איש
 שוכה וילכו אחרי אבימלך וישוימו על
 הצדוה ויציתו עליהם את הצדוה באש
 וימתו צם כל אנשו מעדל שבם כאלה
 איש ואשה וקטיל אהכל עמא גבר
 פוכיה ואחלו בתי אבימלך ושוויאו על
 צדוה ואדלוקו עליהון ית צדוה בערדא
 ואיתקטלו אהכל אינשו מעדל שבם
 כאלה גבר ואיתא
 וילך אבימלך אל תבץ ויחו סתבץ וילכוהו
 ואול אבימלך לתבץ ושרא בתבץ וכנסהו

בו ואמר ליה זכור או אינוז פית צמד
 דאת אמר מואבימלך ארי צעל חונקה
 הלא דין עמא דקצתא ביה פוק ככשו
 כש ואתח קרבא ביה וישא צעל לפע
 בעלי שבם וילחם באבימלך וצפק צעל
 הדס יתבי שבם ואצח קרבא באבימלך
 וירדפהו אבימלך וינח מפעו ויפלו
 חללים רבים עד פתח השער וירדפהו
 אבימלך ואפק מוקדמוהו וצפלו
 קטילין פגאין שד מעלמא דקרתא
 וישב אבימלך ברומה ויערש זבל
 את צעל ואת אחיו מישבת בשבם
 ויתב אבימלך ברומה ותרד זכור
 ית צעל וית אחוהו מלמותב בשבם
 ויהל ממחרת ויצא העם
 השדה ועדו לאבימלך והוא ביומא
 דבתוהו וצפק עמא לחקלא וחויאו
 לאבימלך ויקח את העם ויחצו
 לשלטה ראשים ויארב בשדה וירא
 והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם
 ויכס הדבר את עמא ופליצטון לתלת
 טשורין וכמו בחקלא וחויאו
 עמא צפיק מוקרתא וקם שלם דון
 וקטליטון ואבימלך והראשים אפוד
 עמו פטטו ויעמדו פתח שער העיר
 ושען הראשים פטטו אל כל אשר
 בשדה ויכוסו ואבימלך וישריתא
 דעימיה איתעידו וקמו במעלמא
 דתריס קרתא ותרעין משוררין איתב
 איתעידו על כל דבחקלא וקטליטון
 ואבימלך צלחם בער כל היום ההוא

40

וילכד את העיר ואת העם אשר בה
 ויתן את העיר וזרעה מלח ואבימלך
 אצח בקרתא כל יומא ההוא ובכשית
 קרתא ויתעבא רבה קטיל ותרעידת
 קרתא וזרעה מלחא
 וישמשו כל בעלי מעדל שבם ויבאו אל
 צדוה בית אל ברית וישמשו מליתבו
 מעדל שבם ואתו לצדוה בית אל למען
 דיום וזע לאבימלך כי התקבצו כל בעלי
 שבם ואיתחוו לאבימלך ארי איתכנישו
 כל יתבי מעדל שבם וישל אבימלך הר
 עליוה הוא וכל העם אשר אתו ויקחו
 אבימלך את הקרדמות בידו ויכרות
 שוכת עצים וישאח וישם על שכמו
 ויאמר אל העם אשר עמו מהראתם
 עשיתו מהרו עשו כמותי וכליק אבימלך
 לסודא דעלמון הוא ובלעמא דעימיה
 ונסב אבימלך ית כולבא בידוה וקץ
 פוכת אעין ונטיח ושווי על כתפיה ואמר
 לשבא דעימיה מה עשיתון עבדית אחו
 עיבדו כותי ויכרוט צם כל העם איש
 שוכה וילכו אחרי אבימלך וישוימו על
 הצדוה ויציתו עליהם את הצדוה באש
 וימתו צם כל אנשו מעדל שבם כאלה
 איש ואשה וקטיל אהכל עמא גבר
 פוכיה ואחלו בתי אבימלך ושוויאו על
 צדוה ואדלוקו עליהון ית צדוה בערדא
 ואיתקטלו אהכל אינשו מעדל שבם
 כאלה גבר ואיתא
 וילך אבימלך אל תבץ ויחו סתבץ וילכוהו
 ואול אבימלך לתבץ ושרא בתבץ וכנסהו

C. 10

ויקם אחרי אבימלך לחטות
 את ישראל תולע בזפואה בו דודו איש
 ושטכר והוא ישב בשומיר בחד אפרים
 וקם בתר אבימלך לביקר את ישראל
 תולע בזפואה בו דודו גירא משיבט
 רבית ישטכר והוא יתוב בשומיר בטור
 רבית אפרים וישטכר את
 ישראל עשרים ושלש שנה ויקר
 ויקבר בשומיר ודודו יתושדא עשרין
 ותלת שנים ומית ואותקבר בשומיר
 ויקם אחריו יאמר הגלעד
 וישפט את ישראל עשרים ושתים
 שנה וקם בתרוהו יאמר גלעד אהו
 ות ישראל עשרין ותרכין שנים והוא
 לו שלשים בנים ורבים על שלשים
 ערים ושלשים ערים להם להם
 וקרא אותם יאמר עד היום הזה אשר
 בארץ הגלעד והוא ליה תלתין בנים
 רכיכין על תלמין עילין ותלתין קהילין
 ולהון קרו כפרצו יאמר עד יומא הדיו
 רבארע גלעד ומית יאמר ויקבר בקמון
 ומית יאמר ואיתקבר בקמון
 וימסר בני ישראל לעשות הרע בשע
 והוא ויעברו את הכעלים ואת העשות
 ואת אלהי ארם ואת אלהי צידו ואת
 אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת
 אלהי פלשתים וישבו את יהוה ולא
 עבדוהו ואומרו בני ישראל אללם עבד
 דבויש קדם יי ופלחו יתבעלו א וית
 עשתתא וית טעות ארם וית טעות
 צידו וית טעות מואב וית טעות בני

ל
ומלך
20

אמורה
20

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ובעל עז היה בתוך העיר ויבאו שמה כל
 האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו
 בעדם וישלו על גג המצדל ובעדלתקה
 חיה בג קדנא ואפכו לתמו כל צדיאונ
 ונשיא וכל יתמי קדנא ואנשי באפיהון
 וכליקו על אינר מגדלא ונבא אבימלך
 עד המצדל וילחכו ויגש עד פתח המצדל
 לשדפו באש ואתא אבימלך עד מצדלא
 ואנח קרבא ביה וקריב עד מע מגדלא
 לאוקדוהיה בערא ותשלד אשה אחת
 פלח רכב בראש אבימלך וקריץ את
 גלגלתו ורמת איתא חדא פלגת רכב
 רחוי על רוישא דאבימלך והעת ית
 גלגלתייה ויקרא מהרה אלהנשה נשא
 כליו ויאמר לו שלח חרבו ומתת פן
 יאמדולי אשה הרצטו וירקוהו צעון
 ומית וקרא בפריע לשלמיא צטול
 ויניח ויאמר ליה שלח חרבו וקטולני
 דילמא ימרון עלי איתתא קטולתיה
 וקטוליה עלי מית וקרא וראו איש
 ישראל כומית אבימלך וילכו איש
 למקמו וחזו איש ישראל ארו מות
 אבימלך ואילו גבר לאתיה וישב אלוס
 את רשת אבימלך אשר עשה לאביו
 להרג את שבעים אחיו ואתיב וית
 מיסת אבימלך דעבר לאביו למקטל
 ית שבעין אחיו ואת כל רשת אנשי
 שבט הששב אלוים בראשם ותכא
 אליהם קללת ויתם בזויבעל וית כל
 מיסת אינשו שבט אתיב וי ברוטוהו
 ואתת לחון לוסת ויתם בר הרבעל

ל
ולת
דל
20
ע

ל
20

ל
ומלך
20
ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ומלך ויאמר
 ומלך גר
 ומלך גר
 ומלך גר
 ומלך גר

וישב כה בק ופיה חרכו ויקה מטקוס אטב בזמאישו יתב אבימלך את הכסה אלה יתנון לסקרי צידו כפיו ויאמר ויקרא טמן
 המדיני לאלאך טמן בנידו אתסי מרה ויענה אל ציה בצדקו

אחרים לכו לא אוקיה להוסיף אתכם
 ואתן שבקתן תפילו ופלו חזק לטעות
 עמימיא בכיו לא אוקיה למיפק יתכוו לט
 וזקו אל האלוים אשר בחרתם בכם הטה
 ושיעו לכם בעת צרתכם אמלו ובעמון
 טעותא דאיתר עיתו בהיו האים יכלין
 למיפקו כעזו עתכו ויאמרו בע
 ישראל אל יהוה חטאת עשה אלהינו
 ככל הטוב בעיניך אך העילנו נא היום
 הנה ויאמרו בע ישראל קדום יי חבנת
 עיניך את לנא ככל ותקן קדמך מרכ
 שיוצא בעז יומא הדנו ויסירו את אלה
 הנכר מקרבם ויעברו את יהוה ותקנ
 נפשו בעמל ישראל ואשראו ותטעות
 עמימיא רבי ציוהו ופלו חזק יי ואיתגלו
 רחמיה בעשרא דישראל
 ויצעקו בע עמון ויחזו בגלעד ויאמרו
 בני ישראל ויחזו במצפה ואיתפשו
 בני עמון ושרו בע שר ואיתפשו בני
 ישראל ושרו במצפא ויאמרו העם
 שרי גלעד איש אלויהו מי האיש אשר
 יחל להלחם בכם עמון יהוה לראש לכל
 וישב גלעד ואמרו עמי ארבע גלעד
 צבר לחביוה מן צבא דישראל לאתא
 קדמא ככב עמון יהוה לראש לכל יתק גלעד
 ופתח הגלעד יהוה צבד חיל יהואם
 אשר ונה וילד גלעד את ופתח ופתח
 גלעדא הוה צבד חילא והואם איתתא
 פנדקתא ואולוד גלעד ית ופתח ותלד
 אשת גלעד לו צעם ויגלו בני האשה

כש חזק הדור

וישקו ל כל בני וסוב אולד יתא חזק יתו
 וקתרי ל כד ותיב עבא דכיון חילא בעלוא

עמון ויה טעות פלישתא ושכנו ית
 פלחנא דלי ולא פלחו קדמוהו ויחר את
 יהוה בישראל וימכרם ביד פלשתים ויד
 בני עמון ותקן רחמיה דלי בישרא ומכרעו
 ביד פלישתא וכד בני עמון וידעכו
 ורצו את בני ישראל בשנה ההיא סב
 שנה עשרה שנה את כל בני ישראל
 אשר בעבר הידו בארץ האמרי אשר
 בגלעד ורחיקו ושעבדו ית בני ישראל
 בשנת ההיא תמלא עשרי שניו ית כל
 בני ישראל רחיקו רבעיטא דירדנא
 בארע אמורא והבליש ויעסרובע
 עמון את הידו להלחם צם ביהודה וצם
 ובבנימין ובבית אפרים ותצו לו ישראל
 מאר ועברו בני עמון ית ירדנא לאתא
 קדמא את חבובית יהודה ובבית בעמון
 ובבית אפרים ועקת לישראל לחדא ויועקו
 בני ישראל אל יהוה לאמר חטאתנו לך
 וכי עובע את אלהינו ובעבר את העלים
 וישקו בני ישראל קדום יי למיכר חבנת
 קדמך וארי שבקנא ותפולחנא דאיהו
 ופליחנא ית בעליא ויאמר
 יהוה אל בני ישראל הלא ממצרים ומן
 האמרי ומן בני עמון ומן פלשתים ואמר
 יי לבני ישראל הלא ממצרים ומן אמורא
 ומן בני עמון ומן פלשתאי וצד צמות
 ועמלק ומיעו לחטאתכם ותצעקו אלו
 ואושיעה אתכם מידם וצידועאי ועמי
 ועמלקאו ואיפש משו דחקו ותכוו
 ובעיתו מן קדמו ופרקית יתכוו מידיו
 ואתם עובתם אתי ותעבדו אלהינו אח

ל' כ

ל' כ

ל' כ

ל' כ

הספר השלישי
 ב כ
 ושלשה
 חלוצים

ל' כ

ויצרשו את יפתח ויאמרו לו לא תעלה
 בבית אבינו כי יש אשה אחרת איתה
 וילידת איתת גלעד ליה בניו ויצאו
 בני איתתא ותרויכו ית יפתח ואמרו
 ליה לא תחמיו בבית אבנא ארי בר
 איתא אחרתי אתי ויברח יפתח מפני
 אחיו ויטוב בארץ טוב ויתלקטו אל
 יפתח אנשים רקים ויצאו עמו ועד
 יפתח מז קדם אחוהו ויתוב בארע טוב
 ואיתכנישו לות יפתח צביון סריקין
 וצפוק עמיה והיו מוכים
 וילחמו בני עמון עם ישראל והיה
 לחמו יומין ואצחו קרבא בני עמון עם
 ישראל והיו באטר עלחמו בני עמון
 עמון עם ישראל וילכו הקני גלעד
 לקחת את יפתח מארץ טוב והיה כד
 אצחו קרבא בני עמון עם ישראל
 ואזלו סבי גלעד למדבר ית / יפתח
 מ ארע טוב ויאסרו ליפתח לסו והיה
 לט לקצין ותלחמה בכני עמון ואמרו
 ליפתח איתא ותהי לנא לרבא ונעדר
 קרבא בכני עמון ויאמר יפתח אל
 הקני גלעד הלא אתם שמתם אתי
 ותצו שוני מבית אבי ומדוע באתם
 אלי עתה באטר צד לכם ואמר יפתח
 לכני גלעד הלא אתון שמתו ית
 ותריסו בני מבית אבא ומדון אתיתון
 לותי כען כד עקת לכון ויאמרו וקני
 גלעד אל יפתח לכו עתה שבע אליך
 והלכת עמנו ותלחמת בכני עמון והיה
 לנו לויאש לכל וישכי גלעד ואמרו

ויצאו
 בני איתתא
 ותרויכו
 ית יפתח
 ואמרו
 ליה לא
 תחמיו
 בבית
 אבנא
 ארי בר
 איתא
 אחרתי
 אתי

ויצאו
 בני איתתא
 ותרויכו
 ית יפתח
 ואמרו
 ליה לא
 תחמיו
 בבית
 אבנא
 ארי בר
 איתא
 אחרתי
 אתי

ויצאו
 בני איתתא
 ותרויכו
 ית יפתח
 ואמרו
 ליה לא
 תחמיו
 בבית
 אבנא
 ארי בר
 איתא
 אחרתי
 אתי

ויצאו
 בני איתתא
 ותרויכו
 ית יפתח
 ואמרו
 ליה לא
 תחמיו
 בבית
 אבנא
 ארי בר
 איתא
 אחרתי
 אתי

ומדוע ויבועו בק וסיב באמת צא בית עמי ידעו לכם
 לכה ה סת ה וסיב ולכה אוסו לכה וקחיה ולכה אין
 שכלת לכה ולכה אישונתה וכל אישון חליכה כון צלח לך
 וסיב לך ובלעם לך וקרבך לך ובעדתה

סבי גלעד ליפתח כען תבטא חתך
 ותהי עיכנא ותגזח קרבא בכני עמון
 ותהי לנא לויאש לכל יתכי גלעד ויאמרו
 יפתח אלוקני גלעד אם מישויכום אתם
 אות להלחם בכני עמון וצניז יהוה אתם
 לפע אבני אהיה לכם לראש ואמר
 יפתח לכני גלעד אם מתיכיו אתון ונת
 לאצחא קרבא בכני עמון וימסר לו
 יתהו קדמי אבא אהי לכון לויאש ויא
 ויאמרו הקני גלעד אל יפתח יהוה יהוה
 שמע בינותיט אם לא כדברך טעשה
 ואמרו סבי גלעד ליפתח מימרא דיי
 והי פהיד בו צנא אמלא כפית צמד כו
 נעמיד וילך יפתח עם זקני גלעד ויש
 וישומו השם אתו עלהם לראש ולקצין
 וידבר יפתח את כל דבריו לפע יהוד
 במצפה ואול יפתח עם סבי גלעד
 ומצאו עמא יתיה עליהון לויאש ויהי
 וסדר יפתח ית כל פיתעמיהו קדם לו
 במצפה וישלח יפתח
 מלאכים אל מלך בני עמון לאמר מה
 לך ולך מי באת אלי להלחם סארי צו וישלח
 יפתח איצין לות מלכא דבני עמון
 למימר מה לי ולך ארי איתתא לורי
 לאצחא קרבא בארע ויאמר מלך בני
 עמון אל מלאכי יפתח מלך ישראל
 את ארצי בעלתם מי מצרים מארעו
 ושר היבוק ושר הירדן ועתה השוטה
 אתון בשלום ואמר מלכא דבני עמון
 לאיצין יפתח ארי צסיב ישראל ונת
 ארעו במיסקיה מי מצרים מארעו

ויצאו
 בני איתתא
 ותרויכו
 ית יפתח
 ואמרו
 ליה לא
 תחמיו
 בבית
 אבנא
 ארי בר
 איתא
 אחרתי
 אתי

ויצאו
 בני איתתא
 ותרויכו
 ית יפתח
 ואמרו
 ליה לא
 תחמיו
 בבית
 אבנא
 ארי בר
 איתא
 אחרתי
 אתי

ויצאו
 בני איתתא
 ותרויכו
 ית יפתח
 ואמרו
 ליה לא
 תחמיו
 בבית
 אבנא
 ארי בר
 איתא
 אחרתי
 אתי

ויצאו
 בני איתתא
 ותרויכו
 ית יפתח
 ואמרו
 ליה לא
 תחמיו
 בבית
 אבנא
 ארי בר
 איתא
 אחרתי
 אתי

ויש יובקא ויש ירדנא וכעו אתיב תתון
 בשלים ויוסף שר יפתח וישלח מלאכים
 אל מלך בני עמון ואמרו עת יפתח
 וישלח את בניו לית מלכא דבני עמון
 ויאמר לוכה אמר יפתח לאלקח ישראל
 את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון ואמר
 ליה כידכו אמר יפתח לא נמיה ישראל
 ית ארע מואב וית ארע בני עמון כי
 בעלתם מימערס וילך ישראל במדבר
 עד זס סוף ויבא קדשה ארי במיסקתון
 מימז ואזל ישראל במדבר אשד ימא
 דסוף ואתא לקס וישלח ישראל
 מלאכים אל מלך אדום לאמר אעשה
 נא בארץ ולא שמע מלך אדום וצס
 אל מלך מואב שלח ולא אכה וישב
 ישראל בקדש ושלח ישראל את בניו
 לית מלכא דארום למימר אעבור כעז
 בארעך ולא קמל מלכא דארום ואף
 לית מלכא דמואב שלח לא אכור
 ויתב ישראל בקס וילך במדבר ויבכ
 את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא
 ממורח שמש לארץ מואב ויחטובעט
 ארעו ולא באו בגבול מואב כי ארעו
 גבול מואב ואזל כמ דבוא ואקח ית
 ארע אדום וית ארע מואב ואתו ממדע
 שומשא לארעא דמואב ושרו בעמרא
 דארעו ולא עלו בתחום מואב אר
 ארעו ויחום מואב וישלח ישראל
 מלאכים אל סיוח מלך האמרי מלך
 האמרי מלך השמו ויאמר לו ישראל
 בעשה נא בארעך עי מ קומי ושלח

ויש אל אחזניו לות סיוח מלכא דאם
 דאמוראה מלכא דח שבזו ואמר ליה
 ישראל מי עיב כעז בארעך עי אתרי
 ולא האמיו סיוח את ישראל עבד גבול
 ויאסף סיוח את כל עמו ויחטב בקדשה
 וילחם עב ישראל ולא הימיו סיוח ית
 ישראל למישבך בתחומיה וכנש סיוח
 ית כל עמיה ושרו ביהץ ואפח קדכא
 עם ישראל ויתו יהוה אלהי ישראל
 את סיוח ואת כל עמו מיד ישראל
 ויכוס ומרש ישראל את כל ארץ הא
 האמרי וישב הארץ ההיא ומסר לו
 אלהא דישאל ית סיוח וית כל עמיה
 בידא דישאל וכחוטו ורית ישראל
 וית כל ארע אמוראה יתב בארע
 ההיא וירשו את כל גבול האמרי
 מארעו ועד היבוק ומו המדבר ועד
 הידדו ויריתו ית כל תחום אמוראה
 מארענא ועד ית א וכו מידס אוש
 ירדנא ושטה יהוה אלהי ישראל הוריש
 את האמרי מפע עמו ישראל ואתה
 תירשעו וכעז אלהא דישאל תריך
 ית אמוראה מן קדם עמיה ישראל ואת
 מדמי למידתה היא את אשר ירושת
 כמוש אלהיך את מרש ואת כל אשר
 הוריש יהוה אלהיך מפע עתו את מרש
 הלא ית דוחסניך כמוש טעויתך יתה
 תחסין וית כל דתריך לו אלהנא מוקד
 קדמנא יתה מרת ושתה הטוב טוב
 אתה מבלק בו עמור מלך מואב הדבוב
 עם ישראל אכ נלחם גלחם ככ וכעז

20^m

סוף פרק

דף ויטתה יחוקק יתבטק

כב. לך בק זמיר דכוסס חיה ויטת דרין לוחסס ויבדו ידו
 גרען יאומי אובל מעט יקיאמטסס וכל מילת דוב וישע עבד
 בען מורדים גבוה ושר יחוקק בחיל טרישת חוים אכב ליחוסס
 ותמידו ויטת ויקבש ויטתו ויאספו וכדקיס כהל אלפיט ויעק
 קנחטדיס וכל הרב דכון לך וכל אכב וספא דכין כוונת

אלפא בית נסבן טן נקופא ול כוונת ויטת אמילון יטת
 אחרין בהרין גבולו יאען האין ויטתן ית אלפיט ויען
 טקין ידעטן באיבן לביתן מ טפסן טן קגנו עלין
 מין עילין דבען יאטן טופסין בתחיתון

וישלח ישראל
 ויאמר לוכה
 את ארץ מואב
 ואת ארץ בני עמון
 ויאמר ליה
 כידכו אמר יפתח
 לא נמיה ישראל
 ית ארע מואב
 וית ארע בני עמון
 כי בעלתם מימערס
 וילך ישראל
 במדבר עד זס סוף
 ויבא קדשה ארי
 במיסקתון מימז
 ואזל ישראל
 במדבר אשד ימא
 דסוף ואתא לקס
 וישלח ישראל
 מלאכים אל מלך
 אדום לאמר אעשה
 נא בארץ ולא שמע
 מלך אדום וצס אל
 מלך מואב שלח
 ולא אכה וישב
 ישראל בקדש
 ושלח ישראל את בניו
 לית מלכא דארום
 למימר אעבור כעז
 בארעך ולא קמל
 מלכא דארום ואף
 לית מלכא דמואב
 שלח לא אכור ויתב
 ישראל בקס וילך
 במדבר ויבכ את ארץ
 אדום ואת ארץ מואב
 ויבא ממורח שמש
 לארץ מואב ויחטובעט
 ארעו ולא באו בגבול
 מואב כי ארעו גבול
 מואב ואזל כמ דבוא
 ואקח ית ארע אדום
 וית ארע מואב ואתו
 ממדע שומשא לארעא
 דמואב ושרו בעמרא
 דארעו ולא עלו בתחום
 מואב אר ארעו ויחום
 מואב וישלח ישראל
 מלאכים אל סיוח מלך
 האמרי מלך השמו ויאמר
 לו ישראל בעשה נא
 בארעך עי מ קומי ושלח

הטב טוב את מכלק בר צטר מלכא דמואג
 הפיוח דן עכושדא אכ קרמא אגח כהון
 בשבת ישראל בחשכון ובכנותה ובפרע
 ובכנותה ובכל העוים אשר עליו אונו
 שלש מאות שנה ומדוע לא העלתכעת
 ההיא בדתיב ישראל ובכפרתה ובכל
 קדושתה ועל תחומי ארצו תלת מאה שנין
 ופרוץ לא שוחטו בעדנא ההיא ואני
 לא חטאתי ואתה עשה אתה דעה להחם
 כי ישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל
 ובין בני עמון ואתה לא חטאתי
 ואת עבדי עמי בישא לאנחא קרבא כי
 ודיו ורעבד דינא וסא רין בין בני ישראל
 ובין בני עמון ולא שבע מלך בני עמון
 אל דברי יפתח אשר שלח אליו ולא קבל
 מלכא דבני עמון לפיתגמי יפתח דשלח
 לתוהו ותני על יפתח רוח
 יהוה ויעטר את הגלעד ואת מנשה ויעט
 את מנשה גלעד ומנשה גלעד ערבב
 עמון ושבת על יפתח רוח גבורא כד
 קדם ויעטר את גלעד ותמנשה ועטר
 ותמנשה דגלעד ומנשה דגלעד עטר
 לית בני עמון ויהי יפתח בר ליהוה ויש
 ויאמר אכ עטו תנו את בני עמון בידו
 וקיים יפתח קיים קדם ויאמר אכמנשה
 תמסר ית בני עמון בידו והיה היצא אשר
 יצא מדלת ביתו לקראתו בשונו בשלום
 מבני עמון והיה ליהוה תועלתיהו עליה
 ויהי חיפוק מיפק מדשי ביתו לקדמו
 כד איתב בשלום מבני עמון ויהי קדם
 ואסקוניה עלתא ועטר

בכנותה ובכפרתה

אני לא חטאתי

30 מן יפתח

ועטר

לית בני עמון

בין בני ישראל ובין בני עמון

לית בני עמון ויהי יפתח בר ליהוה

ויהי יפתח בר ליהוה

ועטר

ופתח אל בני עמון להלחכם ויתנכם יהוה
 בידו ועטר יפתח לאנחא קרבא כהון ומס
 ובכנותו וי בידוה ויכס מערער וער טאן
 מניח עשדים ער ועל אכל כר מוכ מסה
 גדולה מאד ויכנסו בני עמון מפני בני א
 ישראל ויפתחו מערער וער מעלסא דמנא
 עשרין קדוין וער מישד כרמיה מחתא
 וכתא לחדא ואיתברו בני עמון מן קדמוני
 ישראל ויבא יפתח המעפף
 אל ביתו והנה בתו יצאת לדראתו בתומס
 ובמחולות ורק קמא וחידה איז לו ממעט
 או כת ואתא יפתח למצפא ליביתיה והא
 בריתה נפקת לקדמותיה בתומס וכחיטון
 ולחוד היא וחידא לאומיהא לית ליה מיע
 כד אי ברת ויהי כראותו אתה ויחרעאת
 כגליו ולאמר אתה בת חכרע הכרעתי
 ואת היות בעברי ואנכי פצית פי אל
 יהוה ולא אכל לשוכ והוה בר חוה
 מתו ובעת ית לבי שוה ואמר נה בידו
 אברעא אברעתי ואת היות בעבר
 ואתא פתחית פומי בטר קדם וילא
 איקול למיתב ותאמר אליו אני פתח
 את פוד אל יהוה עשה לי כמאסר יצא
 מפיך אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות
 מאיבך מבני עמון ואמרת ליה אפי
 פתחתא פומך בטר קדם וי עביד ליינא
 דבך מטומן בטר דעבר לך וי פודענתא
 מבני דבך מבני עמון ותאמר אל
 אמה יעשה לי הדבר הזה הרפתמני
 שנים חדשים ואליכה וירדתי על החרי
 ואכסד על סתלוי אנכי ויעיתי ואמרת

על הדברים ית בני עמון ויהי יפתח בר ליהוה

לאכזרית ותעבד לי פתגמא הדין שבוק
 מיט תרון מרחיק ואיךד ואיתגגד על
 טוריא ואבכה על סטליה אנא וחסרתי
 ויאמר לי ויטלו אתה שנים חדשים
 ומלך היא ודעותיה ותקד על סטליה על
 חרומים ואמר איחילו האולת היא וחסרתה
 תבט על סטליהא על טוריא ויהי מקד
 שנים חדשים ותטב אל אמה ויעש לה
 את טרו אשר נדרתיא לא נדסה איש
 ותהי חק בישראל ויהי מקד וסדיו
 מרחיק ותבט לת אכזרית ועבד לה חת
 טרויה רנדד ויהי לא נדסתגס ויהיא
 לגזירה שיה בישראל בריל ולא לאקרא
 גס ית טרויה ות סרויה לעתא כמא
 ועבד יפתח גלעדאה דלא טאיל לפנות
 סתת ואילו טאיל לפיחס סתת הודד
 פרוק ויהי סמיו מימים ומיפה תלכט
 כנות ישראל לתנות לבת יפתח הגלעד
 ארכשת ומים בשנה מזמן לזמן אול
 בנת ישראל לאלשה לבת יפתח גלעדאה
 ארכשת ומים בשנת
 ויעק אש אפרים ועבד צפוס
 ואמר לופתח מדוע עברת להלחם
 בכע עמון ולא קראת ללכת עמך
 בית משה עליך כאש ואותכניש
 איש אפר ועבד לצפוס ואמר לופתח
 מדוע עברתא לאצותא קרבא בכע עמון
 ולא לא קריתא לסיל עמך בית משה
 עד צדא ויאמר יפתח אלהם איש
 ויב חיקי אנו ועמי וכע עמון מאד ו
 ואזעק אתכם ולא הוטרעתם אתי מידם

6.12

וימים יביתם י בן יום וסוף לפוערה ולכנה ית י מערה

ואמר יפתח להו אנש מיט הודד אנא
 ועמי בכע עמון להודא ובעית מיט
 ולא פרקתו ית מידהו ואתאח מאת
 מוטוע ואשימה נפשי בכפי ואעסדה
 אל בני עמון ותתב יהיה מדי ומד
 עליהם אלי היום הזה להלחם בי וחיות
 ארי לתק פרוק ומסרות נפשי כעל ג
 ודי לאיתקטלא ועברית לת בני עמון ו
 ומסריון לי בידו ולפה כלוקטן לת יומא
 הודד לאצותא קרבאני ויקבץ יפתח את
 כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכ
 אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטו
 אפרים אתם גלעד בטח אפרים וברטו
 מצטח וכעש יפתח ית כל אנשי גלעד
 ואצוח קרבא עבדית אפרים ומח אנשי
 גלעד ית דבית אפרים ארי אמרו משו
 משוחבא דבית אפרים מה אומן חשיכו
 דבית גלעד כע בית אפרים וכע בית
 מנשה ולק גלעד את מעסדות הודד
 לאפרים והיו כי יאמרו פליטו אפרים
 אעבודה ויאמרו לו אנשי גלעד האפתח
 אמה ויאמר לו ואחרו דבית גלעד ית
 מצות ידנא על דבית אפרים והו כד
 אמר חד ממשוחבא דבית אפר איש
 ואמריו ליה אנשי גלעד האפתח את
 ואמר לא ויאמרו לו אמר נא שסולת
 ואמר סבלת ולא יכו לזכר כו ואחרו
 את השוחטו אל מעסדות הודד ופל
 כעת הדיא מאפרים ארבעים ושנים
 אלת ואמריו ליה אימר כען שובלתא
 ואמר סובלתא ולא מתקו למלאכו

אמר כו סבלת אמריו ליה ארבעים ושנים
 אלת ויאמר כען שובלתא ואמר סובלתא
 ולא מתקו למלאכו

ואחריו ליה נבקיין ליה במצות זרע
 ואיתקפלו בערצא יהיא מאפרים
 ארבעין ותריין אלפין ושפט זפתא את
 ישראל שש שנים ומת עתה חלעתי
 וקצר בערי גלעד ודו יפתח את ישראל
 שית שנין ומית יפתח גלעד את ואיתקצר
 בקרני גלעד ושפט אחריו
 את ישראל אבצן מקית לחם ודוסתיהו
 את ישראל אבצן ומקית לחם ויהי לו
 שלשים בעים ושלשים בעות שלה החופה
 ושלשים בעות הכיא לבצין מוהחוי
 ושפט את ישראל שבע שנים והיו ליה
 תלתין בצין ותלתין בצין שלה לברא ותלתין
 כלן אשר לבצין מוהחוי ודו יפתח את
 שבע שנין ומית אבצן וקצר בבית לחם
 ובית אבצן ואיתקצר בבית לחם
 ושפט אחריו את ישראל
 אילו המלכי ושפט את ישראל עשר
 שנים ודו יפתח את ישראל אלו המלכים
 זבולון ודו יפתח את ישראל עשר שנים ומית
 אילו המלכי וקצר באילון בארץ זבולון
 ובית אילון ומישפט זבולון ואיתקצר
 באילון בארע שבע זבולון
 ושפט אחריו את ישראל עשרין בן
 הלל הפרשתו ודו יפתח את ישראל
 עכרון ברהל רמפרשתו ויהי לו
 ארבעים בנים ושלשים בני בעים ובעים
 של שבעים עמדים ושפט את ישראל
 שביעה שנים והיו ליה ארבעין בצין ות
 ותלתין בני בצין רביצין על שבעין עלון
 ודו יפתח את ישראל שנין ומית

כפ' אהם
 ויד יפתח וקצר
 שנת שנין ומית יפתח
 גלעד בלכתו מן המדבר
 על רא חם על כרמלה ויהי
 חזן ופוסטא ופונחס כהנא
 חזן ופוסטא ופונחס כהנא
 חזן ופוסטא ופונחס כהנא
 חזן ופוסטא ופונחס כהנא

ד' יוס
 קול יוס אפרים
 רבנא ומלכודא

כ"ג

כ"ג
 ויהי ליה תלתין
 נסיתו בחיורה ספר
 ג' לא זמיר לטובה צדקה
 לשוהבא דעבר מכבדו
 והלפון בצין שש בנותיו
 פטר יקרא בצדקה כהנא
 ארבע הילתו כלן איש
 בחילתו דו יפתח כלן
 כרא ודו יפתח כלן
 יעל ליה ריק וילדת ליה
 ית עבד אבוקה דוסר
 יבוקה דדוד' ס' ס' ס'

ד' יוס

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

עכרון ברהל הפרשתו וקצר פרשתו
 בארץ אפרים ביה העמלקי ומית עמון
 מרהל רמפרשתו ואיתקצר פרשתו
 בארע שיבס אפר בטר ארבות עמון
 ויוליפו בני ישראל לעשותהו
 בעיני יהוה ויהי ויהי בן פלשתים
 ארבעים שנה ואוכפובע ישראל למה
 למיעבד דביש קדם וי ופפרשתו בן
 פלישתאי ארבעין שנין
 ויהי איש אחר מיערעה מימשפחתי
 ויהי ושמו מענה ואשט עקרה ולא
 ילדה והיה צר לה מיערעה מורעות ה
 ושמה מענה ואותתיה עקרה ולית לה
 ולך וירא מלאך יהוה אל האשה ואמר
 אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והיה
 וילדת בן ואיתתו מלאכא דו לאותתא
 ואמר לה האבצן את עקרה ולית לך
 ולך ומשיו ותלדיו בן ושמה השמיר
 נא ואל תשחק ויו ושכר ואל תאמרי כל
 טמא וכען איסתמרי כען לאתסתמי
 חסר חדת ועמק ולא תיבליך כל מטאב
 כי הנה הנה וילדת בן ומורה לאשה
 על ראשו כי צור אלהים יהוה הנער
 מוהבצן והוא חל להושיע את ישראל
 מיד פלשתים אזי האת משחא ותל
 ותלדיו בן ופספר לא ועבד עליושה
 ארי צורא דו ויהי רבא מוהבצן והוא
 ושהי למיפרכ את ישראל מוהאופלע
 ופלישתאי ותבא האשה ותאמר לאשה
 לאמר איש האלהים סא אלנו ומד אהו
 סבר אה מלאך האלהים סדא מאד

6.13

ד' יוס
 ספר יוס
 ס' מן המלכים
 ס' ס' ס'

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

נרא' כ' ב'ן וי' מביה תשובה מלטיאל חזי בילק יוסק ויהי
 יוסק בלכ משה ויהי יוסק באקול ויבא משה באקול מלאות
 בילק ויהי לטלפת ויהי לטלפת לטלפת כ' כ' כ'

ולא שאלוהו אי מזה הוא ואת שמו לא
 הגיד לו ואת איתתא ואפרת לבעלה
 לסיפור נביא דילי אתא ליה וחזקה בחזק
 מלאכא דילי חסין לפרא ולא שאלוהו
 אי מדין הוא פתשמה לא חיי ליה ואמר
 לי הנה הנה ולדת בן ושמה אלמשה
 מן ושטר ואלהא כליל כלטמא מן צור
 אלהים ויהי הנער מן הבטן ושטר
 מותו ואמר לי הא את מעדיא ותלדין
 בן ובני לא תשתון חמר חרת ועמקולא
 תכלין כל מידעס מפאכא דיו צירא דילי
 יהי רביא מן בטנא שריוס מותיה
 ויעת מנח אל יהוה ויאמר
 בן אדוני אוש האלהים אשר שלחת
 בא עמ עד אלני והרע מה מעשה
 לנש הילד ויעל מעת קדם לי ואמר
 בבני לי נביא דילי השלחתי ליה בני
 עוד לחתנא וילפיננא מה נעבד לביא
 דאיתליד וישמע האלהים בקול מעת
 ויבא מלאך האלהים עד אל האשה
 והיא יסבת בשרה ומענה אושה אין
 עמה ושמינע קדם לי עלותיה רביע
 ואתא מלאכא דילי עד לית איתתא
 והיא תבא בחקלא ומענה בעלה ליה
 עמה ותפחה האשה ותרץ ותען לאת
 לאישה ותאמר אליו הנה צאיה אלי
 האיש אשר בא ממס אלי ואחזיק את
 איתתא והקטת וחזיתא לבעלה ואפרת
 ליה הא איתתא לי גברא דאתא ברוכא
 וימי לותיה ויקם ולך מעת אחרי
 אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו

ה' י' ח'

ל

י' ג' י'

י' ה'

י' ו' ז' ח' ט'

י' י' י"א י"ב

האתק האיש אשר רבית אל האשה
 ויאמר אני וקם ואל מנחבת את
 איתתא ואתא ליה גברא ואמר ליה
 האת גברא דילי ליתא עב איתתא ואמר
 אתא ויאמר מעת עתה ויבא תבד מן
 יהיה מטפט חמר ומעשהו ואמר
 מעת כעו יתקיימון פיתענך מה ידדי
 דחיי לביא ומה נעבד ליה ויאמר עלאי
 יהוה אל מעת מכל אשר אמרת אל
 האשה תשמר ואמר מלאכא דילי לבעת
 מכל דאמרית לאיתתא תיסתמר מכל
 אשר יבא מפני חייך לא תאכל חיי ושטר
 אל תשתובל טמאה אל תאכל כל אשר
 צדיתו תשמר מכל דרפוק מעמא דחיי
 דחמר אל תיטיל וחמר חרת ועמקולא
 תישתו וכל מפאכ לא תיכל כל דפקודתה
 תיטר ויאמר מעת אל מלאך יהוה
 בעיתה נא איתך ונעשה לפניך עמי
 ואמר מעת לי מלאכא דילי ציחוד כען יתן
 נעבד קדם גברא בן עמי ויאמר מלאך
 יהוה אל מעת אם תעביני לא אכל מלחך
 ואם תעשה עלי ליהוה תעלמתי לא תע
 מעת בן מלאך יהוה הוא ואמר מלאכא
 דילי למענה אסתחרינני לא אוטילבלח
 בלחמך ואסתעבד עתא קדם לי תקיע
 אחי לא ירע מעת אחי מלאכא דילי הוא
 ויאמר מעת אל מלאך יהוה מן טמך
 ויבא דטרך וכפרך ואמר מעת לי מלאכא
 דילי מא שפך אחי ותקיימון פיתענך
 ותקדוקך ויאמר לו מלאך יהוה למד
 זה השאל לשמי והוא פליא ואמר

איתך ד בלי וכל ו וסיב עצרה מן בחולק ידך תפליתי
 וכל יחזק מן כן ו המודיע וחוקן הסימט וסובבת קול
 נעמנד מועס ו כל בכרין יקר דילי מן כוא סימט
 אמן יי מא תמצאן ידיו הקול

ויאמר ה בעמס בסיפ ייחא וילא עקן אסור יתארי יי

ותשמיה שמשון והבא וכו' ומיכה
ותחל רוח יהוה לפעמו בבחנה רח בן א
צדק וכן אשתאול ופדויה רח וכו'
מן קום לנקפותיה במשורתו בן
צדק וכן אשתאול
ויד שמשון הנעשה ורא אשה ממנה
מבנות פלשתים ונתת טמא לתעבתו
איתם בתומת מבנת פלשתים ויעל
וגל לאכזר האבן ויאמר אשה ראית
מתפסה מבנות פלשתים ועתה קדו
אתה לי לאשה וכליך חמוי לאכזר
ולא ימיה ואמר איתם חיותי ממנה
מבנת פלשתים ובען קפו יתה לי לא
ואמר לו אבן ואבן האו מבנת או
אחיד ובכל עמל אשה כי אתה הולך
לקחת אשה מפלשתים הערלים והאשה
שמשון אל אבן אתה קח לי כי היא
ושון בעני ואמר ליה אשה ואמרה
הלית בבנת אחי ובכל עמי אשתאול
אזל לביסב איתם מפלשתים ויעל
ואמר שמשון לאבן אתה קח לי א
היא כשרת בעני ואבן ואבן לאיש
כי מוחו הוא כי תצנה הוא מבקש
מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משתח
בשרא ובעת ואימיה לא דעו את
סד קדם לי הוא ואמר תוסקפת הוא
בע לאיתגראת בפלשתים ובעת
הזאת פלשתים מצדון קרצא משה
ויד שמשון ואבן
ואמר תפסה ויבא שר כיו תפסה
וחסו פיר אריות טאג לקראתו ונת

C. 14.

לה מלאכה רה למחור את שאר
לשפתיה וכו' שמשון
והלך מבנה את ער העינים ואת המערה
ועל על הער ליהוה ופלא לעשות
ומתח ואשות ראים ונכסב מעתה ית
בדא בר עמי ונת תקוונת ואקיק על
טיפת קדם ויפרש למעט ומתח
ואיתמה חוץ והה בעלות הלה בעל
המזבח השמימה ועל מלאך יהוה בלה
המזבח ומתח ואשתו ראים ופלו על
מזבח ארצה והה במיסק שיהונת
מעלה מדסזא לינת שפיה וכלוכך
מלאכה רה בשלהובית מדבחה ומעו
ואיתמה חוץ ופלו על אפיהו על ארצה
ולא ית עמל מלאך יהוה להראת אל
מזח הא אשתו או יוע מעוהכי מלאך
יהוה הוא ולא אומיה עד מלאכה רה
לאיתמה להמח ולאיתמה במו יוע
מעו אר מלאכה רה הוא ואמר
מעו אל אשתו מות בעות כי אלהים
ראיע ואמר מעו לאיתמה מעו
בעת אר מלאכה רה חוזה ואמר
לא אשתו לי חפז יהוה להמיתו לאתח
מידע עלה ומעוה ולאחראע את מ
אלה ובעת לאהשמי מעו בזאת תפסת
לה איתמה אלו יעא קדם ויבעות
לאקסל גנבא עלתא ומפסנתא ולת
אחוראנת מלאוילן זבעדן פו לא
אשמענתא אהדא העל האשה בו
והבא את טמו שמשון ועל הנקרה
והמכה והתה ולידת איתמא בר וקרת

ה בל
ה לוב
גאב המטה
המכונה
ה ויתג

ה בל
ה לוב
גאב המטה
המכונה
ה ויתג

ה בל
ה לוב
גאב המטה
המכונה
ה ויתג

ה בל
ה לוב
גאב המטה
המכונה
ה ויתג

והקרא את שמו ש דטס בל וקט סת יו אשה יבולן וקת
שלה שמשון שמוה סלמה

שמעון ואמר ואימיה ותמנת ואמר
 עד כמה תמנת ומה ארמי כי ארמי הוא
 פנים לקדמותה ותכלה עליו רוח הנה
 השם עתה כשם ע הגוי וכאמה און
 בידו ולא תגיד לאמר ולאמר את אשר
 עשה וסרת עליו רוח גבורא מן קדם
 ה' ותדמייה כמא רב מחדמיו ברא ומידעם
 לת מרה ולא חול לאמיהו היאימיה ות
 דעם וירד וירד לאשה ותמיד מעני
 שמעון ותחת השאל באותה וכתת
 מעני שמעון וחסב מימים לקתרה
 וחסר לדאת את מפילת הארזה חסר
 עות וחסר סגות הארזה חסר ותכ
 בזמן זמיון למיסכה וד למיחוי ות
 פיגרא דאריא והא קינא דדסריתא
 בפירא דאריא ומה חכמא ודקהו
 אל כפנו וילך הלוח ואסל חלד אל און
 ואל און ותתן להם ויאכלו ולא העיר
 להם כי סגות הארזה דדה חכמי ות
 רכסיה בידיהו ואל מיל ויכל און
 לת אסיה ולת אסיה ויקבלהו ויכלו
 ולא חול להו ארי מפגרא דאריא גמא
 דוכסרא וירד אסיה אל האשה והש
 שם שמעון משהו כי כן יעשו הסו
 הסוהרים תחת אסיה על עסק אונת
 ועבד תפן שמעון משהו ארי כי
 עבדו עולימא ויהי סדאום ארע
 ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו והו
 סר חו ותיה דסר תלתון חסין ותו
 עמיה ויאמר שמעון אחודה נא
 לכם חידה אם הוה תגידו אתם לי

12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

שמעון ואמר ואימיה ותמנת ואמר
 עד כמה תמנת ומה ארמי כי ארמי הוא
 פנים לקדמותה ותכלה עליו רוח הנה
 השם עתה כשם ע הגוי וכאמה און
 בידו ולא תגיד לאמר ולאמר את אשר
 עשה וסרת עליו רוח גבורא מן קדם
 ה' ותדמייה כמא רב מחדמיו ברא ומידעם
 לת מרה ולא חול לאמיהו היאימיה ות
 דעם וירד וירד לאשה ותמיד מעני
 שמעון ותחת השאל באותה וכתת
 מעני שמעון וחסב מימים לקתרה
 וחסר לדאת את מפילת הארזה חסר
 עות וחסר סגות הארזה חסר ותכ
 בזמן זמיון למיסכה וד למיחוי ות
 פיגרא דאריא והא קינא דדסריתא
 בפירא דאריא ומה חכמא ודקהו
 אל כפנו וילך הלוח ואסל חלד אל און
 ואל און ותתן להם ויאכלו ולא העיר
 להם כי סגות הארזה דדה חכמי ות
 רכסיה בידיהו ואל מיל ויכל און
 לת אסיה ולת אסיה ויקבלהו ויכלו
 ולא חול להו ארי מפגרא דאריא גמא
 דוכסרא וירד אסיה אל האשה והש
 שם שמעון משהו כי כן יעשו הסו
 הסוהרים תחת אסיה על עסק אונת
 ועבד תפן שמעון משהו ארי כי
 עבדו עולימא ויהי סדאום ארע
 ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו והו
 סר חו ותיה דסר תלתון חסין ותו
 עמיה ויאמר שמעון אחודה נא
 לכם חידה אם הוה תגידו אתם לי

ואמר ד כד דל וסיו לע לע לך עון הימיה

ואמר ד כד דל וסיו לע לע לך עון הימיה

בער א ויאמר להם שמשון אכתעשות
 כזאת כי אם נקמתם בכם ואחר אחר
 ואמר להן שמשון אם תעבדו כהדא
 אלהן ש אותע מינכון וסמי כן
 איתמנע ויהי אותם שוק עליהן מכה
 גדולה ויהי השב ככשת פלע עיטם
 וכחא ותהון פרשו עם רוצאון מחאה
 סגאה ועת ויתוב בשקוק כיה עיטם
 ויעלו פלשתים ויחטו מי
 ביהודה ויגשוו בלחי וכליקו פלושתאי
 ושרו בארעא רבית יהודה ואמתרשו
 על לחי ויאמרו איש יהודה למד
 עלותם עליו ויאמרו לאמר ארת
 שמשון עליו לעשות לו באטר
 עשה לנו ואמרו איש יהודה למד
 פליקתו עליו ואמרו למיסר ותשם
 שמשון פליקתא למיסר ליה כמא
 רעבר לנא ויהיו שלשת אלפים איש
 מיהודה אל סעיף פלע עיטם ויאמרו
 לשמשון הלא ידעת כי משלום בנו
 פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר
 להם כאשר עשו לו כי עשיתם להם
 וחתו בלתי אלפון נכרא משיבט
 יהודה לשקוק כוח עיטם ואמרו לש
 לשמשון הלא ידעת ארי שלטון נכרא
 פלושתאי ומה דא עבדת לנו ואמר
 להון כמא רעברו לי כי עבדת להון
 ויאמרו לו לאמר ירדע לתק ביד
 פלשתים ויאמר להם שמשון השבע
 לי פון תפגעוכם אתם ואמרו להלמיסר
 עתנא למיפמרד מירא דפלושתאי

ל
 ד
 כ
 כ

ב
 כ
 כ

ב
 כ
 כ

ידים
 ה
 כ
 כ

כ
 כ
 כ

ואמר להן שמשון קומו לי וילמא
 תישלטון בי אתון ויאמרו לו לאמר
 לא כי אסר נאמר ונתערב בידם חמת
 לא מיותב ויאמרו בשמים עבותים
 חדשים ויעלו מזהקלע ואמרו ליה
 למימר לא ארי מיסר נכריסר ועיטם
 ונכריסר בדי הון ומקטל לא נקטלע
 ואמרו ברתו גרין חרונ ואמרו
 מן כוסא הואבא ש לחי ופלשתים
 הדיס לקראתו ותכלה עליו רוח יהוה
 ותהינה העבותים אשר על זרועותיו
 כפשתים אשר בערובאש ומיסר
 אמרו מעל ידיו הוא אתא ש לחי
 ופלשתאי יבטו לקדמותיה וסחת עליו
 רוח נכרא מזקדם לו והוא גרין
 ועל ודעתי ככיתבא ואתה כיה מירא
 ואיתפסקו אמרוהו מעל ידיו
 ומיסר לחי חמור טריה וישלח כד
 ויקחה ויהי סה אלה איש ואשכחלו
 לושא החמורא בטונתא ואושיט זריה
 ונכסה וקטל כה אלה נכרא ויאמר
 שמשון בלחי החמור חמור חמור
 בלחי החמור הבית אלה איש ואמר
 שמשון בלושא החמורא רמיתונ דג
 דגרון בלושא החמורא קטלית אלה
 נכרא ויהי ככלותו לדר וישלח הליח
 מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי
 ויהיה כד שוי ציונה למל לא ורמא לושא
 מידו נכרא לאתרא ההוא רמת לחי
 ויצמא מאד ויקרא אל יהוה ויאמר
 אתה נתת כיד עברך את התשועה

ל
 כ
 כ
 כ

אמרתי • דמיוני • שטתי • וכמלוי • מרתי •
 דכו • דכו • דכו • דכו • דכו •

עליו • דכו • ויהי למימר • דכו • ופלט •

חסדו הוה ועתה אמות בצמח
 ונפלת ביד הערלים ומה לחרה
 וכל קדם לי ואמר את שפוזת על
 ודא דעכוד ותפוזקת וכתא הדיו
 ובעז אימות בעזותה ואיתמר ברא
 וער ליה וכלע אלהים את המכתש
 אשר בלחי ויצאו מצעו מיסו וישר
 ותשב רוחו ויהי על כן קדא שפוזת
 עזו הקורא אשר בלחי עד היום הוה
 ובעז לי - ות כפא דבלועא ותפוז מיסו
 מיא ושתו ותבת רוחיה וזיא עליו
 קרא שמה עזא דאיתקיסת בצלותה
 רשמישון הא הוא קומא בלחי עד
 ומפא הדיו וישפט את ישראל ביו
 פלשתים וישפוט עמק ויהו ית ישראל
 ביוסד וישפוט עשרת שבט
 הוה שמישון עתה הוה
 שם אשה וזקו וזכא אלה ואל שם
 שמישון לעזת חוה כפז איתרא ועל
 לוחה לעזתים לאמר פא שמישון חוה
 ויטבו ויארסו לו כל הלילה בשער
 העיר ויתחרש כל הלילה לאמר עד
 אור הבקר והרצונה לעזתא את
 איתחנה למימר אתא שמישון הלמא
 ראפחרו וכמע ליה כל ליליא כמיסא
 ותבע קדמא ושתיקו ליה כל ליליא
 למימר עד צהור צפרא ועקט ליעה
 וישכב שמישון עד חצי הלילה ויקם
 בחצי הלילה ויאחז ברלחת שער
 העיר וכשתו המזוזות ויסע עם
 המיח וישב על סתפא העלם אל

חסדו הוה
 ונפלת ביד
 וכל קדם לי
 ודא דעכוד
 ובעז אימות
 וער ליה
 אשר בלחי
 ותשב רוחו
 עזו הקורא
 ובעז לי
 מיא ושתו
 קרא שמה
 רשמישון
 ומפא הדיו
 פלשתים
 ביוסד
 הוה שמישון
 שם אשה
 שמישון לעזת
 לוחה לעזתים
 ויטבו ויארסו
 העיר ויתחרש
 אור הבקר
 איתחנה למימר
 ראפחרו
 ותבע קדמא
 למימר עד צהור
 וישכב שמישון
 בחצי הלילה
 העיר וכשתו
 המיח וישב

ראש החר אשר על פני חסדו ושכב
 שמישון עד פלעת ליליא וקם בפלעת
 ליליא ואחר בר שי תרע קדמא וכתיו
 מיסא ונפלתו עם עכרא ושור על
 סתפוזו ואקיעו לוי ש טורא דעלאע
 חכרו ויהו אחרים וזאת
 אשה בעל שורק ושמה רלילה חוה
 כתר בן ורחים איתקא בעזא דשורק
 ושמה רלילה ויעלו אלה כרמי פלשתים
 ויאכרו לה פת אתו ודא במה סו
 צרל ובמה טבל לו ואמר חוה לעצמת
 ואנחט מכולה אוש אלה וכפא כסף
 וכליקו לוחה טורמי פלשתים ואמר
 לה שדילי יתיה ופוזא במה חלילה
 כע ובמה מיסל ליה וצמרניה לע
 לעצמותיה ואנחטא מיט ליה וזכא
 וכפא מלכוד וכסף ותאמר רלילה
 אל שמישון חזרה נא לי במה כוח
 צרל ובמה תאמר לעצמתו ואמר
 רלילה לשמישון חוה כען לו במה
 חילך כע ובמה תתקן לעצמתך
 ויאמר - אלה שמישון אמי ואסתי
 בשבעה ימים לחים אשר לא חרם
 חליתי חזיתי כחוד הארס ואמר
 לה שכע אכ חמדינע בשבעה ימים
 רמיבין דלא זכשו ואיחלוש ואיהו
 כחוד כעז אינשא ויעלו לה כרע ב
 פלשתים שבעה ימים לחים אשר
 ותאסרה בהם ואסיקו לה טורמי
 פלשתים שבעה ימים רמיבין ויאמר
 זכשו ואסרה בהם חוה הארס ושכ

חסדו הוה
 ונפלת ביד
 וכל קדם לי
 ודא דעכוד
 ובעז אימות
 וער ליה
 אשר בלחי
 ותשב רוחו
 עזו הקורא
 ובעז לי
 מיא ושתו
 קרא שמה
 רשמישון
 ומפא הדיו
 פלשתים
 ביוסד
 הוה שמישון
 שם אשה
 שמישון לעזת
 לוחה לעזתים
 ויטבו ויארסו
 העיר ויתחרש
 אור הבקר
 איתחנה למימר
 ראפחרו
 ותבע קדמא
 למימר עד צהור
 וישכב שמישון
 בחצי הלילה
 העיר וכשתו
 המיח וישב

חסדו הוה ועתה אמות בצמח

וישב לה מחור ותאמר אליו פלשתים
 עליך שמישון ונתק את היתרים
 כאמר ונתק פתל הערת סודי ויו
 אשר ולא נדע סודו וכמנא יתיב לה
 באירוח בית מטבא ואמרת ליה
 פלישתאי אתו ערך שמישון ופסקית
 ותרא סמא ומיתפסק חוסא דכיתנא
 דארה ביה ערא ולא איתו דע חיליה
 ותאמר דלילה אל שמישון הנה התלת
 בי ותרכי אלי בזכים שמה הגדה נא
 לי במה תאמר ותאמרת דלילה לשמשון
 הא שקדת בי ומלולת עמי בזכום כען
 חויכטו לי במה תיתקר ויאמר אליה
 אם יאסרוני בעתים חרשים אסור
 לא בעשה בהם מלאכה וחליתו והשת
 סאחר האדם ואמר לה אם מיכר
 וסרובע בגדילי חרבנו ולא איתעמית
 בהון עיבידתא ואיחלוש ואיחוי
 סוד מכני אינשא ותקח דליליה
 עסתיק חרשים ותאמרו בהם
 ותאמר אליו פלשתים עליך שמישון
 חזאת ישב סודו ונתק מיעל
 דרועתו בחוט ותקבת דלילה גילון
 חרבנו ואסותיה סודו ואמרת ליה פל
 פלישתאי אתו ערך שמישון ובמנא תתק
 באירוח בית מטבא ופסקית מועל
 דרועתו בחוסא ותאמר דלילה אל
 שמישון שר הנה התלת בי ותרכי
 אלי בזכים הגדה לי במה תאמר
 ותאמר אליה אם תארג את שבע
 מחלות ראשי עם המסכת ואמרת

נכתב ב... ו...
 המה במסכת...

111
 112

דלילה לשמישון שר הכא שקדת בי
 ופלילת עמי בזכום חוי לו במה תיתק
 ותאמר ליה אם תשתנו ות שבע גילון
 דרועתו עכ אכסנא במשתותא ותתקע
 ביתו ותאמר אליו פלשתים עליך
 שמישון ויקץ משפתו וסע את החת
 הארג ואת המסכת ונקשת במסכתא
 ואמרת ליה פלישתאי אתו ערך שמישון
 שמישון ואיתער משפתיה ונטל
 את אכסו דגדאית ות משפתיה את
 ותאמר אליו איה תאמר אהבתיך
 ולכך איתו אתי זה שלש פעמים התלת
 בי ולא התרת לי במה כחך גרות
 ואמרת ליה איכדין תימר רחומיך
 ולכך לית שומי דנו תלת חמצין עט
 שקדת בי ולא חויתא לי במה חיליך
 רבא ויהי כי העיקה לו בדבריה כל
 הנקיים ותאל פתו ותקצר נפשו למות
 ויהי כי אשיקת ליה בפיתגמיהא כל
 יומיא ותקטעה וקת נפשיה לכמית
 ונצלה את כל לבו ותאמר ליה מירד
 לא עליה על ראשי כי נזיר אלהים אתי
 נפשו אמי אם גלחתי וסר מכני סוד
 וחליתו ותיתת ככל האדם ותוי ליה
 ותכל לביה ותאמר ליה מספר לא ערא
 על ראשי איה מירארה אנה מיכסנא
 דאומי אם אגלח וישר מיכ חילי וא
 ואיחלוש ואיתו ככל אינשא ותרא
 דלילה כי הגיד ליה את כל לבו ותשלח
 ותקרא לכרפי פלשתים לאמר עליו ה
 הפעם כי הגיד ליה את כל לבו ועלו

111
 112

111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130

אלה סרני פלשתים וישל הכסף בידם
 וחזת דלילה ארי חוי לה מת כל לומר
 ושלחת וקרה לסורט פלושתאי למימי
 סקו זימנא הריא ארי חוי לו מת כל למה
 וכליקו לחטו סורני פלושתאי ואמרו
 ואמרו ככפא ביד חוי ותשטחו של סכח
 ותקרא לאיש ותגלה את שבע מלכות
 ראשו ותחל לענות ויסר סחו מעליו
 ואשכבתה על ברכיך וקרת לגברא
 ותרשת מת שבע גדולת רישיה ושר
 ושריאת לעמותיה וערא חיליה מיפה
 ותאמר פלשתים עליך שמשון וקצץ
 משנתו והאמר אצא כפעם בפעם
 ואבשר והוא לא ידע כי נחה סר
 מעליו ואמרה פלושתאי עד שמש
 ואיתער משונותיה ואמר איפוק כומץ
 כומץ ואיתגבר והוא לא ידע ארבעה
 דלי עדה מינה והאחרון פלשתים
 ויקרה את עינו וילידו אתו עורף
 והאחרון בסחטתים והוי טוחן בבית
 האסורים ואחריהו פלושתאי ונקרו
 ותשערה ואחיהו וטה לשת ואמרנה
 בשלשון רעושה והה טוחן רוחא בבית
 אסורי וחל שער ראשו ליצחא אשר
 גלה ושרי סער רישיה לצמחא בקר
 דאיתגלה וסרני פלשתים
 סאכפו לזבח וסח ציול לדעו אלוהים
 ולשמחה והאמר נתן אלהינו בידנו
 את שמשון אנחנו וסורני פלושתאי
 איתכמשו לרבחא רב סח רב לדעו טע
 טעותהו ולחורא ואמרו מסורני

כסוב
 חסור
 וכל
 וכל
 וכל
 וכל
 וכל
 וכל
 וכל

והיינו
 וכל
 וכל

והיינו
 וכל
 וכל

והיינו
 וכל
 וכל

אבל ים
 גלה ים
 לבר ים
 עני ים
 אכר ים

וחלפתא ביד נאית שמשון בעל זמנא
 וידאו את העם והללו את אלהיהם
 אמרו טו אלהינו בידנו את אנחנו ואת
 מחריב ארענו ואשר הדכה את חלוננו
 וחזו ימיה עמיא ושקחית טעותהו
 ארי אמרו מסרת רחלנא ביד נאית
 בעל רבנא וית מחריב ארענא וקח
 ות קטילנא והוי כיוסוב לבס והאמר
 קראו לשמשון וישדק לנו ויקראו
 לשמשון מיבת האסורים הישדק לפנות
 ויעמידו אתו בין העמודים וההו סר
 שפר לזבח ואמרו קרו לשמשון א
 וחיה לנא וקרו לשמשון מיבת
 אמרה ותיד קדמיהו ואקמו מתו
 בין עמודי ויאמר שמשון אלהים
 המחזיק ביד הנחה אתי והנמשע את
 העמודים אשר הבית ככור על הכוואע
 ואשעו עליהם ואמר שמשון לעלוימא
 רפיתקה בידיה שבוק מיני ואמשע
 ותעמידו רביתא מתקן עליהו ואמר
 ואסתמיד עליהו חבית מלא האב
 האנשים הדבשים ושפה כל סרני פלשתים
 ועל הנג בשלשת אלפים איש ואשה
 הראים בשחוק שמשון ונחית מל
 צדיא ונשית ותפיו כל סורני פלושתאי
 ועל אשר אבתלית אלפיו גבר ואותא
 דחזאו בחוכא דשמשון ויקרא שמשון
 אל יחיה והאמר ארני נחיה ונרני נא
 וחוקני נא אך הפעם הוה האלהים
 ואנקפה בקם אחת משתי עיני מעל
 מפלשתים וצלי שמשון קרב

העמודים ים
 לעמודים סכחה
 על העמודים ועל

48R

ואמר ה' אלהים ישל דוכרי קדמך ות
 ותקפץ כעו ברכ וימנא הדא וואתפרע
 פורעו תרא מתרמו עמי דכדופליש
 פלשתאי וולפת שמיפון את שמי עמדי
 התר אשר הבית נכון עליהם וסמך עליהם
 אחד בימינו ואחד בשמאלו ואחד שמי
 שמיפון תהיה עמדיא מצעא
 רבותא מתקן עמדיהו וואסתמיק עליהו
 חד בימינו וחד בשמאלו וואמר
 שמיפון תמית נפשי עכפלישתים
 נסו ופלי הבית על הפרצים ועל כל העם
 אשר בו והיו המיתים אשר המית נפשו
 רבים מאשר המית בחייו ואמר שמיפון
 תמות נפשו עכפלישתאי ונגד בחלא
 ופלי ביתא על סודימא ועל כל עמא ויהי
 והיו קטליא וקטל כמותהו סגיאון
 מדקטל בחייו וחדו אחינו כל בית
 אביהו וישאו אתו ויעלו ויקברו אתו
 בין צרעה ובין אשתאול בקטר מעוה
 אמר והוא טפט את ישראל עשרים
 שנה ונחת אחוהי וכל בית אבדו
 ונשלו ונחמו וסלוקו קרו יתיה בין
 צרע ובין אשת בקטרא רביעו אשתו
 והוא ית ישראל עשרין שנים
 והיו איש מהו אפרים ושמו מיכההו
 והוה נבוא ממורא רבות אפרים ושומיה
 מיכה ויאמר לאמו אלה ומאה הכסף
 אשר לקח לך ואני אלית ונע אמרת
 באוצי הנה הכסף אתי אני לקחתי והאמר
 אמר ברוך בני ליהוה ואמר לאמיה אלה
 ומאה פילעין רכסף דאתנסיב ליה ואת

הבית ואת אמרת קדמי הא כספא עמי
 אנא נסיפיה ואמרת אימיה ברוך בני
 קום לי וישב את אלה וכיאה הכסף לאמו
 ותאמר אמו הקדש הקדשות את הכסף
 ליהוה מידי לכע לעשות פסל ומיסכה
 ושהו אשוכט לך ואתנב ית אלה ומאה
 פילעין רכסף לאמיה ואמרת אימיה
 אקדשא אקדו שית ית כספא קדם ה'
 מידי לברו לפי עמל ליה עלם וכיאה
 ובעו את בימיה לך וישב את הכסף
 לאמו ותקח אמו מאתם כסף ותעשה
 ליצור ועשהו פסל ומיסכה והיה בבית
 מיכהו ואתנב ית כספא לאמיה ותבית
 אימיה מאתו פילעין רכסף ויהי כשהו
 לקינאה ועבריה עלם ומסכה והוה
 בבית מיסה והוא יש מוכה לו בית אלהים
 ונעש אפור ותרפים ומלא את ידו
 אחד מבניו והוה לו לכהו ונבוא מיסה
 ליה בית טענותא ועבר אפור והביאון
 וקריב ית קדש חד מבנותו והוה ליה
 לכהו בימים ההם איז מלך בישראל
 אושר הוישר בעינו ועשה מיסכה
 האיצון לית מלכא בישראל גבר דכשר
 בעיניו יעבר
 נער מבית לחם והוה ממשפחת יהודה
 והוא לוי והוה גר שם והוה שולמיא
 מבית לחם והוה ואמיה מירענית
 והוה והוה לינאה והוה דר פמן וילך
 האיש מהער מבית לחם והוה לער
 באשר ומינא וכא הו אפרים עד בית
 מיסה לעשות דוכו וואל גס אמקחנה

והוא ית ישראל עשרין שנים

617

ואמר ה' אלהים ישל דוכרי קדמך ות
 ותקפץ כעו ברכ וימנא הדא וואתפרע
 פורעו תרא מתרמו עמי דכדופליש
 פלשתאי וולפת שמיפון את שמי עמדי
 התר אשר הבית נכון עליהם וסמך עליהם
 אחד בימינו ואחד בשמאלו ואחד שמי
 שמיפון תהיה עמדיא מצעא
 רבותא מתקן עמדיהו וואסתמיק עליהו
 חד בימינו וחד בשמאלו וואמר
 שמיפון תמית נפשי עכפלישתים
 נסו ופלי הבית על הפרצים ועל כל העם
 אשר בו והיו המיתים אשר המית נפשו
 רבים מאשר המית בחייו ואמר שמיפון
 תמות נפשו עכפלישתאי ונגד בחלא
 ופלי ביתא על סודימא ועל כל עמא ויהי
 והיו קטליא וקטל כמותהו סגיאון
 מדקטל בחייו וחדו אחינו כל בית
 אביהו וישאו אתו ויעלו ויקברו אתו
 בין צרעה ובין אשתאול בקטר מעוה
 אמר והוא טפט את ישראל עשרים
 שנה ונחת אחוהי וכל בית אבדו
 ונשלו ונחמו וסלוקו קרו יתיה בין
 צרע ובין אשת בקטרא רביעו אשתו
 והוא ית ישראל עשרין שנים
 והיו איש מהו אפרים ושמו מיכההו
 והוה נבוא ממורא רבות אפרים ושומיה
 מיכה ויאמר לאמו אלה ומאה הכסף
 אשר לקח לך ואני אלית ונע אמרת
 באוצי הנה הכסף אתי אני לקחתי והאמר
 אמר ברוך בני ליהוה ואמר לאמיה אלה
 ומאה פילעין רכסף דאתנסיב ליה ואת

ואמר ה' אלהים ישל דוכרי קדמך ות
 ותקפץ כעו ברכ וימנא הדא וואתפרע
 פורעו תרא מתרמו עמי דכדופליש
 פלשתאי וולפת שמיפון את שמי עמדי
 התר אשר הבית נכון עליהם וסמך עליהם
 אחד בימינו ואחד בשמאלו ואחד שמי
 שמיפון תהיה עמדיא מצעא
 רבותא מתקן עמדיהו וואסתמיק עליהו
 חד בימינו וחד בשמאלו וואמר
 שמיפון תמית נפשי עכפלישתים
 נסו ופלי הבית על הפרצים ועל כל העם
 אשר בו והיו המיתים אשר המית נפשו
 רבים מאשר המית בחייו ואמר שמיפון
 תמות נפשו עכפלישתאי ונגד בחלא
 ופלי ביתא על סודימא ועל כל עמא ויהי
 והיו קטליא וקטל כמותהו סגיאון
 מדקטל בחייו וחדו אחינו כל בית
 אביהו וישאו אתו ויעלו ויקברו אתו
 בין צרעה ובין אשתאול בקטר מעוה
 אמר והוא טפט את ישראל עשרים
 שנה ונחת אחוהי וכל בית אבדו
 ונשלו ונחמו וסלוקו קרו יתיה בין
 צרע ובין אשת בקטרא רביעו אשתו
 והוא ית ישראל עשרין שנים
 והיו איש מהו אפרים ושמו מיכההו
 והוה נבוא ממורא רבות אפרים ושומיה
 מיכה ויאמר לאמו אלה ומאה הכסף
 אשר לקח לך ואני אלית ונע אמרת
 באוצי הנה הכסף אתי אני לקחתי והאמר
 אמר ברוך בני ליהוה ואמר לאמיה אלה
 ומאה פילעין רכסף דאתנסיב ליה ואת

מבית לחם והודה למיך באת דשם
 ואתא לטורא דבית אפרים עד בית
 מיכה למיעבר אורחיה ואמר לו
 מיכה מאין תבוא ואמר אליו לוי
 אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הולך
 לצור באשר אמצא ואמר ליה מיכה
 מען את אתי ואמר ליה לוי אנא מבית
 לחם דבית יהודה ואנא אויל למיך
 באת דאשכח ואמר לו מיכה שמה
 עמד יהיה לי לאב ולכה ואנכי
 אתולך עשרת כסף לזמנים ועד השנים
 ומחיתך חלה הלוי ואמר ליה מיכה
 תוב עמי והיה לי לאב ולכה ואנא
 אתולך עשרת כסף לזמן
 עמד חוב לבושין ופרנסה ואהלו
 ליה אתי ויאל הלו לשבת את האיש
 והיה הצער לו כאחד מבניו ועל האה
 למיתב עם צבדא והיה עולימא ליה
 כחה מבניה וימלא מיכה את חתוליה
 והיה לו הצער לכה והיה בבית מיכה
 וקרוב מיכה מת קרבו ליה אתי והודה
 ליה עולימא לכה והיה בבית מיכה
 ויאמר מיכה עתה ידעת כי חטית
 והיה לי כי היה לי הלו לכה ואמר
 מיכה כש דענא אתי אוקיב לי
 אתי הנה לי לזאה לכה בזמנים ההם
 אין מלה בישדאל ובזמנים ההם שפט
 הדט מבקש לו נחלה במלא נפלה לו
 עד היום ההוא בתוך שבט ישדאל
 בנחלה בזמנים האינו לת מלכא
 בישדל ובזמנים האינו שוכטא

ה סכס

10 m

ה סכס

16

ה סכס

ה סכס

דבית דן בעו להו אחפנא למיתב את
 לא אתבליגת לחו עד יוקי אתהואבנ
 שיכטא דישדל באחפנא
 וישלחו בני דן מי שפחתם חמישה
 אנשים מקצתם אנשים בצחילי עמק
 ומאשתאול לדל את הארץ ולחקרה
 ויאמרו אליהם לכו חקרו את הארץ
 ובאוהר אפרים עד בית מיכה והלוי
 שם ושלחו בני דן מורעיהו חמשה
 גברין מקצתהו גברין במחילא מע
 מיכסה ומאם לא ללא זת ארע
 ולמיכסה ואמר להון אויילו כדקו
 זת ארעא ואתו לטורא דבית אפרים
 עד בית מיכה ובתו תפני חמה עמית
 מיכה וחמה הכירו את קול הצער
 הלוי וסודו שם ויאמרו לו מי הכינא
 הלכ וכה אתה עשה כזה ומה לך פה
 איבנו עד בית מיכה ואיבנו אישטמט
 ות קל עולימא ליה אתה ותר לנפן ואמרו
 ליה מן איתך הלכא ומה את עמד
 כא ומה לך כרין ויאמר אלהכמה
 וכה עשה לי מיכה וישכרני ואהו
 לו לכה ואמר להון ברין וסדיו עב
 לי מיכה ואגרני והיה ליה לכה ויא
 ויאמרו לו שאל נא באלהים ועשה
 התעלה דבית אשר אמת הלכ
 עליה ואמרו ליה שאל בעז מיכסה
 דה ונדע התעלה אודח אתאנתא
 אולן עליה ויאמר להם הכהו לכו
 לשלוח נכח יהיה דככם אשר תלכו
 בה ואמר להון כחמא אויילו לשלם

ה סכס

ה סכס

המה באר ער בית

ערך אה

איתן גילו ער בית מיכה ואינו איתן מודיע ית בסימנה שלא רעולימא נכח להיה לפיך נאמר ליה מן איתך קלמא ומיכסה
 פולחנא נכדעה בלא מן מיכה עיניא איתא חיותאמר ליה לא תקרב הלכא ומה את עבדך הכא קורבנא ישלחנא נכדעה הלא מיכסה
 חסדיא איתא ויאמרו ליה אכי דין מישה נכדע ופאלך כהן למיחמ סודר לפימלא בלא מן מיכה עיניא איתא חיותאמר
 ליה ועת הכא קום נכח ויאמר אליהם ויאמר להון חרין אפא נחמית מיכסה ונפייקנא ויאם נכדע לאתנוד צרימית ונפייקנא
 נכדעא מ למי צטרכא למיחמית וחקרין עבד מיכה ואגרני והיה ליה לכה ויאמר להון כחמא אויילו לשלם
 איתן גילו ער בית מיכה ואינו איתן מודיע ית בסימנה שלא רעולימא נכח להיה לפיך נאמר ליה מן איתך קלמא ומיכסה
 פולחנא נכדעה בלא מן מיכה עיניא איתא חיותאמר ליה לא תקרב הלכא ומה את עבדך הכא קורבנא ישלחנא נכדעה הלא מיכסה
 חסדיא איתא ויאמרו ליה אכי דין מישה נכדע ופאלך כהן למיחמ סודר לפימלא בלא מן מיכה עיניא איתא חיותאמר
 ליה ועת הכא קום נכח ויאמר אליהם ויאמר להון חרין אפא נחמית מיכסה ונפייקנא ויאם נכדע לאתנוד צרימית ונפייקנא
 נכדעא מ למי צטרכא למיחמית וחקרין עבד מיכה ואגרני והיה ליה לכה ויאמר להון כחמא אויילו לשלם

אנלתיקה אורחיו דהכחונה ואלס
 חמישת האנשים ויבאו לישת ודא
 אתהעם אשר בקדשה ויטב לכבוד
 כמטפט צדעם שוקטובוטח ואין
 מכלים רם בארץ יודע עבד ודוקים
 חכה מצידונים חכר אין להם עם
 אום ואלו חמשה גבריו ואתו ליש
 והיו מתשמא רבנות נתנו לרוחצן
 כהילת מצדונאי דשקטיו ושרון
 לרוחצולית ומטיק פיתגמא טארעא
 דרוחצן ועירין ורוחצן אינון מעו
 מצדונאי ופיתגם לית להון עם אינש
 ופיתגם אל אחיהם ערעה ואשתאיל
 ויאמרו להם אחיהם מה אתם ואתו
 לית אחיהון צרע ואפ ואמרו להון
 אחיהון מה אתם אמרו ויאמרו
 קובי תעלה עליהם כי ראוע את
 הארץ והנה טובה מאד ואתם מחטט
 אל תעפילו ללכת לבא לרשת את
 הארץ ואמרו קובי וניקק עליהון אמ
 חוסינת ארשא והא סבא לחד אוחוס
 שדוק לא תבשלו ללמית ללמית ות
 ארשא בנאכם פקוא אל עם סטרו
 והארץ רחבת ידים כי נתנה אליהם
 בידכם מקום אשר אין טוב מחפור
 כלום אשר בארץ במיתסו תיעלו
 לות עמא רשרו לרוחצמא וארשא
 פתות דין ארי מכרה לי להבח בידם
 אתרא דלית תבן חופרון כלמידעם
 דבארשא ויפע משם ממ שפחרת
 הדצ במרעה ומאשתאול ששכמאת

ל חסו
 פתות
 חופרון

ל חסו פתות חופרון

איש חגור כלי מלחמה ונעלו מתבין
 מורעות דו מצר ופאם שיתמארה
 גברא מצרו כפאם דכא ויפלו וחת
 בקדוה ושרים ביהודה עלכו קד אילמקום
 ההוא מתנה דו עד היום הזה חסה אחי
 אקרית ושרים ופלו קו ושרו כקה וערם
 ביהודה עלכו קדו לאתרא ההוא מפ
 משורת דו עד יופא הדיו הא היא
 אחורי קד ושרים ויעברו משם קד
 אפרים ויבאו עד בית מיכה ועברו
 מתכד לטורא ובית אפר ואתו עד
 בית מיכה ויעט חמישת האנשים
 ההלכים לדג את הארץ ליש ויאמרו
 אחיהם בידעתם כי יש בפתים האלה
 אפוד ותפרים ופסל ומסכה ועקודע
 מה תעשו ואתו חמשה גבריו
 דאילו לאללא ית ארשא ליש ואמרו
 לאחיהון הידעתו ארי אית בביה א
 האילין אפוד ודמאון ועלם וביתא
 וכען דש מה תעברון ויכורו שמה
 ויבאו אל בית הנער הלח עד בית מיכה
 וישאלו לו לשלום וחרו לתבין ועד
 לבית עולימא לחאה לבית מיכה
 וישאלו ליה לשלם ושש מאות
 איש חגרים כלי מלחמתם נעמים
 פתח השער אשר מבני דו ושירת
 מאה גברא מורחין כפאם קדמיהון
 קחמין במיעלמא דתרענא דמישיתבט
 בני דו ויעלו חמישת האנשים ההלכים
 לדג את הארץ באו שמה לקחו את
 הפסל ואת האפוד ואת התפרים ואת

המיסכה והכחו ככל פתח השער ושש
 מאות איש החגור כלי המלחמה
 וסליקו חמשה צדיו וראו לו לאלה
 ת ארשא עליו לתמן בלבו את צלמיא
 וית אפודא מת דמאיו וית מתא וקטא
 קאים במילנא ותרשא ושית מצד
 גברא דמחו בנאמ קרבא ואלה נא
 בית מיכה ויקחו את פסל האפוד
 ואת התרפים ואת המיסכה ויאמרו
 אלהם הכחו מה אתם עשים ואילו
 עלו לבית מיכה ונסיבו את צלמיא
 וית דמאיו וית מתא ויאמרו להו
 בהנא מה אתו עבדו ויאמרו לו
 החרש שום דד על פיד ולד עמי
 והיה לנו לאב ולכהו הסוכה וית
 כחו לבית איש אחד או היותו כחו
 לשבט ולמטופחה בישראל ויאמרו
 ליה שותק שוה דד על פומד ואותא
 עינא והוה לנא לאב ולכהו הטכ חתו
 כחו לבית גברא חד או דתהי כחו
 לשבט ולורע בישראל ויטכ לב
 הסחו ויקחו את האפוד ואת התרפים
 ואת הפסל וית בקוב העם ושפר
 לינא דתנא תמיס וית אפודא וית
 דמאיו וית צילמיא וית לבת עמא
 וית מולטו וישומו את הטט ואת הט
 המקסו ואת הככרה לפניהם ואתפנאו
 ואילו ושוואו ית טפלאו וית בעמא
 וית קינא דמיהו המה הרחוקו
 מיכית מיכה ודאנשים אשר בבתים
 אשר עם בית מיכה בצעקו וידביקו

ל
 וכו
 לט
 למ
 לט
 לט

ל
 וכו
 לט
 למ
 לט

ל
 וכו
 לט
 למ
 לט

ל
 וכו
 לט
 למ
 לט

וילי יא בן חייב אל מרין קולי עמי מלא קרע כוכב הלמע
 ככס חנאל ענול חנל ייטוב י בל סין ויתנה יתק
 חססן חתוך כחן

את בניו אינו ארחיקו מקת מיכה
 ונבוא רבסמא ועכבית מיכה וית
 איתכשו ואדמקו ותבטו ויקראו
 אל בניו ויסכופניהם ויאמרו למיכה
 מה לך מי גזעתי וקרנ לבט וז ואסחו
 אפיהו ואמרו למיכה מה לך אר
 איתכשו ויאמרו את אלהי אשר
 עשית לקחם ואת הסחו ותלכו ומה
 לי עוד ומה זה תאמרו אלי מה לך
 ואמר ית וחתמי רעלדית נסיסנו
 ודחתו וית כהנא ואולטו ומה
 עוד ומדיו אסו אמרו לי מה לך
 ויאמרו אלו בניו אל תשמע קול
 עמי פן יפגעו בכס אנשים מר
 נפש ואספת נפשך ונפש ביתך ואמרו
 ליה בניו לא תשמע קול עמי
 דולמיא ושלטו בכחו גברא מדור
 נפשא ותקית נפשך ונפש אינש
 ביתך וילכו בניו לדבס ודאמסו
 כי חוקים המה מימי וית ויתב אל
 ביתו ואילו בניו לאור חתו וית
 מיכה ארי תקפין אינו מיכה וית
 ואיתפני ותכ לביתה והמה לקרו
 את אשר עשה מיכה ואת הסחו
 אשר היה לו ונא אל ליש אל עם
 שקט ובטחו וית אתם לפ חרב ואת
 העיר שדפו באש ואינו נמיס וית
 דעבד מיסה וית סהנא רהוה ליה וית
 על ליש על עמא דשקטין ושדו
 לרוחצו ומחו מתחו לפיתגס וחרב וית
 קרנא אוקידו בעמא ואין מיכל כי

ל
 וכו
 לט
 למ
 לט

ל
 וכו
 לט
 למ
 לט

ל
 וכו
 לט
 למ
 לט

רחוקו

רחוקה היא מעידן ודבר אין להם עם
 אם היא בעסק אשר לבית רחוב
 ויבט את הער וישבו בה לית דעשח
 ארי רחוקין אינון במידונאי ופיתגם
 לית להון עם אינש ואינון במישור
 רל בית רחוב ובנו ית קרתא ויתבו
 בה ויקדאו שם העור רון בשם רון
 אכיהם אשר לר לישראל ואולם
 ליש שם הער לראשנה וקרן
 שפא דקרתא בשום רון אבד רון
 דאית ליה לישראל וברם ליש שפא
 דקרתא מלקדמין ויקמו להם בצון
 את הפסל ויהונתן כונן שם בן
 מנשה הוא ובניו היו סתים לשבט
 הרע ש יס גלות הארץ ואקמו להון
 בני רון ית צלמא והונתן בר צלמס
 מנשה הוא ובנו והון סמרון לשבטא
 רבית רון ש יתא רגלו ותבי ארשא
 וישבו להם את פסל מיסן אשר
 עשה כל ימי היות בית האלהים בשילה
 ושוואו להון ית צלם מיכה רשבד כל
 יומיו והנה קים בית סקד שאר רון
 בשילה והיו בימים ההם
 ומיד אינון ישראל והיו איש לו צד
 ברכתו הר אפרים ויקהלו אשר
 פלגש מבית לחם יהודה והנה כונן
 האינון ומלכא לית בישראל והנה צד
 לוחא דר בצמני טורא רבית אפ וסוב
 ליה טורא אפרים וצכוכ ליה איתתא
 לחיטתא מבית לחם רבית יהודה והנה
 עליון פלגשו ותלך מאתו אל בית

להטותיה
 ה ט"ה כ"ה
 ב"סו"ק ה"א

ב"ק
 ר"ס כ"ה
 ושמעון
 ל"סו"ק ה"א
 י"א"ל
 י"א"ל

ה ט"ה כ"ה ו בשוף סיבות וקרי ה יומים להטותיה בשוף דאין תנו
 נפון ופלו איבערן ויתנון א וימצר י בק ואינון וסדרו אלו
 ויקה בו חטע אל ט"ה

אכיה אל בית לחם יהודה ותהי שם
 ימים ארבעה חדשים ובסת עלוהו
 לחיטתיה ואולת מלותיה לבית אכיה
 לבית לחם רבית יהודה והות תמן
 וימין ארבעה רחין ויקם אישה וילך
 אחריה לדבר על לכה להשוכו ונער
 עמו וצמד חמורים ותבי אהו בית
 אכיה וראהו אבי הנערה וישכח
 לקראתו וקם בעיה ואול בתיה
 למלא על לבה לאתניתא ועלומיה
 עימיה תוג חמורין ואעלתיה לבית
 אכיהא ותהי אכיהא דעלומיה
 וחרי לקדמותיה ויחוק בו חתע אבי
 הנערה וישב אתו שלשת ימים
 ויאכלו וישתו ויליש שמה ואתקח
 ביה חמורין אכיהא רעלי מיתא ויתב
 עימיה תלתא יומין ואכלו ושתו ו
 ובתו תמן והיו ביים הרביעי וישכמו
 בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה
 אל חתע כער לכד פת לחם ואחר
 תלכו והנה בוכי א רביעאה ואקדמו
 בצפרא וקם למיזל ואמר אכיהא
 דעלומיהא לחתמה כעוד ליכד בפיתא
 דלחמא ובסר כו תחלו וישכו ויאכלו
 שעהם יחרו וישתו ויאמר אבי הנע
 הנערה אל האיט הואל נא ולין ויטב
 לכד ואסודו ואכלו תרווחון סודא
 ושתו או ואמר אכיהא דעלומיהא
 לצבא שרי כען ובית וישפר ליכד
 ויקם האיט ללכת ויפצר בו חתע ו
 וישב וילן שם וקם צבא למיזל ואתקח

ותנו ב"ק חר ריש ספוק ווד סופא פליגין סוף

בית חמיהו ויהי וכתתמו וישכנבד
 בית החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה
 סעד נא לבת והתפתחהו עד נשות
 היום ויאכלו שניהם ואקריב צפרא
 ביוםא חמישיא ללכת ואמה אמתא
 ועולימתא סעד כען לבד ואסתעט
 עד מיפת אפא ואילו תרהוהו ויקם
 האיש ללכת הוא ופלגשו ועשו ויאמר
 לו חתנ אבי הנערה הנה צא רפה היום
 לערב לינו נא הנה חנית היום לזפה
 ויטכ לבד והשכמתם מחר לדרככם
 והלכת לאהליך וקם צפרא למיילת הוא
 ולחיתתיה ועולימיה ואמר ליה חמיהו
 אנהו ועולימתא הא כען פתא יפא
 למיערב ביתו כען הכא לחוד ויפא בית
 בא ויטפר ללבד ותקדמון מחר לאוחמו
 ותתן לקידו ולא אמה האיש ללח ויקם
 וילך ויכא עד נכח יום היא ירושלם
 ונמו צמד חמרים חכשים ופלגשו עמו
 ולא אמה צפרא למכת וקם ואיל ואתא
 עד לקבל יכוס היא ירושלם ועולימיה
 וזג חמרו חשיקן ולחיתיה עימיה זג
 עם יכוס והיום רד מאד ויאמר הנער
 אל ארמו לכה נא ונכחה אלעזר
 היטמי הואת ונלזבה אינון עם יכוס
 ויפא מאד לחדא ואמר עולימא איהו
 לריסיה איתא בען ונזור לקדמת
 דמסכאה חדא ונבית סד ויאמר אליו
 ארמו לא נכד אלעזר נכד אפר לא
 מבט ישראל חנה ועברט ער גבשה
 ואמר ליה רישניה לא מנזר לקדמת

בית חמיהו
 בית החמישי
 א
 בתורה
 א
 בגמרא
 א
 בתוספתא

בית חמיהו
 בית החמישי

10m

בית חמיהו

בני עממיה דלא מבני ישראל ויתמש
 עד גבעתא ויאמר לנערו לה ונקדמה
 מאחר הפקמות ולע בגבעה אוימה
 ואמר לעולימיה איתא ועקרב סודא
 מוקדמיה ונבית בגבעתא או ברפתא
 ויעברו וילכו ותבא להם השמש את
 הצבעה אשר לבנימן ועברו ואילו ויתן
 להודשי שם בספר גבעתא המיוסבת
 בעמון ויכחוש שם לבוא ללח בגבעה
 ויכא השב סדחוב העיר ואין איש
 מיאסא אתם הביתה ללח וידר לתמו
 למיערב לכת בגבעתא ואתא ויתב
 מדחובא דקדמתא ולית אינש דכמש
 יתהו לביתא למכת והנה איש וקם
 מעטחו מן השדה בערב והאיש מחר
 אפרים והוא גר בגבעה ואנשי המקום
 בני זמין והיא צפרא כסא אתא מן
 עיברתיה מן הקלא ברמישא וצפרא
 דבית אפר והיא רד בגבעתא ואנשי
 אתרא בני שיכטא דבית בנימן וישא
 עיניו וירא את האיש הארח ברחב
 העיר ויאמר האיש חזק אנה תלך
 ומאנו תבוא וזקק עיניהו והוא יתגבא
 דארח ברחובא דקדמתא ואמר צפרא
 ככא לאו אתא אהיל ומנן את אתי ויאמר
 אליו עכידם אנחנו מכית לחם יהודה
 עד זרכתו הר אפרים משכ אנם ואיל
 עד כית לחם יהודה ואת כית יהודה את
 הולך ואין איש מאסא אתו וצפרא
 ואמר ליה עברין אסתא מכית לחם
 דבית יהודה עד כית סודא ודבית

לבית חמיהו ויהי וכתתמו וישכנבד
 בית החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה
 סעד נא לבת והתפתחהו עד נשות
 היום ויאכלו שניהם ואקריב צפרא
 ביוםא חמישיא ללכת ואמה אמתא
 ועולימתא סעד כען לבד ואסתעט
 עד מיפת אפא ואילו תרהוהו ויקם
 האיש ללכת הוא ופלגשו ועשו ויאמר
 לו חתנ אבי הנערה הנה צא רפה היום
 לערב לינו נא הנה חנית היום לזפה
 ויטכ לבד והשכמתם מחר לדרככם
 והלכת לאהליך וקם צפרא למיילת הוא
 ולחיתתיה ועולימיה ואמר ליה חמיהו
 אנהו ועולימתא הא כען פתא יפא
 למיערב ביתו כען הכא לחוד ויפא בית
 בא ויטפר ללבד ותקדמון מחר לאוחמו
 ותתן לקידו ולא אמה האיש ללח ויקם
 וילך ויכא עד נכח יום היא ירושלם
 ונמו צמד חמרים חכשים ופלגשו עמו
 ולא אמה צפרא למכת וקם ואיל ואתא
 עד לקבל יכוס היא ירושלם ועולימיה
 וזג חמרו חשיקן ולחיתיה עימיה זג
 עם יכוס והיום רד מאד ויאמר הנער
 אל ארמו לכה נא ונכחה אלעזר
 היטמי הואת ונלזבה אינון עם יכוס
 ויפא מאד לחדא ואמר עולימא איהו
 לריסיה איתא בען ונזור לקדמת
 דמסכאה חדא ונבית סד ויאמר אליו
 ארמו לא נכד אלעזר נכד אפר לא
 מבט ישראל חנה ועברט ער גבשה
 ואמר ליה רישניה לא מנזר לקדמת

בית חמיהו ויהי וכתתמו וישכנבד

בפילגשו הנטוה לעצמיה לשנים
 עשר נטוים וישלחה בכל גבולות
 ישראל ואתא לביתה וצפוי ותסמי
 סמיצא ואת קיה בלחיתיה והדמה לאב
 לאיברהא למי עשר איברין ושלחה
 בכל תחום ארשא דישדא ויהיה כל
 הדאה ואמר לא נהיהתה ולא נראתה
 בזאת למיום עלות בני ישראל בארץ
 מצרים שר היום הזה שוכני לבס עליה
 עש דברו והוי כל דחזילה ואמר
 לא הוה ולא איתחזיא את כהדא למן
 זוכא דמליקו בני ישראל ארשא
 דמצרים שר זוכא הדיו שחולטון עליה
 איתעש ומללו ויצאו כל בני ישראל
 ותקהל העדה כאיש אחד למקדוש
 באר שבע וארץ הגלעד אל יהודה
 הכיפה וצפקו כל בני ישראל ואיתב
 ואיתכבשות בני שתא טברא אחר
 מרד וש באר שבע וארע גלעד
 לקדם לי מצפוא ויתצטו פנות כל
 העק כל שכני ישראל בקהל עם
 האלים ארבע מאות אלה אושרגלו
 שלח קרב ואיתעמדו רישו כל עמא
 כל שוכני ארשא בקהל עם אדני
 ארבע מאה אלפין צב דוגי שלפי מפת
 וישמע בני בנימין עלו בני ישראל
 הכיפה ויאמרו בני ישראל רבו איסה
 עומתה חרשה הזאת ושמיש בני בנימין
 ארי כלוקו בני ישראל למצפוא ואמרו בני
 ישראל מלילן איברין הוה בישתא הדא ויש
 באיש הלוי איש האשה הנר צחר
 ויאמר הגבעתה אשר לבנימין באר
 אנ ופילגשו ללון ואתיב צבדא

30 m

ד
ד
ד

20
ד

ד

ליואה בעל איתתא קטילתא ואמר
 לצבעתא ולשוכט בצמיו עלות אנא
 לחיתתי לכבת ויקומו עליו בעל
 הגבעתה ויכסו עליו הכית לילה אתו ומו
 להרג ואת פילגשו עט וקמת וקמו
 עליו ותבי צבעתא ואקופו עליו תפוחא
 בליליא עליו השיום למיקטיל ותה
 לחיתתי עננהא ומותת ואחו בפילגשו
 ואנתחיה ואשלחה בכל שדה נחלת
 ישראל כי עשו זמה וצבלה בישדא
 ואחרית כל חיתתו והדמיתו ופילגשו
 בכל תחום ארשא וישדא אר
 עברו עצת חטאין ודלא כשר משד
 הנה כלכם בני ישראל הבו לכם זכר
 ועשה הים קאכולקון בני ישראל
 הבו לבון פיתגם ועשה הים קא
 העם כאיש אחד לאמר לא צדאיש
 לאהלו ולא נמו איש לכיתו וקמל
 עמא כצבדא חד למיכר לא צדאיש
 למשכנה ולא צור צבד לביתיה ועשה
 זה הדבר אשר בעשה לצבעת עליה
 בעור ובעו דיו פיתגמא דצבדא
 לצבעתא ציתבי עליה בעדמא וקחו
 עשרה אנשים למיאה לכל שבעטו
 ישראל ומיאה לאלה ואלה לרנס
 לקחת צידה לעם לעשות לבואם
 לצבע בנימין ככל הצבלה אשר עשה
 בישראל ונדנד עשרה צבדו למיאה
 לכל שוכני ארשא ומיאה לאלתא
 ואלתא לרישותא למיכר וחדין לשמא
 למעבד לאתיותהון לצבעתא וכית

ד
ד
ד

ד
ד
ד

ד
ד
ד

ד
ד
ד

ד
ד
ד

ד
ד
ד

ד
ד
ד

ד
ד
ד

בבית סעוד
כפי דגרי כלשון
כונתא מילתא

עמא דהון שבע מאה צדק עולוס צדק
 צדק בידה דמיתא כל אילין ושון
 אכנא בקילעא ופדקין בבית סעוד
 ולא משטן ואיש ישראל
 התפקדו לכד מבצעין ארבע מאות
 אלה איש שלח חרב כל זה איש
 מלחמה ואיש ישד איתמיצאום
 מדבית בני ארבע מאה אלפין
 צדא שלפי מפתא כל אילין צדק
 קדא וקמו וסלו ביתא וישאלו
 באלהים ואמרו בני ישראל מי
 יעלה לנו פתולה למלחמה עם
 בני ארם והיה זהוה פתולה
 וקמו וסלוקו לביתא וישאלו במיתא
 דמי ואמרו בני ישראל מי יעלה
 בקדמיתא לאנחא קדא עם בני
 בני ארם והיה זהוה בקדמיתא
 וקמו בני ישראל בבקר ויחצו על
 הגבעה וקמו בני ישראל בעפר אושון
 של גבעתא ויצא איש
 ישראל למלחמה עם בני ארם
 אתם איש ישראל למלחמה אל הגבעה
 ונפל איש ישראל לאנחא קדא עם
 רבית בני ארם עיניהון איש ישראל
 קדא של גבעתא ויצאו בני בנימין
 הגבעה ויטחיתו בישראל ביום
 ההוא שנים ועשרים אלה איש
 ארם תפקו בני בעס מדגבעתא
 וחילו ביש ביום ההוא עשר
 ותרון אלפין צדא קסילין רמון לאו
 לארעא ויטחוק העם איש ישראל

20

ויקראו לו בלי ו בן יוסף וקראו בקד וקראו קד וקראו קד וקראו קד
ויקראו לו בלי ו בן יוסף וקראו בקד וקראו קד וקראו קד וקראו קד
ויקראו לו בלי ו בן יוסף וקראו בקד וקראו קד וקראו קד וקראו קד

בעמזכר קלעא וקד בישראל ויאה
 כל איש ישראל אל העיר באיש אחד
 חברים ואיתבטט כל איש ישראל
 לקדמא כגברא חד שון
 וישלחו שבט ישראל אנשים בכל
 שבט בנימין לאמר מה הרעה הזאת
 אשר עשיתם בכם ושלחו שבעים
 איש צבין בכל שבט בנימין למימר
 מה גישתא דהא דהות בכח ועשהתע
 את האנשים בני בלעל אשר בגבעה
 ונמיתם ונכסדה רעה מישראל ולא
 אנו בנימין לשמע בקול אחיהם
 בני ישראל ובעו איתרית גברא בע
 רשעא ויבצעתא תקסליתו ונפלו
 עבדי מישא מישראל ולא אנו בני
 בנימין לקבלא למימר אחוהון בני
 ישראל ויאספו בני בנימין מן הערים
 הגבעה לצאת למלחמה עם בני
 ישראל ואיתבטטו בני בנימין מן
 קדמא לגבעתא למיפק לארעא
 קדא עם בני ישראל ויתפקדו בני
 בנימין ביום ההוא מהערים עשרים
 וששה אלה איש שלח חרב לכד
 מיטב הגבעה התפקדו שבע מאות
 איש סחור ואיתמיצאו בני בנימין
 ביום ההוא מקדמא עשרין ושיבא
 אלפין צדא שלפי מפתא בר מיתמי
 גבעתא איתמיצאו שבע מאה צד
 עולוס מכל העמזכר שבע מאות
 איש בחור אסר יד וזיט כל זה קלע
 כאבו אל השערה ולא יחסא מכל

ויקראו לו בלי ו בן יוסף וקראו בקד וקראו קד וקראו קד וקראו קד
ויקראו לו בלי ו בן יוסף וקראו בקד וקראו קד וקראו קד וקראו קד
ויקראו לו בלי ו בן יוסף וקראו בקד וקראו קד וקראו קד וקראו קד

אלה אנשי חיל ואיתקטלו מדברת
 בעמך המינה עשר אלפי צבא את
 כל אילן צבד עבר קרבא ויפטו ויטו
 המדברה אל קלע הרמון השלדו
 במסלת חמשת אלפים איש ודמקו
 אחריו עד גרעם ויכו ממנו אלפים
 איש ואיתפלאו ואפכו למדברא
 לבקת רמון ואוטוירו במכשור
 חמשא אלפיו צבא וארמי קובתיהו
 שגדעום וקטלו מינהו תרו אלפיו ג
 צבא והו כל הנפלים מבצמון עשרם
 וחמשה אלף איש שלח הרב ביום
 ההוא את כל אלה אנשי חיל והורגל
 דאיתקטלו מדברת בעמך עשרין
 וחמשה אלפין צבא שלמי ביתא
 בנפא ההוא ות כל איליו צבד עשר
 קרבא ויפטו ויטו המדברה אל קלע
 הרמון שש נפאות איש ויטו ויטו
 רמון ארבעה חרשים ואיתפלאו
 ואפכו למדברא לבקת רמון שיתגאה
 צבא ויתנו בכיה רמון ארבעה חרין
 ואיש ישראל שט אלבני בעמון חסס
 לפי חרב מעור מתם עד בהמה ועד
 כל הנמיא גם כל הערים הנב נאות
 שלחו באש ואינש ישראל תבולות
 בעמון ומחוטו לפת צבד חרב
 מקוריהו צמחונן עד בשראש
 כל דאיתבחה את כל קור וי אראיטתא
 אוקידו בצבא ואיש
 ישראל נשבע במינפה לאמר איש
 מיני לא יתן ביתו לבצמון לאשר

לפי

לפי
במח
עשרים

יבט י. בן ויחור ותיב יעבר שש אין זו מוט. אין טיטו י.

ואינש ישראל קיים במי צמא למינר
 אינש מיננאלא ויט בריתה לדברת
 בצמון לאותו ויבא העם ביתא ויטו
 שם שר הערב לפנ האלויס ויטאו
 קולס ויבכו בקי גדול ואותא עמאל
 לביתו ויתנו תפול עד רמשא קדמ
 וארמי קלהו ויבכו בקי כגאה ויאמר
 לפה יהיה אלהי ישראל היתה זאת
 מישראל להפקד היום מיטד אל שט
 אחד ואמרד לכיה לאה ארשתות
 דאבי שרא למישגי ויבא דון מישור
 שיבט אחד יהו ממחרת ויטכינו
 העב ויבט שם מזבח השלד עורת
 ושלמים והיה מינפא רבתיה ו
 נאקדו ימו עמא ויבט תפון מדבחה
 נאקדו ערונן ויבכסת קודשין
 ואמרד שר ישראל מי אשר לא עשה
 בקהל מפל שבטי ישראל אל יהוה
 כי השבעה הנעולה היתה לאשר לא
 עלה אל יהוה המצפה לאמר קות
 יומת ואמרד בני ישראל מוד לאמרד
 בקהל מפל שיבטא דישל לקתם
 ארי שבועתא רבתא הות לדלאמרד
 לקדם וי למי צמא למינר איתקטלא
 איתקטיל ויחמו בני ישראל אל סמון
 אחיו ואמרד נגרע היום שבט אחד
 מישראל ואיתעמו בני ישראל על
 דבית בצמון אחיהו ואמרד איתעמו
 זומא דון שבט חד מישראל מר
 נעשה להם לעתרים לנשים ואענוע
 נשבעו ביהוה לבית תת להם מנענע

בזבל י. דול בן ויטו סליקן לטעמא סמון סמון י.

למי שריתא לשילו דבאר עא רבנע
 ויטלחו כל השדה
 ודברו אל בני בנימין אשר בשלע
 רמון וקראו להם לשלום ושלחו
 בני שנתא ומלילו עמ בני בנימין ודברו
 רמון וקראו להם לשלום וישב
 בנימין בעת ההיא ויהיו להם הנשים
 אשר היו מנשי יבש גלעד ולא
 מצאו להם כן ותבו רבות בני בנימין
 בשדמא ההוא ויהי להם נשים וקראו
 מנשי יבש גלעד ולא סופקא להו
 כן והעם נחם לבנימין כי עשה יהוה
 פרץ בשבטי ישראל ועמא איתו
 איתעמו על דבית בנימין אחי עמ
 וי תירעמא בשיבטא דישראל
 ויאמרו והע הערה מה נעשה
 לנתיבים לנשים כי נשמדה מבנימין
 אשה ואמרו פכי בני שנתא מה
 נעבד לדאיטונו לנשין ארי
 פסקת מדבית בנימין איתמא ויאנ
 ויאמרו ירשת פלטה לבנימין ולא
 ויחה שבט מישראל ואמרו יי
 ורבת שיתבנתא לדבית בנימין ולא
 יתמחו שיבטא מישראל ואנחט
 לא נכל לתת להם נשים מבנותי
 כי נשבטע בט ישראל אל לאמו ארו
 נתן אשה לבנימין ואמנא לא
 נכחל למיתו להו נשין מבנותי
 ארו קימו בני ישראל לכימר לית
 די יתו איתמא לדבית בנימין
 ויאמרו הנה חג יהוה

לנשים מה נעבד להו לדאיטונו
 לנשין ואנחט קיימנא במי ובראיה
 ביהל דלא למיתו להו מבנותי לנשין
 ויאמרו מי אחד מישבטי ישראל אס
 אשר לאעלה אל יהוה המצפה והנה
 לא בא איש אל המצפה מעש גלעד
 אל הקהל ואמר חל משיבטא דיש
 דלא סלק לקדם למצפא והאלא
 אתא אינש מעש גלעד לקהלאות
 ותפקד העם והנה אין שם איש כ
 מיושבי יבש גלעד ואיתמנא
 עמא והא לית תמן אינש מיתבונקש
 גלעד וישלחו שם הערה טובע עשר
 אלה איש מבני חיל היצו אתם לאמר
 לכו והכיתם את יושבי יבש גלעד לפי
 חרב והנשים והטף ושלחו תמן
 בני שנתא תרי עשר אלפין נשין
 מזרתי חילא ופקידו ותהוו למימר
 אחילו ותמחחו ותיתבי יבש גלעד
 לפיתגם דחרב ונשיא וספלא חרה
 הדבר אשר תעשו כל זכר וכל
 אשה יורשת מטוב זכר תחרימו
 והיו פיתגמא דתעברון כל דבורא
 וכל איתמא וחדעת מיטובי דבורא
 תגברו וימצאו מיושבי יבש גלעד
 ארבע מאות נערה בתולה אשר לא
 ידעה איש למיטוב וסר ויבאו אותם
 אל המצפה שלה אשר בארץ בנימין
 ואטכחו מיתגו יבש גלעד ארבע
 מאות שלימין בתולו ולא ידעאנן
 למיטובי דבורא ואיתמא ותהיו

פלטה
 נתיב

ויהי ויבאו בני ישראל אל יבש גלעד ויאמרו אל יבש גלעד

בשלה מימים ימימה אשר מיצפוע
 לבית אל מזרח השמש לפניה השלה
 מבית אל שכמה ומצב לבמה ואפוא
 הא מצפוע קדמי בשלה מצפוע מצפוע
 המצפוע לבית אל מצפוע שישכח
 לבוש שאלה מליקא מביה לטובם וצדקתם
 ללבושתא ויש את בני בנימן לאמר
 לכו וארבתם בפרמים ופקדו יתבני
 בנימן למימר איהלו ותכבדו בנימין
 וראיתם והנה אם יצאו בעת שילו
 לחול במחולות ויצאתם מזהב פרמים
 וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שלה
 והלבתם ארץ בנימן ותחונן והא אם
 יפקדו בעת שילו למחג בתי עמא ותפקדו
 מן בנימין ותחטפנו לכו וצדק איתמה
 מבנות שילו ותחטפו לארע שישכם
 בנימן והיה מי יסאו אמה או אחיהם
 לרוב אליט ואברע להם חטטו אותם
 מלא לקחטו איש אשתו במלחמהם
 לא אתם נתתם להם בעת האשמה
 והיה ארי יתעו אבהתהו או אחיהו
 לפדון קדמטא וצמר להו חטטו להו
 ארי לא סופקטא גבר למיתו להו וצדק
 איתמה בקדמטא ארי לא איתו יהבין
 להו כעידו פון תחונן
 ויש שוכן בני בנימן ויש אן נשים
 נשים למספרים מזה המחולות אשר
 עלו וילכו וישבו אל עולתם ויבטו את
 הערים וישבו בהם ויסרו כן בעטתו
 ונבטו נשין למיתו תחונן מזה הנגיא
 האנכי ואילו ותכל לא חספתהו ובע

והיה
 ויש
 ויש

והיה
 ויש

והיה
 ויש

והיה
 ויש

והיה
 ויש

בערבא
 הריא

מתקדמתא ותגבו בקין ותהלו כו משם
 בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו
 ולמשפחתו ויצאו משם איש לחותו
 והלכו מתמן בני ישראל גבר לשבט
 ולרשתיה ונפקו מתמן גבר לאחזקתיה
 בימים ההם אין מלך בישראל איש
 הישר בעינו ועשה ביומיא האיש
 לית מלכא בישראל גבר דכשר
 בעיניהו

מין פקודא וספרא תו ופיתו תו
 פקודא וספרא תו ופיתו תו
 פקודא וספרא תו ופיתו תו
 פקודא וספרא תו ופיתו תו

והיה איש אחד מן הרמיתים צופים
 מהר אפרים ושמו אלקטובן ורחם
 בו אלהו אבן רחובו צות אפרים והו
 גברא תו מרבתא מתלמידי נבא מט
 מטורא דבית אפרים ושמייה אלקטוב
 בר דחכבר אלהו אבן רחובו צות ג
 גברא פלוג חולק בקוד שיה בטורא
 הבית אפרים ורו שתי נשים שבאות
 חנה ושם השנית פענה ויהי לפענה
 ולדים ולחנה אין ולדים וליה מרדן
 נשין שום חרא חנה ושום תעניתא
 פענה והו לפענה בצנו ולחנה ליתמן
 ועלה האיש ההוא מעירו מימין ומשמ
 להשתחות ולזבח ליהוה עצאות בשלה
 ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים
 ליהוה ופלוק גברא ההוא מקחתיה
 מן מוש למוש לפיכך ידסחא קט

והיה
 ויש

והיה
 ויש

והיה
 ויש

והיה
 ויש